

SANA-SEPPÄ

LESTIN INKERILAISTEN VÄENRAITAJA.
Toimituksen osoite: Harva-Jöcsuu, Kallivara, Kull.
telef. - " - 476.

Julkaisija: Inkeri-Seura; vast.toim. Jussi Haasu.

N:o 1.1-1932

VI VUOSIKERTA

"SIINÄT LUOTULIN USKON

ALLUUNFANILJAN"

Uusi vuosi on edessämme, uusi taival ammon ajassa. Kun sitä katselomme ja koetamme arvata, minkälaisiksi se muodostuu, lienee useimman ajatus se, että vaikea siitä on tuleva. Vaikea oli jo kulunut, haken päättynyt vuosi, ja kun missään ei näy helppoitusta, täytyy nyt aljetun käydä vielä raskaammaksi. Ihminen on pantu kovien painojen alle, suureen koetukseen. Niin hän, joka ei tahdo Jumalasta mitään tietää kuin hänkin, joka Herran jälkeä tahotoisi seurata. Murhe jokapäiväisessä leivästä on suuri. Suuri on myöskin sielun ahdistus, kun sen vihollinen yhä vain joukkojansa kokona elämän. Herraa ja hänen omiansa vastaan.

Näin tänä raskaana aikana täydellä todella kysytään sitä, kestätkö se pohja, jolle olemme elämämme rakentaneet. Elävä elämä ympärillämme näyttää meille varsin selvästi, miten monen perustus horjuu, vielä kokonaan sortuu. Pitää kysyä: Kestätkö minun perustukseni vai kaatuuko sekin? Tähän vastaa Sana: Joka uskoo häneen, sitä

S S S S S S S S S S S S S S S S S

Huhu kertoo, että tämä hirmuvallan järjestö-tse-
ka-- on tuottanut lääkärin, joka erikoisella raudan-
pitoisella ainella, syöttäen sitä meidän sankarille...

kasvattaa uhriksi kadotettuavarta, saamalla siten
pitäen nauttia hämähäkin lailla suomalaisesta
elinnesteestä!

Juo, ryssä, terveydeksi, tai oikeammin ime,
sillä hämähäkkikin imee!

Juo, jos vain sinun ei kävisi niinkuin erään
pyövelin kiinalaisessa sadussa, joka joi elävän
ihmisen verta, ja se vieras veri rupesi hänen suo-
nissansa kätänemään, synnyttään siten vastenmielis-
tä lemmua, joka ei antanut hänen mitään elävää olen-
toa lähestyä.

Juo veri, ja pysy ihmisistä kaukana, sillä sinä
haiset! Haiset niinkuin petoeläin! Haiset, sinä, ian-
kaikkisesti kirottu, jonka otsalla on kainin merkki!!
Ihminen, joka tahtoo vielä kantaa ihmisen nimeä,
kannoa sinua!

Kaikkivaltiaan tuomio kuulu näin: "Mene pois,
sinä kirottu, iankaikkisen tulen!"

Kyllä sinä viimeisellä päivänä--jos vain ryssän
elukalle tulee semmoista olemaan!-- olet huutava:
vuoret ja kukkulat mua peittäkö!

Mutta Jumalan laki on ankara. Raamattu sanoo:
Yhdelläkään murhaajalla ei ole iankaikkista elämä!

Niin murhamies!
Lähimmäisesi olet sinä murhanut, mutta samalla myös
itsesikin lopetanut!

I
Inkerin kuninkaan Leander Reijon edestä on kostet-
tava miljardikertaisesti!!!

Sen tässä vanomme!!!
Suomalais-ugrilaisten kansojen on todistettava,
että me kykenemme taistelemaan mustatuhhat lukuista
ryssän lauma vastaan.

Ei ainoastaan hirmuvaltias Stalin, vaan Krem-
lin muuritkin saadan vapisemaan!!!

ryssänverikasten saanut
Nuori-Kivekäs.

Nuorten Kivekkäin marssi.

Me Inkerin kuninkaan käskyä vain kuulemme
Ja suuriksi herroiksi itseämme luulemme.
Ei pukumme oo korea, mutt' kivääri on kirkas
Sissi ei piankaan pois vaiheta virkaans.
Me marssimme eteen ja soittamme vain:
Ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta!

[konekiväärillä]
Jos sota ja vaara on uhkaamassa rajalla,
Niin ryntäämme vastaan ja lyömme ryssät hajalle.
Me kiitämme kunnialla sitä, joka kaatui,
Ja juomme sen muistoksi, voitto kun saatu.
Me käännyimme kotiin ja laulamme vain:
La-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!

Mukaillut Kivekkään aseveli.

Heimolaiset!

Inkerin sivistystyöntekijät! Elämme juuri
Inkerin herämisen aikana. Jokainen hetki jää
siitä historiaan ja nyt on meidän tehtävämme,
millaiseksi muodostuu Inkerin tulevaisuus,
millaisena kuvaa historia niitä, joita on
kuvattavaa. Ei olisi aikaa enää henkilökoh-
teisiin pikkuriittohin, kunnianhimoon eikä pel-
koon.

Konnamaisella tavalla ryövättiin meidän
kansamme peloton johtaja--hänen työnsä tuli
keskeytetyksi, jäi uusia tekijöitä odottamaan.

Te, Inkerin sivistystyön tekijät, pete-
tajat sekä muut viranomistajat, juuri teillä
on nyt moraalinen velvollisuus jatkaa kohtalon
keskeyttämää työtä. Älkää ylenkatsoko eikä
halveksiko sitä, että heimoaatteiden edestä
uhrantunut inkeriläinen oli "alamast seisu-
sest!"

Niin totta, hän ei ollut suurta palkkaa
nauttiva virkamies, vaan talonpoika.
Mutta emmekö kaikki me ole talonpojanlapsia?

Olemmeko sitten rantalaisia vai laukalaisia (nervusilaisia, kullalaisia). Ja talenpojasta vasta niitä tervehermosia ja rohkeita kansalaisia tuleekin.

Tääköön syrjään pelko sekä epäluulo "alamast seisusest" sillä meidän on ryhdyttävä työhöön aatteidenssekä Inkerin historian edestä.

Heimoaatteen kannatajat liittykää! Älkää laskaa kuolla inkeriläisten ainon äänenkannattajaa "S a n a s e p p ä". Avustakamieli piteillänne kirjeittamalla Inkerin tulvaisuudesta sekä Suur-Suomen aatteesta.

LLL

Tervehdys liiviläisiltä.

Lähtiessäni täältä Inkeristä viime kerralla matkalle liiviläisten luskse, pyysivät monet, että voisin inkeriläisiltäkin heille, lähesille mutta totaällä asuville heimolasille tervehdyksen. Niin siellä kylästä kylään kulkiessani kerroinkin heille mitä vietaäkseen oli annettu. Ja samalla hekin lausuiivat toivumuksen, että tänne palatessani teisin heidän puolestaan terveisiä sukukansalle, jonka kanssa ei olla sukua vain verisiteiden takia vaan myös siksi, että olla sen saman ruumin jäseniä jonka pää on Herra.

Nykyisen ajan vaikeudet tuntuvat siellä niinkuin muuallakin. Erikoisesti huomaa sen siinä työssä jotta kansallisessa hengessä tehdään. Jo pitkät ajat on ollut suunnittelun alaisena oman talon rakentaminen, varoja on koottu ja valmistavia töitä tehty, mutta nyt pitää vain odottaa suetusampia aikeja. Tästä talosta oli myös aiottu oman kunnan keskuspaikka, mutta nyt senkin toteuttaminen siirtyä tulevaisuuteen. Toivon ei ole kuitekaan heitetty vaan siinä toimitaan.

Paljon iloa synnytti varmasti heidän keskuutsaan oman lehden saaminen. Se on samalainen kuin tämä "Sanaseppämme" "Liivli" nimeltään ja ilmesty

kahdesti kuussa. Lehti kustannetaan Suomesta käsin ja saivat liiviläiset juuri jouluksi sen ensimmäisen numeron.

H-K. Erviö.

10p. tätä kuuta pidetyssä Inkerin-Seuran yleisessä kokouksessa pohdittiin seuran kirjaston asiaa. Kirjasto on joutunut epäkuntoon korpolaisten käsissä, kun hoitajiksi olivat A. Sirkkuhen ja Moosi Reijo. Kirjastosta puuttuu lähes kaksisataa kirjaa ja kirjojen luettelokin löydettiin revittyä. Uuden luettelon tekeminen annettiin seuran nuorille pojille, Jussi Hussun ollessa etunenässä, joita kumminkin johtaa L. Reijo. "Sanaseppän" vastaava toimittaja E. Kosteinsalo kieltäytyi virastaan, koska katsoi työtä liian vaikeaksi ja rasittavaksi.

Judeksi päätoimittajaksi valittiin Linda Reijo ja vastaavaksi Jussi Hussu.

Ingeri-Eesti HÄridusseltsin lainakirjasto toimii Kalliveren 6-luokkaisen alkoiskoulun huonessa. Kirjaston hoitajana toimii eräs eestiläinen kansakoulunopettaja. Tämä henkilö on kyllä ahkera mies, joka on laatinut kirjaston muuten hyvään kuntoon, mutta ikävä on vain se seikka, ettei hän aina mielellään tahdo lainata suomenkielisiä kirjoja suomalaisille lukijoille, vaan tyrkyttää niille sensijaan eestinkielisiä. Toivottava olisi, että lainaajalle jätettäisi vapaa valinta - lainakirjojen käytössä.

Viime kokouksessa kirkoneuvosto on maksustanut kirkolliset toiminnot. Viikimisestä tulee maksaa Ekr:3 lapsen kastamisesta ja hautojen siunaamisesta Ekr:2. Ohja menee kaikki kirkon velkojen maksamiseksi. Äänenmaksu jää entiseksi Ekr:1:20.

Inkerin-Seuran kassaan ovat johtokunta ja tilintarkastajat 27 p:nä joulukuuta tarkastaneet ja hyväksyneet. Kassassa on rahoja ja rahasto on kunnossa, rahat on kaikki käytetty tarkoitustaan vastaavalla tavalla.

Kiin, - kassassa on vielä rahoja, mutta monet ovat olleet suuremmat kuin tulot. Voiko se olla niin? Voi, ja se johtuu siitä, että kadonnut Leander Reijo käytti asiamehoihin omia rahojaan. Hän kärsi monet, monet syytökset, hän olisi muka käyttänyt rahoja väärin. Mutta nyt on asia selvännyt ja syyttömästi kärsinyt saa toki hirveen kuolemansa jälkeen syyttömänä levätä.

Johtokunta.

Inkerin-Seuran vuosikokous pidetään 31 p:nä tammikuuta Kullalla.

Inkerin-Seuran perussääntöihin lisättiin pykälä, mikä lupaa seuran haaraosastojen perustamisen.

I. S. M. O. yleinen kokous oli 6 p:nä tammikuuta Kullalla. Kokouksessa keskusteltiin osuuspuimakoneen hankkimisesta seuralle. Kysymyksen ratkaiseminen jätettiin johtokunnalle.

Seuran sihteerin, kadonneen Leander Reijon sijaan valittiin Yrjö Olavi.

Joulun jälkeen saimme I. S. M. O:lle Turun Haisylioppilaiden Karjal-Seuralta pakettin, jossa oli joulun kirjallisuutta inkeriläisille jaettavaksi.

Kiitämme lahjoittajia!

SANASEPPÄ

ESTIN INKERILÄISTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Toimituksen osoite: Narva-Jõesuu, Kallivere, Kulla
telef.: -"- -"- -"- -"- -"- 47 d.

Julkaisija: Inkeri-Seura, vastaava toimit. J. HUSSU.
Päätoimittaja: L. Reijo.

N° 2 II 1938

Vuosi.

Pimeydestä valkeuteen!

"So kansa, joka pimeydessä
vaeltaa, näkeesuuren val-
keuden, jotka asuvat kuole-
man varjon maassa, niillä
ylitse paistavalkeus"
Jes. 9:1

Samalla tavalla kuin Jumala kuljettää yksityisiä
ihmisiä, milloin pitkiä tapaileita, milloin jälleen
suuren valkeuden teitä, samoin hän myöskin johtaa kan-
sojen kohtaloita. Jos pysähöymme katselemaan vain oman
hajanaisen heimomme vaihteita, näemme sen mitä selvim-
min. Pitkät, tuskaiset vuosisadat ovat sillä takanaan.
Väliin on sen elämä ollut helpompaa, Jokin toivon säde
on päässyt pimeyteen tunkeutumaan, mutta sitten on jäl-
leen seurannut sitä synkempi aika. Jumalan käsi on sitä
kasvattanut, jotta se olisi kypsä ottamaan vastaan si-
tä, mikä on kalleinta, minkä jokin kansa tässä ajassa
voi häneltä saada, -itsenäisyys, vapaus. Ja niin ovat vih-
doin sen muutamit kansat nähneet suuren valkeuden.

...vähän sorrasta vapautuneina veisamaankiitosta Herralle.

Me suomalaiset ja eestiläiset olemme saaneet osaksemme suuren armon. Mutta osaammeko me sitä oikein käyttää? Enne, ellei pimeys sydämessämme pääse myöskin väistymään valkeuden tiellä. Vastasojemme saama vapaus tuottaa täyden siunauksen eikä vain omalle kansoillemme vaan koko heimollemme. Suuri osa vaelta siitä vielä pimeydessä ja orjuudessa, ja juuri meiltä jotka olemme paljon saaneet, kerran kysytään, miten olemme velvollisuutemme täyttäneet. Sentähden, jos todella kansamme ja heimomme ovat meille kalliit ja rakkaat, alkäämme silloin tehdä estelyitä, kun profeetan sanojen on meidän kohdallamme täytyttävät!

H. K. Erviö.

Eesti Vabariigi 15-aks iseseisvusestaks.

Sulle, meid kaitseja ja kasvataja isämaa, toome tänutundes omaid parimaid soovid. Sinu 15-aks iseseisvusestaks.

Oleme valmid kui kunagi vaenlane peaks varitsema Sind! Pöörame palves Kõrgeima poole Sinu vabadusse ja parima tulevikku eest.

Eestin Tasavallan 15-ksi itsenäisyysvuodeksi.

Sinulle, meitä suojelija sekä kasvattaja isänmaa, tuomme kiitollisuudellamme parhaimmat toivomuksemme Sinun 15-ksi itsenäisyysvuodeksi. Olemme valmid, jos milloin vaara uhkaa Sinua! Käännyimme rukouksessamme Kaikkivaltaan Jumalan puoleen Sinun vapautesi ja parhaimman tulevaisuutesi edestä.

Johann Pitka täyttänyt 60 vuotta!

Helmikuun 19p täytti amiraali Pitka 60 vuotta. Kukapa meistä ei tahtoisi muista tuota innokasta Inkerin asian kannattajaa, miestä, joka vapaussodan aikana teki tehtävänsä inkeriläistenkin hyväksi.

Narvan taistelun voitti lopullisesti Joh. Pitka "Narvan Poistega" johon kuuluivat vapaaehtoiset nuoret. Ja vaikkakin koko Inkeri ei saanut vapaaksi, ei ole Joh. Pitka vielä uskoa menettänyt Inkerin tulevaisuuteen.

Meritaistellussa, Suomen ja Riian lahdella oli Joh. Pitka ensimmäinen ja ainoa johtaja. Ja harvoin onniin loistavia voittoja saavutettu, kun Joh. Pitka silloin.

Sama etevä kuin merellä oli hän maallakin. Hän perusti ensimmäisen panssaririjuna ja-auto divisioonin. Hän on mies joka ei ole ajatellut omaa toimentuloansa eikä ole etsinyt kunniaa, vaan on tärkeimpänä pitänyt ainoastaan kansan tulevaisuuden.

Toisen "riigikogun" aikana Joh. Pitka tahtoi päästä kansanedustajaksi - mutta ei päässyt.

Loukkaantuneena ja petettyneenä päätti hän jättää vapaaksi voitetun kotimaansa ja perheineen Amerikkaan.

Pari vuotta sitten tuli hän kotimaalle vierailemaan. Sydämellinen ja välitön oli tähän sankarin vastaanotto! Maan parhain poika oli saapunut kotiin!

Nyt hän on kotimaassansa ja työskentelee T. linnassa E. T. K:n johtajana.

Huolimatta iästään tekee hän työtä kovin uutterasti ja on aina iloinen sekä hyvällä tuulella.

Toivomme sankarille Jumalan siunausta ja pitkää ikää!

Eestintasavallassa uusi hallitus.

Helmikuun alussa erosi K.P. ät sin hallitus, koska ei löydetty yhteistä kieltä nykyisen pulakauden lopettamiseksi.

Uuden hallituksen muodosti meidän tunnetuin valtiomies - Jaan Teemant.

Uusi hallitus kutsuttiin kokoon 18.II-32. ja on seuraava:

Riigivanem - Jaan Teemant.
Valistus- ja sosialiministeri - Jaan Hynnerson.
Puolustusministeri - August Kerem.
Oikeus- ja sisäministeri - Ado Anderkopp.
Talousministeri - Oskar Suursöött.
Peltotyöministeri - Oskar Köster.
Kululaitosministeri - Jaan Raudsapp.
Ulkoministeri - Jaan Tõnisson.

Uuden hallituksen puolta olivat riigikogussa kaikki kansanedustajat paitsi ryssiä, jotka jäivät puoluettomaksi ja sosialisteja, jotka äänestivät vastaan.

Herra Jaan Teemant on nyt jo neljättä kertaa meidän hallituksen johtaja - Riigivanem.

Toivomme puolestamme siunausta ja menestystä hänen työleen!

~~~~~  
Sota Kiinaassa Jaapanin kanssa ei tahdo loppua. Jo en tuhansia kaatuneita kummaltakin puolelta, mutta siitä huolimatta tehdään aina uusia ja yhä uusia hyökkäyksiä.  
Sanomalehdistä kuuluu, että peljätään uutta maailmansotaa.

uomessa on kapina." kirjoittavat lehdet.

Edellako? kysymme.

Ilako vuotaa veljienme veri emin veljienme vuodatta?

Esi on. Lapuasta on saanut kapina alkunsa. Meidän etut K. S. ja kenr. V. a. l. l. e. n. i. u. s. johtomiehiä. Ympärillä 4000 lapualaista on asesta ja yli Suomen on annettu käsky kokoontua kaikkien on, jotka ovat samaa mielipidettä kuin lapualaiset noitsijat.

Miksi syntyi kapina veljienme keskundessa? Ovatko kapinoitsijat veljien verta, tahtovatko saada valituksen isänni? Ei, he eivät tahdo kumpakaan. Eri periaate on tästä irti kaikista mikä edellyttää kommunismin kasvamista sekä sosialistien perinteiden leviämistä Suomessa. Päästä irti siitä, mikä estuttaa puhtaita isänmaallisia tunteita sekä jarruttaa valtion sisäistä työtä.

He tahtovat valtiolle yksinomaan hyvää, he vaativat sosialistien eroamista eduskunnasta. Heidän vaatimuksensa ovat jyrkkiä, mutta samalla myös eita.

Jos valtio ei anna perää, voi syttyä sisäinensota, a voi tuottaa maalle paljon kärsimyksiä ja häpeää. Sille lapualaiset ovat vannoneet, ennen kaatua kuin elektiv takaisin astua. helppoa onkin valtiolla ja polisilla heikosti aseistetuja talonpeikie voittaa - mutta sitä voittoa ei saateta ilman verevuodatusta.  
Elämä puolin on väkeä koettu - odotetaan vain kumpi siitä alkaa?

~~~~~  
~~~~~


N u o r i o n o s a .

***** I n k e r i l l e .

Sinä, kärsivä Inkeri olet taas saanut iskun-menet-
tämälläsi, olet parhaimman poikasi, jonka sydän Sulle
lämpimästi sykkii.

Me Inkerin nuoret jääme tailla ystävää, joka ai-
da hyväntahtoisena neuvoi meitä, oli se sitten hiih-
tomatkalla, kilpailussa tai hänen pienessä kotimö-
kissään. Hän sytytti meidän sydämissämme isänmaan-
ja oman kansan rakkautta, hän tahtoi tehdä meistä
nuoria Inkerin tulevaisuudelle-mutta hänen työnsä
tuli keskeytetyksi, Inkerimme jäi suremaan.

Nuoret! Kauanko pitää meidän lyötyinä katsaa, kau-
anko kuurina kuunnella kansamme hätähuutoa?

Nuoret! Työhön isänmaan sekä oman kansamme hy-
väksi! Paljon kerrassaan emme voi, mutta jos elämme
niille aatteille, joille eli meidän ystävämme
silloin viemme asian varmasti eteenpäin.

Hoitokaamme korkealla Inkerin Kansallislippua
ja taistellaamme totuudella vääryyttä vastaan,
silloin varmasti voitamme, ja jos ei ennen sitten
varmasti Jumalan edessä.

Inkerin oma lapsi.

*****
Inkerin kansallisliput olivat k e r l p a a
salin koristeeksi.

Eestin itsenäisyyspäivänä tahtoivat inkeriläi-
set Kallivieren juhlasalissa koristaa eestin ja
Inkerin kansallislipuilla- mutta tuli ankara
käske: "Pois inkeriläisten liput, ei ole inkeriläis-
ten juhla".

Surkea kyllä, 14. vuotta olemme Eestissä eläneet
mutta ei ole oikeutta juhlaa valtion vuosipäivää.

Inkerissä vietettiin itsenäisyyspäivä.

Jo samulla varhain kootettiin inkeriläisten pienen-
mätkin mökit eestin kansallislipuilla. Siis valtion
pyhä Eestin Tasavallan 14. vuosipäivä.

Kokoushuoneisiin oli k o k o u n n u t enemmän väkeä
kuin tavallisesti. Puhuttiin päivän merkityksestä ja
muisteltiin niitä, joita ei ole enää, jotka verellensä
lunastivat meidän kotimaamme.

Illalla vietettiin Kallivieressä kansakoululla itsenäi-
syyspäivän juhlaa.

Juhlan avajaisiksi soitti torvisoittoakunta jonkin-
laisen marssin, jonka jälkeen puhui päivän merkityksestä
Inkeriläisille R. Reijo. Puheli seurasikin mahtava "Nou-
se Inkeri"-hymni.

Toisena puhui kapteeni E. K u k e i s m a n. Laulettiin
eestin hymniä.

Illalla esitettiin eesti-kielinen näytelmä: "Emake maa-
mull" Näytelmä oli pitempää aikaa opittu, opettajaksi oli
Kallinnasta joku instruktori.

Nyt saivat kerrankin inkeriläiset nähdä näytelmä niin
kuin sen tulee olla. Kaunista laulua sai kuulla myös lap-
silta. Ikävää vain että "ei ole" suomenkielessä tuolaisia
lauluja, joita voisivat lapset juhlissa esittää.

Illanvietto kansakoululla väkijoukolla.

Kallivieren Hariduselta järjesti viime kuulla kansa-
koululla näytelmä kurssit. Kurssien päättyessä järjes-
tettiin teeilta alkoholin kanssa.

Op. K. E l k e n. kieltäytyi k o k o h o m m a s t a , m u t t a k o u l u n
johtaja A. T h a l u s arvosi, miksi en juo, kun annetaan
ja joikin niin, että kieli tuli pehmeäksi ja mieli iloseksi.

*****
Inkeri-Seuran johtokunnan viime kokouksessa valittiin
seuran rahaston hoitajaksi E. K e s t e i n s o l o .

Kallivieressä on toiminut jo monta vuotta kanttorin A. Hyrrin johtama laulukuoro hyvällä menestyksellä. Kullalaiset sitä vastoin ovat saaneet aina laulaa taitamattomina kärsiä niin hartaushetkillä kuin kirkossakin.

Nyt on herra kanttori ottanut hommaksensa opettaa kullalaisillekin veisua. Laulunharjoituksia pidetään Simo Lullan talossa.

Kiitos herra kanttorille sekä talonisänälles!

Suomessa, Helsingin Yliopistossa pidetään luentoja suomen- sekä ruotsin kielellä. Nyt suomalaiset ylioppilaat kuuluttivat laken, eikä lupaa ennen lueteihin mennä, kun poistetaan ruotsinkieli sieltä täydellisesti.

Narva Maleva julkaisee "N a r v a n M a l e v a n T o o t a t a j a n". Ensimmäistä numeroa on jo ilmestynyt. Vuosikerta maksaa vain Ekr. 1:- Laksua voi myös esittää suorittaa. Tilata voi sitä, mlv. Jyrki Harakkalta.

Suomessa, kapinan ja levottomuuden lopettamiseksi on presidentti herra S v i n h u f v u d ottanut valtion ohjaamisen omiin käsiin. Kosolan ja kenr. Valleniuksen vangitsemiseksi on annettu käsky.

"Sanasepän" vuoden tilauksennäköiseksi Eestissä on ennalla Ekr. 5,50:- Suomessa niinkuin avustajat itse parhaaksi näkevät.

SANASEPPÄ

EESTIN INKERILÄISTEN ÄÄNEKANNATTAJAS

Toimituksen osoite: Narva-Jõesuu, Kallivere, Kulla
telef.: -"-"-"-"-476.

Julkaisija: Inkeri-Seura, vastaava toimit. J. Haasu.
Päätoimittaja L. Reijo.

N:o 3 1938

VI MUSEO

RISTIÄ KANTA IN.

Ristiä kantoen kulki Kristus kärsimystiensä, kulki sen vapaaehtoisesti, jotta ne, joiden selkään oli sälytetty ansion mukaan raskaana taakkana synnin palkka, saisivat heittää sen toisen, hänen, kannettavakseen. Ei se tie ollut helppo, ei sitä leikittel -len käyty, ja mitä lähemmäksi sen loppu tuli, sitä vaivaloisemmaksi se muuttui. Ja kun me näemme Kristuksen ristillä, kuulemme myös hänen suustaan tuskan huudon: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?"

Ristää kantoen seura opetuslapsi Mestrianisa tänäkin päivänä. Sellaiseksi Jeesus on seuraajiansa kohtalon kuvannut. "Te joudutte kaikkien vihataaviksi minun nimeni tähden" (Matt. 10:22) "Minun nimeni tähden", hän sanoo. Se paljastaa meille, mikä meidän kannettavaksemme annettu risti on. Sitä on kaikki se, mitä saamme osaksemme Kristuksen nimen tähden. Sitä on se kärsimys, vaivanaakko, taistelu ja kilvoit

-telu, johon meidän hänen tahtonsa tekeminen vie. Me näemme ympärillämme nykyisiin paljon kurjuut-
-ta ja kärsimystä, ja me kysymme, onko se ristiä? Suureksi osaksi se ei sitä ole, sillä sen aiheut-
tajana on useasti synti. Vasta silloin se on ris-
tiä, kun se on Kristuksen tähden osaksemme tullut.

"Ristiä kantain, Verissä vallan Kuolohon kulkee
Vaivojen mies". Näiäkö me hänen seuraajinaan kul-
-jemme? Emme uscinkaan. Meidän tiemme on helppo,
kevyttä ja sitä siksi, ettemme kuljekaakaan ristin
tietä vaan syntiä povessamme elättäen, Emme ole
tehneet pesäeroa maailman kanssa. Ulkonaisesti on
jotain voinut muuttua, mutta sisällisesti ihminen
on sama. Maailmanrakkaus on jäänyt sydämeen ja
siksi emme voi maailmaa vihata eikä maailmakaan
meitä. Näin emme pitkälle pääse. Ennenmin tai
myöhemmin saamme kuulla tuomion äänen.

Ristin kantajan tie on raskas. Mutta erittäin
kaksi asiaa tekevät sen ihanaksi.
Ensiksikin asuu sydämessä sanomaton rauha, jonka
ristillä tapahtunut sovitus on sinne tuonut. Ja
toiseksi, ristin kantajia emme lopultakaan ole
me, vaan Kristus itse, Kristus, saatanan ja kuole-
man voittaja.

H. K. Erviö.

% %

H e l s i n g i n k i r j e .

Helsinki 9? 32

Tällä pääkaupunkissa on viimeaikoina eletty var-
sinkin ylioppilaspiireissä merkittävää aikaa.
Helmikuun 22p:nä tuli kuluneeksi 10 vuotta siitä
päivästä, jolloin Akateeminen Karjala-Seura pe-
rustettiin. Jos tarkastelee tuota kymmenvuotias-
taivalta seurauksen elämässään saattaa siinä huoma-
ta paljon positiivisen työn jälkiä. Seuran ajamat
kansallisuus- ja heimoteot ovat kuluneet varsin
suuresti edistyneet ja alpyneet. Karjalan ja

Inkerin kysymystä on koostettu pitää viireillä ja
heimotyötä on suoritettu. Monien tuhansien pako-
laisten huolta on ollut seuran sydämen asia, ja
mikäli varat ovat antaneet myöten, on heitä talou-
-dellisessa hädässään autettu. Opetus- ja valistus-
-työ näiden heimolaistemme keskuudessa on niinhä-
hään ollut seuramme työnä. Laajat kansalaispiirit
ovatkin A-K-S:n kymmenvuotispäivänä tahtoneet
lausua tunnustuksensa seuralle sen menestykselli-
-sestä työstä. Siitä ovat olleet todistuksena mo-
-net kauniit rahalahjoitukset. Myöskin Eestin-In-
-keri on ollut A-K-S:ntyön kohteena ja varmankin
se työ, mikä siellä on tehty, ei ole hukkaan mennyt

Suuri tappio kohtasi seuraamme, kun saapui tuo
järkyttävä kuolinsanoma, että L e a n i o r
R e i j o ei ole enää elävien maassa. Hän oli
suomen heimon parhaita poikia. Hän uskoi suomen
heimon suureen tulevaisuuteen, ja tässä uskossa
hän oli ehdoton. Paljon menetimme, kun hänet mene-
timme. Kunnia miehelle, joka koko sydäimestään oli
suursuomalainen! Hänen muistonsa tulee säilymään.

% % %

Juuri samana päivänä, kun A-K-S vietti kymmen-
vuotisjuhlansa, alkoi täällä suomalaisten ylioppil-
laitten luentolakko. Viikon ajan pysyivät Yliopist-
ton auditoriot suomalaisista ylioppilaisista tyhjiä.
Mä. Kysytäne, mikä aiheutti näin radikaalisen
toimenpiteen? Suomalainen ylioppilasnuorisuo on
jo vuosia vaatinut täydelleen sekä mieleltään et-
tä hengeltään suomalaista valtion yliopistoa.
Helsingin yliopistohan on kaksikielinen. Suomalai-
-set ylioppilaat eivät saa kaikkea opetusta äidin-
-kielellään, vaan on pakko myös kuunnella ruotsink-
kielisiä luentoja. Tämän epäkohdan poistamiseksi
on tehty paljon työtä ja kun se ei ole johtanut
tuloksiin, ryhdyttiin vihdoin edellä mainittuun
toimenpiteeseen. Lakko onnistui yli odutusten ja
sen tarkoitus saavutettiin. Suomen

ja ylioppilaat saivat tunnustusta osakseen. Yliopiston suomalaistamisasia on jälleen järjestetyksessään, vaikka sitä tarkoitettavalla -te eduskunnassa muutama viikko sitten hylättiinkin. Suomalaisten ylioppilaitten asia on päättyvä.

Viime on täällä Suomessa eletty varsin vaivassa oloissa. Kuten varminkin sielläkin on tunnettua, aiottiin Uudella maalla Mäntsälässä edellisen viikon lauantaina pitää sosialidemokraattinen esitelmätilaisuus. Vaikka mieliala paikkunnalla kiihkeä, meni sosialidemokraattinen tohtori Mikko Erich polisivartian suojana pitämään esitelmää. Tämä kiihdytti mielet sikäli, että esitelmä ja kokous oli keskeytettävä paikalle tulleitten mäntsäläisten miesjoukkojen vaatimuksesta. Syntyi laukausten vaihtoa poliisista ja työväentaloa piirittävien miesten välillä. Tämän tapauksen jälkeen alkoi Mäntsälään ja eräille muillekin paikkakunnille kokoontua osaksi aseistettuja miesjoukkoja, jotka vaativat hallitusta lopettamaan sosialistien kiihottuspuheet ja eroittamaan toimistaan sisäministeri von Bornin ja maaherra J. A. L. -n ja d. e. r. i. n, jotka Mäntsälän miesten mielestä eivät olleet soveliaita tehtäviensä hoitamiseen. Tilanne kärjistyi päiväpäivältä, kun myöskin Lapuan liike virallisesti yhtyi Mäntsälän miehiin. Mutta hallitukseen ei antanut perään, vaikka sillä o. esitettiin yhä tiukempia vaatimuksia. Silloin valtakuntamme kunnioitettu presidentti otti järjestyksen palauttamisen ylimmät ohjat käsiinsä. Hän antoi suomen kansalle julistuksen ja persoonaansa vedoten käski kokoontuneita miesjoukkoja palaamaan kotihinsa, luvaten epäkohtien poistamista järjestyksen palaututtua. Presidentin tueksi asettui valtavasti osa Suomen kansaa, ja kokoontuneet joukot totellen presidentin sanan alkoivat hajaantua ja heidän johtajat

Tervehdys partiolaisilta.

Tämän kuun 14 p:nä oli Narvassa käymässä kapteeni J. o. o. s. e. p. J. a. k. u. n. e. v. i. t. z. -- Valkan partiolaisten sekä "sudenpoikien" entinen johtaja. Hän pyysi tämän lehden toimittajaa sanomaan inkeriläisille, nuorille Valkan partiolaisten parhaimmat tervehdyksensä.

Hän sanoi: "Valkan partiolaiset tietävät ja tuntevat, millaisen iskun on Inkeri äskein saanut, ja he osallistuvat Inkerin syvään suruun!"

Että Inkerin ankara kaltaisi olisi aina elävänä kuvana Valkan nuorten partiolaisten silmissä, pyysivät he kpt. J. J. a. k. u. n. e. v. i. t. z. i. n kautta pikku Leino R. e. i. j. o. n. äidiltä lupaa, että he voisivat ottaa isästä orvaksi jääneen pienokaisen Valkan "sudenpoikien" joukkoon.

Niin kuin tiedämme on partiolaisia kaikissa heimojemme maissa. Ensikesänä on heillä aikomus järjestää heimokansojemme välinen kesäleiri Viljandissa. Leiriin tulevat unkarilaisia, liiviläisiä, suomalaisia, Karjalaisia sekä eestiläisiä. Entäs inkeriläisiä?

Inkerissä ei ole kyllä vielä partiolaisia, mutta sittenkin suuremmat veljet eivät unohda pienempiä veljiään. Kapteeni J. a. k. u. n. e. v. i. t. z. kertoi, että kaksi 12-14 vuotiasta inkeriläistä poikaa voivat osallistua tuohon kesäleiriin.

Narvan partiolaiset ottaisivat kustantaa heidän matkansa. Enemmän saavat nuoret kesäleiriin menemisestä tietää Narvan partiolaisilta, jotka lähiaikoina tulevat Inkeriin käymään.

Helsingin Kirje (jatku)

-toijansa antautuivat viranomaisille. Näin päättyi viikon kestänyt uhkaava tilanne viime sunnuntaina ilman verenvuodatusta. Tapahtuman jälkiselvittelyt ovat paraitaan käymässä.

Lopuksi tahdon toivottaa seuran puolesta Eestin-Inkerille kaikkien menestystä niin henkisesti kuin taloudellisellakin alalla. Kasvukoon heimonieoli ja lujittukoot heimo siteet yhä vankemmiksi. Suomen lahden kummallakin puolen.

Heimoterveisin K. M.

-----0-----

Suomalaiset laulut eivät kelpaa Kallivieressä toimivan "Inkerin-Eestin valistusseuran" laulettavaksi.

Mainittu seura aikoo perustaa laulukuoron. Suurena kysymyksenä oli vain se, minkälaisia lauluja tulisi laulamaan. Opettaja K. a. r. l. E l k e n oli kyllä alussa suostuvainen opettamaan kuorolle myöskin suomalaisia lauluja, jota pyysivät, taikka oikeammin vaativat kullalaiset ja kalliviereläiset, paitsi meille jokaiselle hyvin tunnettuja ja niin kutsuttua "Driiffia". Hänelle raukalle on se tietysti annettu annettava, koska hän ei edes tiedä sitäkään, että Inkerissä puhutaan suomen kieltä, jota hän itsekin joka päivä käyttää koristellen sitä muutamalla ryssäläisellä sanalla, jotka "E l k e n" ilmoituksista on oppinut, ja että meidän hymnimme "Nouse Inkeri" on kirjoitettu selvällä inkerin suomenkiielellä. 16 p. t. k. vietti kuoro ensimmäisen lauluharjoituksensa, johon oli kokoontunut paljon nuoria kullalaisia reippaina ja iloisina koska uskoimme, että nyt kerran on seura pääsenyt niin pitkälle, että rupea opettamaan Inkerin nuorille

eestiläisten laulujen rinnalla myöskin rakastettuja suomalaisia lauluja, joita meillä on kylliksi. "Terve tultuan nuorien liitthon nyt" kaikui kalliviereläisille jo kaukaa kouluhuoneen avatusta akkunasta vastaan. Mutta se innostus muuttui äärettömäksi vihaksi, kun saatiin kuulla, että seuran johtokunta ei myöntänyt laulaa suomalaisia lauluja, koska kuorolla ei riitä muka siihen aikaa. Kuoro aikoo ottaa osaa valtion yleisestä laulujuhlasta v. 1934. Toinen laulukoro tulee siis edustamaan Inkeriä eestiläisillä laulujuhilla!

On ikävää että uskalletaan niin paljon käyttää Inkerin nimeä ja vielä toimia sen nimessä.

Me kullalaiset pyydämme, että "Inkerin-Eestin valistus seura" muuttaisi nimensä, vaikka Inkerissä toimiva eestiläinen valistus seura, niinkuin joku inkeriläinen jo aikoo sitten on lausunut.

Mainimista vaati myöskin se että lauljien joukossa on venäläisiä, eestiläisiä ja myöskin niitä, jotka eivät tiedä vielä keitä he ovat. (Suomalaiset torjuttin pois laulamasta) Toinen "kirjava sakki" aikoo lähteä edustamaan Inkeriä!

Valistus seuran tehtäväksi annamme etukädessä, että se tekisi jokaiselle jäsenelleen selväksi, mihin kansallisuuteen kukin heistä kuuluu. Ei "setut" en vanhakyläläiset itseänsä sanovat, kelpaa Inkerin edustajiksi! Kyllä siemen on kantanut hedelmänsä. Sen ilmaisivat vanhankyläläiset lopettamalla lauluharjoituksen ryssäläisellä laululla opettaja K. Elkenin hymyillessä.

R. R.

Inkeri-Seuran kirjaston hoitaja pyytää seuran kirjastosta lainaksi otettujia kirjoja vielä maaliskuussa takaisin tuomaan.

B R I A N D kuollut Parisissa.

Briand kuoli asunossaan Avenue Kleberin varrella, minne hän oli palannut helmikuun 28 pnä oltuaan useita vuosia käyttämättä sitä.

Briandissa poistui suurpolitiikan näytämöltä mies, jonka panos Euroopan vaiheisiin varsiinkin parina viimeisenä vuosikymmenenä on ollut erinomaisten suuri.

Loistavalahajuisena, joustavana valtionmiehenä hän neudattamaan sovinnollista politiikkaa Saksaa kohtaan, vaikkakin sai kokea paljon vaikeuksia kiihkokansallisten maanmiestensä taholta. Hän oli kansainliiton keskeisimpiä persoonallisuuksia.

K e r i l ä i s e t Tallinnaan laulajuhille.

Kallivieressä Haridusseltsin laulukuoro oppii lauluja voidakseen esintyä laulajuhlissa Tallinnassa v.1934.

Venäjän kalastajat merellä liikkuvalla jäällä. Ankara myrsky merellä on halkonut jään, ja jo toista kertaa peräkkäin jäävät Neuvoston kalastajat liikkuvalla jäälle. Ensimmäisellä kerralla onnistui ryssillä kalastajien pelastaminen, mutta nimimäinen nyt heidän kohtalonsa lienee on tietämättä.

Kapina Suomessa loppui ilman verenvuodatusta, mutta ei ilman odotettuja tuloksia--sisäministeri, sosialisti von Born sekä maaherra Jalander eroitettiin toimistaan.

"Sanasepän"vuoden tilaushinnaksi Eestissä on annalla Ekr.0,50:- Suomessa niinkuin avustajat itse parhaksi näkevät.

SANASEPPÄ

EESTIN IMMIGRANTTILAINEN KÄÄNNÖSKIRJASTO

Toimit. osoite: Narva-Jõesuu, Kalliviere, Lulla.

Telef.: - " - 47d.

Julkaisia; Inkori-Soura, vastaava toimit. J. Hassu

Päätoimit. B. Reijo.

Nro. 4. 4-1932v

6vuosik.

"Iatso, äitisi!"

Kun Herran äiti Jeesuksen syntymän jälkeen oli temppelissä uhratakseen siellä lain määräysten mukaan, tuli sinne myös vanha, hurskas Sireon, joka ennustaan sanoi Marialle: "Sinunkin sielusi läpi on miekka käyvä," (Luuk. 2:35). Jo Jeesuksen syntynä oli ollut ihmeellinen ja kun hän kasvoi ja varttui, Maria sai uudelleen ja uudelleen kokea, miten hän ei ymmärtänyt poikaansa. Miekka työnnettiin yhäsyvenemälle hänen sieluunsa. Huipunsa se saavutti, kun äiti seisei ristin jurella, jolle nautittuna hänen poikansa riippui. Mutta tämän äidin murheen ja tuskan ajan jälkeen seurasi Kristuksen ylesnouseminen, joka kirkasti Mariallekin kaiken sen, mikä tähän asti oli ollut käsittämätöntä, kirkasti sen suuren armon, mikä hänen osaksensa oli tullut ja kirkasti ti hänelle ennen kaikkea poikansa Vapahtajana. Kainka monen, hurskaan äidin sieluun nykyisenä aikanakin miekka työnnetään. Ei kuitenkaan siksi, ettei äiti ymmärtäisi poikaansa tai tyttärensä, oi siksikään, että Jumalalla olisi näihin

nähdessä, omat suunnitelmansa kuten silloin, kun Maria sai armon tulla Herran äidiksi. Murhe ja tuska täyttävät monen äidin sydämen sentähden, että hän näkee, miten hänen usein suurella vaiivalla kasvatettu poikansa tai tyttärensä on hyljännyt isien Jumalan, on sulkenut korvansa äidin opetuksiltaan ja varoituksiltaan ja lähtenyt kulkemaan maailman teitä, syntiä palvelemaan. Mitä kärsimyksiä se tuottaakaan äidille. Mutta valitusta tai pahaa sanaa emme hänen huuliltaan kuule. Nöyrä nä kuin Maria hän kulkee taakkansa alla, alinomaa Herran eteen rukouksiin ja anomuksiin lapsiaan kantaen.

Nuori lukija, katso äitiäsi! Näetko hänen murheita uurtamia kasvojaan? Tunnetko, miten hän sanattomin huokauksin puolestasi rukoilee? Sinusta riippuu, saavatko nämä rukoukset täyttyä. Sinusta riippuu, saako hän ennen täältä lähtöään kohottaa siunaavat kätensä ylitsesi kiittäen Herraa, joka nyt on sinunkin Vapahtajasi.

H. K. Erviö.

Hki 3/4

Lapuan liikkeeseen on viime aikoina sekaantunut paljon alkuperäiselle kansanliikelle vierasta. Tämä käy varsinkin ilmi tarkatessamme niitä keinoja, joilla kansanliikkeen oikeutettuja vaatimuksia on ajettu ja toteutettu. On jo nähty, miten turmiollista on ajatella päämäärien saavuttamista toisin keinoin kuin laillisen yhteiskuntajärjestyksen pohjalla.

Tällaista kansan kaikki kerrokset vallannut -ta liikettä ei voida mitenkään yksityisten henkilöitten taipienten ryhmien hairahdusten takia tuomita olemattomiin. Odotettavissa on siis vain eräitä uudistajärjestelyjaniiden tärkeiden tehtävien suorittamiseksi, joihin kansanliikkeenä on täysin mahdollisuus.

Alkoholijuomien vapautuspäivä lähestyy saat- taen kansan hyvin erilaisiin mielentiloihin.

Uudella alkoholilain säädännöllähän oli tarkoituksena edistää kansanraittiutta ilman täyskieltoa. Nykyinen valtava mainostus pa- nee kuitenkin saavistamaan juoppouden lisään- tyrystä. Kasvattajat varsinkin ovat huolissaan saan peläten alkoholijuomien tunkeutuman sel- laisiinkin piireihin, joissa niistä tähän ven- nessä on pysytty erossa.

Huolimatta nyt lailliseksi tulevista vii- naksista lienee salakuljettajilla aikeita jatkaa kaa vanhaa toimintaansa. Heillä on suuret pää- omat kiinni aluksissa ja varastoissa.

Nykyisen pula -ajan seurauksiin, yksityisten maatiljen pakkohuutokaupalla myyntiin pilahin- noilla on hallitus kiinnittänyt huomiota. On ajatteltu, että lainsäädäntötietä varattaisiin siin valtiolle pakkohuutokauppaan johtneiden maatiljan otuustu-oikeus.

E. Jäntti.

Inkeriläisille äideille äitien päivänä.

8:pnä toukukuuta juhlii koko sivistynyt maailma äitien päivää. Silloin viedetään myös Jostissa 10 äitien päivää. Kymmenettä kertaa tulevat va- paat äidit yhteiseen kodin juhlaan, jossa laulut kaikuu, soitto raikuu äitien - kodin hyvien hengettärien - kunniaksi.

Entäs Inkerissä? Mitä tekee inkeriläinen äiti sinä päivänä? Kajahtavatko silloin hänelle rakka- den ja kiittollisuuden laulut, raikuvatko soiton säveleet?... Oi, oi! Inkeriläiselle äidille on se t- tuntematonta. Inkerin äiti silloin itkee rikki-

revityssä ja orjuutetussa kodissa, itkee lapsiaan, kaipaa vapautta. Hän itkee Siperian kaukasilla, kylmillä perukoilla ja luolansaan ääriellä.

Mutta huolimatta kaikesta kohautuu sorretun kodin keskeltä korkealla, korkeammalle painava vaa pakkovaltaa inkeriläisen äidin pyhä ja suuri olerus ja hänen kirkkaat, kärsivät kasvonsa kantautuvat yli kohtalon kkaan kirotun rajaviivan ja hänen hengensä liittää meidän keskellä. - Ettekö kuule hänen kultaisista kuisketta: "Minä elän, elän sorronkin alla ja kannan elämää eteenpäin, kannan valoa ja vapautta kohti. Minä rukailen onnettomien kotien puolesta, rukailen lapsien puolesta, että he jäävät uskollisiksi isiensä uskolle, kodille ja synnyinmaalle - meidän omalle rakkaalle Inkerille."

Sinä ihana Bestin-Inkeri, sinä olet vapaa ja voit myös esteettömästi viettää yhdessä muun kristillisen maailman kanssa äitien päivää, kodin suurta ja jaloa juhlaa. Kotitut kalliivieressä, kullalla ja Väikylässä opettajensa johdolla voivat juhlat järjestää, sillä se on koulujen sivullinen velvollisuus ja lyötyä sekä siunausta on tästä niin kouluille kuin kodeille.

Unohdettuja ovat usein äidit ja heidän työnsä, ei heitä useasti juhlita eikä tunnustusta töilensä anneta. Moni lapsikin unohtaa tai hyljää äitinsä vanhemmaksi tultuaan. Kuinka niin saatetaan tehdä? Siksi, etteivät kaikki ymmärrä, mikä kalleus ja suuri aarre lapselle on elossa oleva äiti. Äiti - hän on jakanut hänelle sydämensä jaloinnat aarteet, vaalinut ruumillisista elämästä, kasvattanut luonetta, opastanut lastaan uskoon, toivoon ja rakkauteen. Luoja on antanut todella jokaiselle äidille suuria velvollisuuksia täytettäväksi, eikä meidän sovi niitä väheksyä eikä unohtaa äitiä, joka uskollisena toimii kutsuruksensa. Että vanhemmat ovat kunniaa pidettävät, sen on Luoja erityisesti tahtonut lapsille sanotuksi, koska laissaan käskyy: "Kunniota isääsi ja äitiä -si!" ja asettaa sen ajallisen elämän onnen ja menestyksen aluksi.

Jos äidin asema on velvoittava ja korotettu, niin onpa Luoja antanut hänelle aseonkin, jolla hän kiinnittää lapsen itseensä ja voittaa hänen sydämensä. Niin, kukapa ei äidin rakkaudesta olisi kuulut puhuttavan! Siitä ovat runoilijat laulaneet kauniimmat laulunsa, ylevästi pyhä räämattu sitä kuvailee ja äidin rakkautta muistellen vankilan jylhissä komeroissakin vuodatetaan kyyneleitä. Äidin rakkauden muisto johtaa usein ihmisten askeleet jo nurmettuneelle hiekkakummalle hiljentymään hetkeksi. Äidin rakkauden ääni puhuu sielläkin. Mikä mahti on maailmassa niin suuri kuin äidin rakkaus? Ei mikään. Purainen pakko ja orjavaltaakin on äidin rakkauden edessä voimaton. Ei sekään kidutukseen ja vaikeuteen, piinoihin ja hyökkäyksiin voi murtaa pyhä ja suurta äidin rakkautta.

"Maan päällä paikka yksin"

"Niin pyhä, arnas verraton,

"Mistä joo lumen turvaisan

"Ja kätkee onnen kalleimman"

Näin laulaa eestiläinen runoilija L. E. O. i d
- 1 a äideille. Jansse on totta.

Siis toukokuun kuu 8 päivä muodustukoon myös jokaiselle inkeriläiselle äidille rakkauden ja kunnian osoituksena suureksi juhlapäiväksi. Se päivä olkoon myös sinulle pyhitetty, se suuri ja jalo yksinkertainen inkeriläinen äiti.

Luoja siunatkoon inkeriläistä äitiä ja inkeriläistä kotia!

Paistakoon kerran valon ja vapauden aurinko toisellekin puolelle onnetonta rajaa ja valaiskoon sekä lämmittäköön niitä synkkejä ja kylmiä serron pimeässä yössä taistelevia koteja! Kuivattakoon Sallinus kerran inkerin kovaosaisen äidin murheen ja surun mustat pisarat!

Valkoinen hento ja puhdas kukka kaunistakoon rakkauden ja kunnioituksen osoituksena äitien päivänä inkeriläisen äidin rintaa ja karkoitakoon kauas sinä päivänä äidin murheet ja huolet!

Antti Leppanen

En a s ü d a - Ä i d i n s y d ä n .
Kirjoittanut L. Koidula.

Maan päällä paikka yksi on
Min pyhä armas verraton,
Mi tarjoo lemmen turvaisen
Ja kätkee onnen kalleimman

V

Vain sydän äidin - tunnet sen!
Näin hellä on ja lämpöinen.
Se riemuitsee sun riemustas,
Se tuntee huoltas, tuskias.

Kun ihmismielot vaihtelee,
Kun kiitos kaiken, vaikenee,
Kun poljetaan ja moititaan,
Jääst yksin yöhön, anholaan.

On paikka missä lohdun saa:

Sua sydän äidin rakastaa.

Voit hellään helmaan painaa-pään

Ja itket murheen lientymään.

Pois meni kallis mennyt on,
Sä kauan tunsit kaipion.
Muut korvas aikaa, mitkä vei -
Sydäntä äidin konsan oi.

Ä i t i e n p ä i v ä l ä h e s t y y .

Äitien juhlapäivä lähestyy inkerihkin äideille,
mutta mite n viottää kurjuttaa kokeneen kansan
vaatimaton äiti hänelle omistettua päivää?

Osaatko sinä, köyhyydessä kasvava inkerin
lapsi, tehdä äidillesi tämän päivän hänen riemu-
päiväkseen, tuollaiseksi, että hän voisi vaikka
päiväksikin unohtaa murheet ja olla vapaa joka
-päiväisistä toimituksistaan.

Sinä, Inkerissä varttunut maan lapsi, et herä-
-tä äitiäsi laululla, Sinä et tuo aamukahvia hä-
-nelle sänkyyn, sillä se on Sinun vaatimattomalle
äidillesi vierasta. Mutta sinä voisit lahjoittaa
taa äidillesi jtain- sillä tiedäthän hyvästi,
että hän on saanut lahjoja viimeksi omansa, hää-
päivänä ja siitä on jo mennyt parikymmentä vuot-
-ta. Äitisi ei ole koskaan omia vaivojaan sääst-
tänyt, säästä niitä Sinä äitienpäivänä suo-
-rittamalla aamutöitä keittiössä ja navetassa.
Sinä voit valmistaa aamiaison, tuoda kevätkukkia
pöydälle ja huolehtia pienimmistä sisaruksista-
si. Sinä voit jäädä aamupäiväksi kotiin ja laskea
äitisikirkkoon menemään. Ole myös iltapäivällä
luotettava kotihaltijatar ja päästä äitisi mene-
mään vaikka naapurin kylään sukulaisia katsomaan,
joita hän ei ole pitkään aikaan nähnyt.

Kuista olla kiitollinen äidillesi niistä vai-
voista, mitä hän on kärsinyt Sinun takia, palkitse
se ne kyyneleet, mitä on itketty Sinun sairaana
ollessasi ja ne huokaukset sekä rukoukset, mitä
rakastava äitisi on kantanut kaikkivalti, ant-
Jumalan eteen, siksi, että Sinusta kasvaisi hy-
v ä i h m i n e n j a k e l p o k a n s a l-
l a i n e n .

LLL

5:pn toukokuuta on Kallivierensirkossa rippikoululaisten konfirmatiotilaisuus - 10 nuorta inkeriläistä otetaan kristillisen seurakunnan jäseniksi.

Vanhakyläläiset nuorukaiset omassa herrasmaisuudessaan ovat liicittelemisen huipulla - nuoret miehet, jopa poikasetkin kaupunkiin mennessään pistävät nenälle mustat silmälasit - ollakseen tuntemattomia herroja.

Inkerin-Seuran kirjaston kirjojen luettelo on valmis ja kirjat järjestetty niin, että niitä voisi jo lainata lukijoille, mutta sitä estää vain se, että seuran sihteerit tule kirjoja leimaamaan eikä luovuta leimaa järjestäjille, vaikka sitä on monesti pyydetty.

Inkerin-Seuran Naisosaston vuosikokous pidettiin 20:inä huhtikuuta, Kullalla E. R e i j o n talossa. Koolla oli 80% jäsenistä.

Keskusteltiin äitienpäivän järjestämisestä ja seuran toiminnasta tulevaisuudessa.

Katri O l a v i, joka tähän asti toimi seuran puheenjohtajana erosi seurasta Inkerin-Seuran puheenjohtajan E. R e i j o n s a l o n takia.

Maria Erikant. K a u l i o myös erosi seurasta, koska pitää itseään liian vanhaksi, että voisi seurassa toimia.

Yleensä valittivat seuran jäsenet, että paikkakunnan sivistyneet miehet pakottavat naisia seurasta eroamaan, koska seuran jäseniä uhkaa vaara silloin, kun sota syttyy ja ryssät vapaan Inkerin valloittavat!

Hiin, siis omat kansalaiset jarruttavat kannallisuusasiaa ja estävät heimo- sekä isänmaallista työtä vapaassa Inkerissä.

Harmittavaa kyllä!

Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin L. R e i j o. ja sihteeriksi välimaikasesti Maria K a u l i o. Toisten johtakunnan jäsenien vaali jäi ensi kerraksi.

SANA SEPPÄ

BESTIN INKERILÄISTEN ÄÄNENKANNATTAJA

ilmestyy kerran kuukaudessa

Toimituksen osoite: Narva-Jõesuu, Kallivere, Lulla..

Julkaisija: Inkeri-Seura, vast. toimittaja: J. Hussu.

Päätoimittaja: R. Reijo.

N:ro 5-6 t o u k o - k e s ä k u u l l a v. 1932.

Tehkää parannus!

Luuk. 3:8-9.

Johannes Kastaja oli parannuksen saarnaaja. Se tehtävä oli hänelle annettu. Jumalan sana oli siitä hänelle tullut. Ja järkkymättä, ketään pelkäämättä hän totuutta julisti ruoskien voimakkaasti aikensa peheita ja epäkohtia. Kun luemme hänen puheitaan, joudumme vielä tänäkin päivänä pysähtymään niiden eteen. Ne ovat kuin meille puhuttuja. Ne vaativat parannusta. Ne vaativat hyviä hedelmiä. Mutta onko meillä niitä? Ne sanovat, ettemme saa panna luottamustamme mihinkään muuhun kuin siihen, että näemme itsessämme uuden elämän alkeita. Kirves on jokaisen puun juurella. Elleivät niiden hedelmät muutu, ne hakataan pois.

Vaan miten sokeana nähdä voisi?

Ja tiekö eksyneelle tuttu oisi?

Mitenkä rampa pääsis liikkumaan?

Mitenkä kuollut nousis haudastaan?

Näin varmasti joudumme kysymään, kun meiltä parannusta vaaditaan. Mutta samalla nuo kysymykset

antavat vastaauksen. Ei ihminen kykene itseään parantamaan. Muualta pitää aloitteen ja voiman siihen tulla. Ja tämä voima on Kristuksen työn hedelmä: syntien anteeksi saaminen. Kun saarna parannukseksi on saanut pajastaa ihmiselle hänen tilansa ja hänen voimattomuutensa, ei hänelle jää muuta mahdollisuutta jäljelle kuin armon varaan heittäytyminen. Siihen pitää tarrantua ja siinä riippua. Siinä kilvoitella ja siinä taistella. Jumalan armosta Kristuksen kautta syntinsä anteeksi saanut ihminen elää uutta elämää. Hän kulkee jokapäiväisessä parannuksen teossa, Kristuksen avulla siinä kilvoittelun ja hänessä hedelmää kantaen.

Lukijani, kirves on pantana jokaisen puun juurelle. Vain se puu, joka tuottaa hyvää hedelmää, jää kasvamaan.

Voimallas ryöstä saalis saatanalta
Ja särje sydämessän synnin valta,
Tee rakkaaks' minullekin ristin tie,
Kuin Sinun armos tuntemiseen vie.

H. K. Erviö.

Lapsuuden mailta.

Kohise korpi, oi kohise mulle
muistoja kurgaille unhoitetulle!

Loihtios esille lapsuuden muistot.

Terve, oi terve te metsiköt, puistot!

Terve, oi korpien laitumet laajat,
metsien nevat ja notkelmat taajat!

Täällä mä lapsena laulelin ennen
päivien pitkin tullen ja mennen.

Karjaani seuraten samuin ja illoin
aikani vietoiksi laulelin silloin.

Mennet on maillensa lapsuuden päivät;
kaukaiset muistot vain järkkehen jäivät.

E. Losteinsalo.

MEITÄ VASTAAN ON HYÖRÄTTY!

"Sanasepän" edellisessä numerossa löytyi pari peräontä kirjoitusta Inkeri-Seuran puheenjohtajasta ja sihteeristä. Seuran johtokunta piti niitä loukkavina, ei ainoastaan mainituille johtohenkilöille, vaan koko johtokunnalle ja Inkeri-Seuralle. Niiden takia johtokunta eroitti päätoimittajan, rva Linda Reijon, joka oli väliaikaisesti toimeen valittu ja antoi päätoimittajan tehtävän Roope Reijolle.

Tätä johtokunnan jyrkkää, mutta välttämätöntä otetta oli rva Reijon vaikea käsittää. Kun johtokunnan päätöksestä hänelle tiedoitettiin, närkästyi hän ja leimasi heti johtokunnan jäsenet, jotka juuri olivat koolla, kommunisteiksi. Sen johdosta johtokunta eroitti hänet Inkeri-Seurasta. Nämä molemmat päätökset yleinen kokous myöhemmin hyväksyi.

Tällä välin eestiläisessä sanomalehdistössä julkaistiin kirjoituksia, joissa kerrottiin kamalan kummallisia juttuja Inkeristä. Inkeri-Seuran johtokunnan oli pakko kääntyä eri sanomalehtien puoleen edes hiukan puolustaakseen seuraa niitä syytöksiä vastaan, jotka seuraan ja sen johtokuntaan kohdistuivat. Toiset sanomalehdet korjailivat hiukan virheitään, mutta sen jälkeen ovat taaskin kaikki sotkeneet sekaisin. Esimerkin vuoksi mainitsemme "Pohja Rodussa" nr. 60 olleen kirjoituksen, jossa irvistää meille vanhastaan tuttu inallinen sävy. Me emme viitsi niihin tarkemmin kajota. Useat inkeriläiset ovat mainittuja kirjoituksia lukee neet.

Hyörytysten jälkeen ja Akateemisen Karjala-Seuran myötävaikutuksella saatiin koneet ja kirjasto Inkeri-Seuran haltuun.

Inkeri-Seura on kestänyt viimeaikoina järjestelmällisen hyökkäyksen, jonka johdosta poliittinen poliisi on puuttunut asiaan ja toimittanut kuulustelun.

Johtopäätöksemme on se, ettei tunne heimorakkautta henkilö, joka on hennonnut nostaa kovaa kokenutta Inkerin heimosirpaletta vastaan tuommoisen hirmumyrskyn tapaisen provokatsioonin. - Jaksammeko pysyä suomalaisina kaikesta huolimatta? Meillä on ainoastaan yksi vastaus:

"Me suomalaiset olemme
Ja suomalaisiks' jäämme,
Me Suomen tavat idämme
Ja suomalaisen päämme."

3- " -

"O L E V A L M I S !"

Inkerin partiolaispoika. Sini-puna-keltai-
seen lippusi on kirjoitettu kaksi sanaa: "Ole val-
mis." Nämä ovat kehoituksen sanoja sinulle. Nämä
sanat kehoittavat sinua olemaan aina valmiina.
Valmiina silloin, kun sinua ja syntymämaatasi uh-
kaa vaara, valmiina silloin, kun lippuasi tahdottaa
sotkea jalkoihin, kun viirisi jolle kaksi sormea
ojennettuina vannoit uskollisuuden valan, tahtoo
vihollinen ryöstää.

Nämä sanat kehoittavat olemaan sinua Inke-
rin partiolaispoika valmiina silloin, kun kohtalo
näkee hyväksi antaa vapauden Inkerin kovaosaisel-
le, paljon kärsineelle laulavalle heimolle. Pysy sil-
loin vankkumattomana vartiopaikallasi, johon sinut
on määrätty. Täytä urhoollisesti tehtäväsi, älä väis-
ty ennen kuin päämääräsi saavutat.

Nuori partiolainen! Iidä lippuasi pyhänä!
Sunnioita Jumalaa! Ole uskollinen! Pysy vallassasi!
Ole varma siitä, että kerran on koittava myöskin
rakkaalle Inkerillemme parempi huomen. Kerran saa
koko Inkeri laulaa vapaana hymniänsä siniristi
keltaisen lippunsa alla. Kerran saa Kullervon kan-
sa vapaana "kullervoida kuusäkossa."

Tämä kaikki on kerran totentuva ja toteu-
tuu silloin, kun sinä sini-puna-keltaista lippuasi
kantava Inkerin partiolainen omaksut tässä mielees-
sä siihen kirjoitetut sanat: "Ole valmis!"

I T K E V Ä N A I N E N .

Dräänä kauniina kevätiltana istuin yksin
kotini edustalla. Katseeni oli tähdätyynä yli raja-
aidan. Mieleni oli synkkä, ajattelin herkkää heimoa-
ni, muistelin Kivekstä ja hänen urotöitään ison vi-
han aikoina. Iheiliin niitä. Yhtäkkiä alkoi rajan toi-
selta puolelta kuulua naisen itkua. Pääni pensaitten
lomasta ryssän rajavartiolaissjoukon. Nämä olivat sa-
nneet raadeltavakseen erään inkeriläistyön, joka
puolustaan itseään itki katkerasti.

Hätähuudoita tuntui tuo itkevä ääni. "Auta,
auta!" kaikui se korvissani ja viha veti sormeni
nyrkkiin. Ajatukseni pysähtyivät. Jäin jäykkänä tui-
joittamaan samaan pisteeseen.

Kauanko täytyy sinua vielä itkeä. Milloin
saapuneekaan se riemuhikas päivä, jolloin ei ryssä
sinua enää voi rääkätä. Jumala vahvista uskoamme
siihen, vahvista sen itkevän naisen ja koko orjuu-
dessa ahertelevan Inkerin kansan uskoa, uskoa ja
toivoa, että se päivä vielä sittenkin saapuu!

K I V E K Ä Ä N K O S T O .
(Lainattu "Poikasen pakin.")

Ne ryssät kaikki mult'ryösti,
myös hengen vei morsiameltain.
Hänen verensä kostoa vaatii,
uroilta Inkerinmaan.

Ja Kivekäs näin meille huutaa:
"Kaikk' taistohon eestä maan,
ei koskaan kuoloa pelkää,
ei urohot Inkerinmaan!"

Miehet, kuoleman pelko,
on satua sankareille.
Siis taistohon eestä kansan
ja eestä armahan maan.

M---o

----- TULEVAISUUS! -----

Inkerin nuori, kai sinullekin lienee tuttu tämä lause: "Nuorten on tulevaisuus!" Mikä edesvastuullinen tehtävä. Eestin-Inkerin vapaa nuori. Sinusta riippuu Inkerimme tulevaisuus. Sinuun on kiinnittänyt katseensa isänmaamme. Sinuun katsovat isäimme haamut haudoistaan ja he rukoilevat voimia maille jatkaamaan heidän alkamaansa ja keskenjäännystä työtä ja luottavat sinuun. Sinuun ovat kiinnittäneet katseensa tällä hetkellä Siperian ja Kuilanniemimäällä vankeileirissä pakkotöissä ahertelevat sisaremmet ja veljemme. Mitä ne katseet etsivät? Ne etsivät juuri sinua vapaa inkeriläinen nuori. Ne toivovat, että onnellisemmassa asemassa olevat veljet, muistaen maan- jutensa päiviä, tekevät parhaansa yhteisen onnemme saavuttamiseksi.

Kas tässä hyvä Inkerin nuori on työmaa, joka kutsuu jokaista työhön, kaikkia, joilla on vähäkään isänmaanrakkautta.

Inkerin nuori ystävä. Oletko ajatellut, miten käytät sinulle uskottua leiviskää. Kuulä, jos et ole tullut ajatelleksi, niin tee se nyt. Vanno vala kaulille ja jalolle, avaa aktunasi valolle ja lämmölle, samaten kun teet seiniä kaikkea huonoa vastaan.

"Nuorten on tulevaisuus!" Tämän lausen perusteella, pitäisi meidän olla samuruskon väkeä. Me tunnemmekin tervien elämämme sykähtelyä ympärillämme ja olemme siitä iloisia. Nuoret me hyvin pian innostumme, mutta intomme sammuu, kun meitä kohtaa vastoin käyminen.

Nuoret, elämämme on taistelua, josta keiden jou- dumme edesvastuulle. Olisi ihanaa, että tuntisimme elämämme ehtoona itsemme onnellisiksi suoritetun työ- me johdosta. Olisi ihanaa, jos isäimme haamut noustes- saan haudoistaan keskelleme työtämme katsomaan ja riemurinnoin saisivat tunnustaa meidät lapsiksensa.

Inkerin nuori, työhön kun päivä on, jatkamaan isäimme työtä, astuma n raivattua tietä ja samalla raivoamaan salomaille pieniä polkuja, joista vähitel- len syntyisivät isot valtasaantiä!

"Sirpale"

----- INKERIN USKO. -----

Tokko, Inkeri, päiväsi päättyy
ja luottamuksesi vaimentuu?
Tokko kuohuva verikin jäätyy
ja usko vapauteen laimentuu?

Ei! Sun henkesi elää yhä!
Tää kansa ei koskaan kuolla saa.
On luottamus vapauteen pyhä,
että kerran vielä on vapaa tää maa.

Veri nuori vielä suonissa kuohuu,
sydän sinkovi säkeneitään.
Kerran lippusi uljaana liehuu,
rauta kalskahtaa rautahan.

Kerran voimakas laulu kaikuu
suusta nuorien urhojen.
Yli armaan Inkerin raikuu,
se laulu on laulu vapauden.

"Ääni"

===== NAISILLA ITSENÄISEN SEURAN =====

Viime keväänä Inkeri-Seuran Naisosastosta eronneet perustivat itsenäisen "Eestin-Inkerin Naisseuran"

Muoin miehesi ollessa hovitöissä tartuit sinä inkeriläinen nainen reippaasti auran, ansaitaaksen si- ten niukan jokapäiväisen leipäsi. Iltaisin laulelit savupirtissäsi suitsuavan lieden ääressä, tuudittaen pienok istasi kehdoissa ja samalla ilahduttit päivän aherteluun, jopa voudin piiskan iskuihin nääntynyttä miestäsi. Nyt vapaana ollessasi olet ryhtynyt vapaan valistustyöhön kansamme hyväksi. "Sano seppä" puoles- taan lausuu parhaimmat onnittelunse: ole väsymätön, reipas ja tee parhaasi syntymämaamme hyväksi!

Ilmoitamme, että "Eestin-Inkerin Naisseuran pe- russäännöt on hyväksytty. Seuran yleinen kokous pide- tään heinäkuun 3-na p:nä. Perustajat

VENÄJÄN-INKERISSÄ SUURSHKO TULIPALO.

Sunnuntaina t.k. 5-nä p:nä paloi poroksi Venäjän-Inkerissä "Hamala"-niminen inkerikkokylä. Kylä sijaitsi 15 klm. Eestin-Venäjän valtiollisesta rajasta. Tulipalo sai alkunsa kl. 5 iltap. ja kesti kuusi tuntia.

EESTIN TASAVALLAN viidennen riigikogun vaalien tulokset ovat seuraavat: Peltomiehillä ja uutisasukailla (põllumeeste kogudel ja asunikel) 42, keskuspuolueella (keskerakonnal) 23, sosiaaleilla (sotsialistidel) 22, venäläisillä ja köyhämistöllä (venelastel ja kehvikutel) kumpeisella-kin 5 ja saksalaisilla (sakslastel) 3 ääntä.

Viidennen riigikogun puheenjohtajaksi (esimeheks) tuliedelleenkin hra K. E i n b u n d.

TAMPEREEN LAULUKUORO INKERIIN.

Juhannuksena saapuu Tallinnaan Tampereen mieskuoro. Kuorossa on 40 laulajaa. Juhannuksena esintyy kuoro Tallinnassa ja senraavana päivänä s.o. 25 p.t.k. Eestin-Inkerissä Kallivieressä. Kuorotulee esiintymään Eestissä useammassa kaupungissa. Kuoroa johtaa tunnettu laulumies hra Elias K y a n d e r. "Sanaseppä" lausuu Suomen laulumiehet tervetulleiksi Inkeriin.

KULLANKYLÄN KERHO alkaa taas reippaan toimintansa, allekirjoittaneen johdolla. Kerhon ensimmäinen kokous pidetään t.k. 26-nä kl. 14.00. Toivottavaa olisi, että osanottajia saapuisi runsaasti.

Roose Reijo.

-----Loppu-----

SANASEPPÄ

KEESTIN INKERILÄISTEN ÄÄNEKANNATTAJA.

Ilmestyy kerran kuukaudessa.

Toimituksen osoite: Narva-Jõesuu, Kallivere, Kullank.

Julkaisija: Inkeri-Seura, vast. toim. E. Kosteinsalo.

Päätoimittaja: R. Reijo.

N:o 7

Heinäkuu

v. 1932.

Pyhä Jumala.

Jes. 6:1-7.

Vanhan testamentin kansa oli oppinut tuntomaan pyhän Jumalan. Se oli erikoisella tavalla saanut olla hänen kasvatottavanaan ja johdatottavanaan, se oli saanut kokoa, mitä merkitsi langeta elävän Jumalan käsiin, mutta se oli myös saanut nähdä sen siunauksen, mikä sen osaksi oli tullut, kun se oli kuuliaisuudessa ja nöyryydessä vaoltanut. Se oli oppinut tuntomaan vanhurskaan Jumalan pyhänä, kaikkivaltiaana, taivaan ja maan luoja, jonka rinnalla ihminen oli kuin tomuhuikkanen, kuin hetkessä kuihtuva kodon kukkanen. Mitä selvimmin kuvaa meille tämän Jesajan kutsumusnäky, jossa serafit femsaavat Jumalalle ylistystä: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herre Sebaot, koko maa on täynnä hänen kunniaansa," ja jossa ihmisen sen nähdessään pitää huuta: "Voi minua, minä hukun. Sillä minulla on saastaiset huulet."

Luonnollinen ihminen ei tunne pyhää Jumalaa, mutta ei myöskään sitä, että hänellä on saastaiset huulet, että hän on syntinen. Hän pitää itseään aivan hyvänä, taivaaseenkin kelpoisena. Mutta jo tässä elämässä hän joutuu tekemisiin pyhän Jumalan kanssa, joka häntä

oivalla armoillaan pyytää luoksensa voutää. Jos
hän tämän armokutsun hylkää hänen on silloin teh-
tävä tili elämästään viimeisellä tuomiolla van-
hurskaan Tuomarin edessä. Jos hän taas antaa Juma-
lan tehdä itsessään työtä, hän nyt jo oppii tunte-
maan pyhän Jumalan, jonka edessä hänen täytyy heit-
täytyä maahan oman saastaisuutensa, omien syntiensä
painamana. Mutta silloin hän saa kokea sen, että pyhä
Jumala on Poikansa kautta kaiken sovittanut, ottanut
syntisen armoihinsa hänet uudesti synnyttään. Pyhä-
stä, kiivasta Jumalasta on tullut taivaallinen Isä,
syntisestä, saastaisesta ihmisestä jumalanvaltakun-
nan lapsi, taivaallisten lahjojen perillinen.

H. K. Erviö.

"EN LÖYDÄ KOTIANI".

En löydä kotiani, en,
mä vaikka-kuinka kaipaillen.
En löydä kotia.
Ah! Päivä toisen jälkehen
soi sielussani kaihoten:
En löydä kotia.

En, onhan koti mullakin;
vaan saapuessa kotihin
en tunne kotia,
kun tuska luoksi hiljaisin
käy henkäysin hiipivin,
en tunne kotia.

Kun mainen tuska painollaan
käy sielussani tulvimaan,
mä etsin kotia.
Niin kätköön kauniin kotimaah
mä riennän linnaan turvaisaan:
Mä etsin kotia.

Näin kaipuu kodin lämpöisen
jo valjaa viimein sydämen:
En löydä kotia.
Ja pohjaan sielun synkkyyden
jää valon kaiho cellohen:
En löydä kotia.

Ja vaipuessa unholaan
mä kiinnän katseen rakkaimpaan,
mä kaipaen kotia.
Sä saat, oi saathan uudestaan
mun sieluun käet kukkumaan.
Mä kaipaen kotia.

Jään yksin yöhön pimeään,
en kotiani löydäkään.-
En löydä kotia,
en viihdytystä ikävään,
vaan kuoloon saakka yksin jään.
En löydä kotia.

Ja päättyessä kurjuuden
tään elonretken jälkehen
oon vailia kotia.
Oi äiti, sulle haastolen,
kun viime kerran honkäisen:
Oon vailia kotia.

E. Kosteinsalo.

HAPUILUA VAIKO TIETOISUUTTA? - - -

"Sanasepän" viime vuoden toukokuun numerossa ker-
rottiin Inkeri-Eestin Valistusseuran alotteesta, jon-
ka tarkoitus oli yhdistää Inkeri-Seura valistusseu-
raan. Ajatuksen oli esittänyt opettaja Elken, joka sil-
loin kuului valistusseuran johtokuntaan. Ehdotus yh-
distämisestä esitettiin Inkeri-Seuralle, joka laati
puolestaan kirjallisen vastauksen, jossa vaadittiin
kansallisten periaatteiden tinkimätöntä noudattamista.

Keväällä 1901 pidetyssä valistusseuran vuosikokouksessa otettiin asia kauan kestävänsä käsitte-
lyn alaiseksi. Suhde Inkeri-Seuran kansalliseen kat-
santoon muodostui heti kokouksen alussa hyvin yli-
mieliseksi, suorastaan halveksivaksi. Erittäin kun-
nostautuivat silloin puheenjohtajaksi valittu kap-
teeni Kukeinsman ja opettaja Elken. Kapteeni Kukeins-
man ja opettaja puolsi solidaarisuuden mielessä - kun-
ten hän sanoi - monikielistä, erittäin ryssäläistä kult-
tuuria ja varmaan samaisen ryssäläisen solidaarisuu-
den tunteen vaikutuksesta nimitti inkeriläisiä säl-

leiksi ja lisäsi, että jos suomenkieli otetaan käytän-
töön valistusseuran sisäisissä asioissa, niin silloin
ei ole enää muilla tekemistä kuin poliisilla salk-
kuineen. Lisäksi hän halusi muuttaa "Sanasepän" ees-
tinkieliseksi valistusseuran äänitorveksi. Muuten
tuntuu oudolta, että kokouksessa, jossa niin tiukas-
ti vaadittiin kansankielen syrjäyttämistä ja ees-
tinkielen käytäntöön ottamista, opettaja Elken il-
maisi ajatuksia semmoisiakin, että nykyään ei
panna kovin suurta painoa kansallisuuteen ja kan-
sallisuudella sivistystyön yhteydessä on nykyään
hyvin vähän merkitystä.

Jää epäselväksi, mitä tarkoitusperiä valistus-
seura tahtoo ajaa, jos nyt kertaakaan emme se-
litä asiaa siten, että se perustaa menettelynsä kan-
san tiedottomuuteen ja sillä tavalla tahtoo inkeri-
läiset eestiläistyttää. Se lienee herroille kuitenkin
turha vaiva, sillä kun valistusseuran johtokunta
viime talvena kielsi opettaja Elkenin johtamassa
laulukuoressaan suomalaisten laulujen laulamisen,
menetti kuoro jäsenensä. He osasivat olla sentään
miin paljon kansallisuudesta tietoisia, että pois-
tuivat kuorosta, jättäen kuoron johtajan laulamaan
yksin, johtokuntansa suureksi huviksi.

Kaiken tämän uusmuotisen heimoharrastuksen
jälkeen, nuo herrat - joihin kuuluu eräs semmoinen-
kin, joka kansallisista mielipiteistä ei voi mitään
varmuudella sanoa, joka eilen oli ryssä, tänään on
eestiläinen ja huomenna kenties mitä - ovat joku
aika sitten aikoneet pyytää ostettavaa taloaan var-
ten avustukseksi rahoja, paitsi rajamaiden sivistys-
rahastoa, myöskin Akateemiselta Karjala-Seuralta, ar-

vellon kai: "Eyllä, mar, setä antaa, kun kummiksi rupe-
aa".

Sopisi vähemmän hääräillä, herrat somerilaiset,
sillä inkeriläisten henkiseksi johtajiksi te otto
pääse, vaikka niin kovin mielollanne katalasti keino-
tellen pyritte. Tuommoinen kansan kavallus on hoimo-
aатteen kannalta katsottuna liian alhaista, johon kan-
sa aikaa voittaen ei tule orjamaisesti alistumaan.

On opätietoista, lieneekö viime keväänä paikka-
kunnalla toimitettu poliittinen kuulustelu valistus-
seuran viime vuoden kokouksessa viritetyh kansallis-
vastaisen vyöryn suoranainen maininki ja välittömäs-
sä syy-yhteydessä valistusseuran tarkoitusperien
kanssa, joita sen nykyinen puheenjohtaja, kapteeni Kuke-
insman niin häikäilemättömästi ajaa. Huhu tietää
kertoa, että herra Sommer pitää kunnan kirjurin Loyn
ja opettaja Elkonin kanssa kokouksiaan kapteeni Kuke-
insmanin luona, joissa kovasti hääräillään inkeri-
läisten opettajien häätämistä kuulusta. Onko tuo
kaikki oikein? Ja miksi eivät pane valistusseuran,
etenkin sen johtokunnan inkeriläiset jäsenet vasta-
lausotta tuomoista myyräntyötä vastaan? Eivätkö he
uskalla? Vai tahtovatko he todellakin pitää kunnia-
naan olla narrien tavalla kapelluvan kapteenin säl-
lejä vain? Horra Räkälästä on tietysti turhaa odot-
taa mitään, sillä hän on aina silloin mies, kun hänel-
le jotain annetaan, mutta eiköhän siellä sen kunnol-
lisempia löydykään? Kuuluvatko he kaikki kapteenin
komennuskuntaan?

Me taistelemme ryssäläisyyttä vastaan, mutta nyt
omat heimolaisemme, juuri tuon ryssäläisyyden turvis-
sa, uhkaavat viedä meidät kansalliseen perikatoon. He
tahtovat uhkauksilla tukkia meiltä suun, mutta me pu-
humme. Inkeriläisten kansallisen itsesäilytyksen ni-
messä me vaadimme, että Tärton Akateemisen Heimoklubi,
yhdessä ensi syksynä Tallinnassa pidettävien yliop-
pilaspäivien kanssa, pttaisivat Inkerin asian vakavan
pohdinnan alaiseksi, löytääkseen keinoja, joilla Inke-
rin kansallinen polkeminen saataisiin estetyksi.

-----"

ONNIMANNI JA PAITARESSU.

(riimikronikka).

Laulettakoon satumainen
aikakirjan juttu,
ajan vierren samanlainen
tuhansille tuttu.

Tämän virren sankarista
laulamme son verran,
että nimen mahtavista
mainitsemme kerran.

Suvun suuren suosiolla
heimon pitopöytää
herra hyvin valmistella
tilaisuuden böytää.

Pito alkoi oppivaisten
herrain kartanoissa,
hyppy hongen heimolaisten
pää ja sorkat voissa.

Kutsuttuna väkinensä
heimo kävi kohti,
muistokirjaa nimellensä
vaatiakin tohti.

Nytpä kellot kumisivat,
tärähtivät rummut,
haikeasti kajahtivat
vainioiden kummut.

Pitopäivän kunniaksi
juhlalippu liehui.
Hiilmin tulta, yksi, kaksi;
pian tsaiju kiehui.

Sankarimme symbolina
samovaarin tahti:
Olkoot sällit tietoisina,
hänessä on mahti.

Kunnon herra Onnimanni,
pokka solidaari
porisi kuin pataranni
ryssän samovaari:

"Jospa mulla voisi olla
kymmenkunta kieltä,
pehmittäisin nautinnolla
taulapäiden mieltä.

Tässä maassa mainiossa
joka heimosälli
valmis, vaikka vahingossa,
ollaksensa mälli,

Kunhan saan ne uskomahan,
että löytyy salkku,
jossa säilyy poika pahan
sällin suuhun talkku.

Silloin vasta taipumaton
toista kieltä pauhaa
kun se lailla valapaton
talkkunaani jauhaa.

Ei se enää lavertele
rääkyn tavoin rääkii,
huimapäissä huikentele
kuten lammas määkii".

Eräs liittyy kaunihiesti
mahtiherran sakkiin,
empimättä suusta pisti
piipun punalakkiaan.

Sitten pani pillin suuhun,
puhalteli pilliin,
vaikuttaakseen myöskin muuhun
heimokansaan villiin:

"Silloin voivat vallattomat
sivistyksen siirtää,
jos he saavat nimet somat
aikakirjaan piirtää.

reisompaa heimoutta
tämä sakki puoltaa
tuskin tuota kadonutta
havaitsemme huoltaa.

Sallimme ko pakanoiden
virsiänsä laulaa.
Koetamme ilkamoiden
pujotella paulaa".

Herrain kanssa hymyellen
rouvat hienot hyöri,
ylpeänä tepastellen
permannolla pyöri.

Yksi vähän ylpeämpi -
taisi olla hessu -
virkkoi: "Muita lämpimämpi
paimen paitaressu".

Rienaaajien narripeli
kesti päivää monta,
pilkkasi ja panetteli
kansaa osatonta.

Sällit sekä paimenpojat
saivat kaiken kuulla.
"Tässä oivat selkänajat",
mahtoivat he luulla.

"Pesäero mokomista
paras lienee meille,
muuten kodin kuuluvista
vievät hukan teille.

Moinen pito heittiölle":
halveksen toistui.
Havaittynä lähtöteille
vietasjoukko poistui.

Ikiheimon urhot jalot
puhalsivat torviin,
helkähtivät korvet, salot
kaiken kansan korviin:

"Emme huoli kumarella
lankoutta moista,
joka mieli herrastella,
alas painaa toista.

Kyllä pojat välttää voivat
heimoutta halpaa,
vaikka siellä rummut soivat
virittämään salpaa.

Kunpa narrit hupenovat,
meidän pito alkaa,
jolloin pojat nostelevat
keveästi jalkaa.

Paimenpojan pasunalla
toivotetaan hoppu,
julistetaan juhlimalla
aikakirjan loppu".

"Pasuna"

MIELIPITEET VAIHTUVAT.

"Sanasepän" 4:ssä numerossa v. 1928 on puhe jonka on pitänyt rva Linda Reijo pääsiäisiltamassa Kallivieren kansakoululla 9 p:nä huhtikuuta. Siinä ihaillaan ja ylistetään Ranskan syrjäkylän nuorta paimentyttöä, Jeanne d'Ark'ia, joka pelasti isänmaansa viersaan valloittajan käsistä. Hänet asetetaan inkerin naisillekin seurattavaksi esimerkiksi.

Lieneekö rva Reijo siitä saakka kohonnut niin paljon korkeammalle Jeanne d'Ark'iakin, että käytti sanaa paimenpoika pilkkanimenä Inkeri-Seuran puheenjohtajalle, joka yhdessä toisten kanssa meni noutamaan seuran kirjakaappia.

Tuon "kohteliaisuuden" pitää puhuteltu hyväilynä, sillä omasta mielestään hän ei ole ollut paimenpoikana yhtään huonompi kuin paimentyttökään, vaikka ei voikaan ylpeillä mistään Jeanne d'Ark'in kaltaisesta

isänmaan pelastajan sankariteosta.

SUOMEN KIRJE: heinäkuulla 1932.

Koska Eestin Inkerin väestö on maanviljelijäväestöä, niin on paikallaan kertoa, että kesäkuun lopulla pidettiin Viipurissa yli viikon kestävä karja- ja maatalousnäyttely. Katsojia tähän näyttelyyn tulvi ulkomailta, Eestistä, Latviasta, Ruotsista ja Norjasta saakka. Yksistään 4:nä ensimmäisenä päivänä kävi näyttelyssä 50 tuhatta henkeä.

Näyttelyssä olikin äärettömän paljon opettavaista ja innostavaa nähtävää. Esim. siellä oli lehmä, jotka lypsivät vuodessa yli 5000 kiloa maitoa. Ne eläimet olivat paljon puhuvia esimerkkejä siitä, miten pitkälle päästään jalostuksen kautta, kun valvotaan, että vain parhaan lehmän parhaat vasikat jätetään kasvamaan, kun käytetään hyväksi vain sellaista sonnia, joka on kaikin puolin mitä parhaiden vanhempien jälkeläinen ja kun kiinnitetään ravitsemiseen ja muuhun hoitoon mitä suurinta huomiota.

Jukuisia palkintoja jaettiin parhaista lehdistä, hevosista, sioista, kanoista j.n.e.

Paitsi eläimiä oli näyttelyssä myös kaikenlaisia käsityötuotteita sekä maa- ja kotitaloustarpeita. Näistäkin jaettiin palkintoja.

Näyttelyn aikana järjestettiin kaikenlaisia ~~kiä~~ kilpailuja, kuten kynnessä, (suora, tasainen vako, yhtäsuuret välit!) ojankaivussa, lampaan keritsemisessä, lehmän lypsyssä, karjan puhdistamisessa, perunankuorimisessa, hirrenvoistossa j.n.e.

Täkaläisissä sanomalehdissä näkyy usein uutisia Venäjän puolisesta Inkeristä, mutta vain huonoja: vangitsemisia, karkoituksia, kirkkojen sulkemisia j.n.e. Inkeriläisten toimikunta Suomessa on äskettäin jättänyt Suomen ulkoministerille kirjelmän tämänkeväästä sortotoimenpiteistä Inkerissä. Kirjelmässä mainitaan m.m., että viime toukokuun 9 p:n vastaisena yönä kuottiin 4 vaunulastia suomalaisia karkoitettavia, joiden joukossa oli Suom. kansalaisiakin. Toimikunta anoo

Suomen hallituksen ja kukin sen kautta koko Suomen kansan apua monituhatlukuisen suomalaisväestön pelastamiseksi lähiaikaiselta varmalta tuholta Siperian erämaissa. Kirjelmässä viitataan Tarton rauhansopimuksessa vakutettuihin oikeuksiin. -Ulkoministeri oli ottanut lähetystön suopeasti vastaan.

J.J. (jatkuu)

RUN HALPAMAISUUS KOHOAA HUIPPUUNSA.

Se vertaisuuttaan hakeva, julkea kiihoitus, joka eräältä tunnetulta laholta joku aika sitten esitiläisessä sanomalehdistössä nostettiin Inkeri-Seuraa ja yleensä Inkerin kansallista liikettä vastaan, on parailleen käännekohtassa. Asiasta pidetyn poliisi-kuulustelun aineisto on ollut Rakvere-Paiden rahukogun käsiteltävänä, joka nyttemmin on antanut päätöksensä. Se on huomannut syytteen todistamattomaksi ja semmoisena päättänyt asian.

Ovatko sortajamme tähän tyytyväisiä? Kenties he keksivät taas jonkun uuden keinon, että antautuvat kevytmieliseen hurjisteluun. He koettavat polkea meitä kuvitellen mielessään, ettei meillä kansalaisoikeuksia olekaan, joita sopii loppumattomasti kiusatella ja härnäillä, miten paha sisu ja ilkeä mieli milloinkin lystää.

Lopultahan meidänkin täytyy ruveta etsimään oikeutta ja lain turvaa. Olisimme kerta kaikkiaan orjamaisia raukkoja, jos heittäytyisimme välinpitämättömiksi ja alistuisimme nöyrästi kansalaisarvoamme halveksivien tahdottomiksi välikappaleiksi. Emme sentään kaikki "ryssiä" ja "settuja" ole, vaikka ikävä kyllä vielä paljon semmoisiakin tavataam, jotka omaksuvat itselleen minkä pilkkanimen tahansa, kunhan ei sanottaisi inkeriläiseksi.

Inkeriläinen, kuka lienetkään: t u n n e i t s e s i ! Kun sinulta tahdotaan riistää esi-isien perintö, kieli ja kansallisuus sekä taivuttaa häpeällisesti halveksimaan niitä, on sinun osoitettava, että olet todella inkeriläisen nimesi arvoinen. Esivanhempamme ovat säilyttäneet kansallisuutensa kautta verisen

vuosisatoja kestäneen sorron. Olisi lähtemättömäksi
häpeäksi meillo, jos nyt vapaina kansalaisina luot-
taisimme vapaaehtoisesti sen, mikä meille tavistamat-
tomien kärsimyksien kautta on perinnöksi säilytetty.

Se halpamainen keikottelu, joka "isureihin" vii-
meaikoina on kohdistettu, koetti näihin saakka peit-
täytyä heimonaamari ja kauniide lauseparsien taak-
se, ainoastaan jaskus osoittaen oikeata luonnettaan,
lopulta erään uhkamielisen olennon kautta purkautui
ja tahtoi yhdellä iskulla tehdä lopun inkeriläisyy-
destä. Sehän herätti ajattelevissa ihmisissä vain
hymyilyä ja tuommoiseen menettelyyn voi suhtautua
ainoastaan halveksuen ja säälitellen.

-----"

KYYNEL. On kaunis Juhanusilta. Satakielet laule-
levat. Länneestä on juuri sammunut auringon heijastus,
mutta jo alkaa koittaa koillisesta koi.

Istun kaverini kanssa kahden Juhannuskokon ääres-
sä. Hän on tarttunut käteeni ja puristaa sitä lujasti.
Kuulen hänen puhuvan kuin itselleen: "Olin minäkin en-
nen iloinen, mutta nyt en enää. Olin iloinen silloin, kun
keltatukkaisena poikapallerona leikin kotitanhuillani
ja iltasin, kun olin väsynyt saan painaa pääni vasten
äidin rintaa ja nukkua viattomana hänen sylissänsä.
Sinne, sinne lapsuus kotiin tekee mieleni. Haluan koti-
maahani Ikkeriin. M i l l o i n p ä ä s e n k ä ä n...."

Hänen äänensä sammui, mutta yhä lujemmasti, suonen
vedon tapaisesti puristi hän kättäni ja poskellensa
oli vierähtänyt katkera kyynel.

M.....

INKERI ARMAHIN MULLE.

Sä kaikista armahin mulle,
oot Inkeri, syntymämaa.
Sä ot voi milloinkaan kuolla,
elää kanssasi tahdon mä.

Oi Inkeri, Inkeri miksi
sun polkus on kyynelten?
Oi miksi kansas ja maasi..
elää päivissä talvien?

Sä kallehin kaikista mulle,
oot Inkeri, isien maa.
Mi ennen ja yhäkin kärsit,
ex sinusta erota saa!

Oi milloin päiväsi koittaa
ja runsusi kukoistaa vois.
Milloin kansasi laulaa, soittaa
ja kuivuvat kyynelöt pois.

"Aini"

-----Loppu-----

SANASEPPÄ

ENSTIN INKERILÄISTEN ÄÄNENKANNATTAJA.

Ilmestyy kerran kuukaudessa.

Toimituksen osoite: Narva-Joesuu, Kallivere, Kullank.

Julkaisija: Inkeri-Seura, vast. toim. E. Kosteinsalo.

Päätoimittaja: R. Reijo.

1932 8-10 luku joulukuun 1932. 6. luku.

Kiittäkää Herraa!

Kiittäkää Herraa,
sillä hän on hyvä;
sillä hänen armon-
sa pysyy iankaikki-
sesti! Ps. 118: 1.

Paljon on ihmisillä syytä kiitokseen. On tällaisenaikin raskaana aikana, jonka pitäisi panna heidät ajattelemaan, mitä heidän rauhaansa kuuluu, jonka pitäisi näyttää heille, että Jumala etsii kansaansa. Mutta sitä ihmiset eivät näe eivätkä tahdo tunnustaa. Synnin laveate tietä he kulkevat etsien kukin omaansa, sitä mikä lihallista mieltä tyydyttää. Raukana ovat heidän ajatuksensa siitä maasta, jota kohden Herran orien silmät ovat odotteen ja toivoon suunnatut.

Erikoisesti on piehen Destin Inkerin a - sukkeille syytä kiitokseen. Heillä on vapaus heidän veljiensä ja siskojaensa kulkiessa suurten kärsimysten alle painuneina. Heillä on kaikkialla vallitsevasta

TARTU ÜLIKOOI
RAAMATUKOGU

raskaasta ajasta huolimatta jokapäiväisen elämänsä tarpeet. Jumalan sanan kuulossa ei heitä kukaan estä käymästä ja näinä päivinä tulee kuuleeksi vuosi uuden, ihanan kirkon vihkimäjuhlista. Taljon on todella syytä kiitokseen.

Mutta onko meillä tätä kiitoskieltä. Näemmekö me tekoja, jotka puhuisivat kiitollisuudesta. Eikö ylipäätään jotain aivan muuta. Napina, tyyty-mättömyyttä, kiittämättömyyttä. Kyvä on Herra, mutta hänen hyvytensä ei näytä meihin vaikuttavan. Eikö hän jälle ruveta ruoskimaan meitä, lyödä murskeksi meidän kovat sydämeimme. Tutkikaamme itseämme, ettei näin kävisi. Tyytäkäämme häntä avaamaan silmäme, että näkisimme hänen äärettömän hyvytensä, että palaaisimme pahoilta teiltämme elävän Jumalan tykö.

Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, vakuuttaa virren tekijä. Armoa se on, kun Herra meitä etsii, sitä hänen hyvytensä, sitä hänen ruoskansa. Kaiken sen tarkoituksena on, että me armoa armoksi käsittäisimme, että me hänelle itseemme antaisimme.

H. K. Erviö.

TOHTORI AARNE VALLEN PUHE

Kallivieren heirojuhlissa 24.9.

Rakkaat heiroveljet ja sisaret. Suomen ylioppilasnuorisoinnissa tervehdin Teitä Bestin Inkerin heirokansa.

Vuosi vuodelta ovat yhä enemmän suomalaisten ja etenkin meidän ylioppilaiden katseet suuntautuneet tänne Bestin itäisempään, uhanaissirkaan rajavartioliinaan ja monet suomalaiset seuraavat lämmöllä Teidän elämäänne, Teidän olojanne kehitystä.

Siitä on kulunut vuosia kuin ensimmäiset suomalaiset ylioppilaat löysivät tiensä tänne teidän asemajoilleenne. Olot täällä silloin olivat hyvinkin toisenlaiset kuin nyt. Sot oli raivonnut näil-

lä mailla, lukuisia taloja oli poltettu, kuolema ja hävitys oli kukenut yli näiden seutujen tuoden tullessaan köyhyyttä tälle ennustääkin köyhälle seudulle. Mutta sota oli tuonut mukanaan muutakin, se oli tuonut tullessaan jotain joka keskellä surun ja ahdistuksenkin sai sydämeenne lämpenemään, jota keskellä surua ja hatua ja köyhyyttä kuitenkin salli teidän rauhassa ryhtyä rakentamaan elämäenne ehommaksi entistä - se oli tuonut tullessaan vapauden vieran sortajan ikeestä. Inkeriläisten miesten rohkeutta, jotka niin monilla taistelu kentillä sydänvertaan vuodattivat ja eestiläisten valtiomiesten taitoa on teidän kiitettävä siitä, että raja saatiin palautetuksi itäpuolelle näiden seutujen. Tosin kokki kipeästi teihin ja etenkin Pullan kylän asukkaisiin kun raja jakoi kahtia heidän kylänsä jättäen tuohon aivan käden ulottuville omaiset - kelliä siskon, kelliä äidin vieraan sortajan mielivallan alaiseksi. Eikö lie silloin monellekin teistä selvinnyt selvääkin selvemmäksi, että tuo raja on mielivaltainen, että on suuri vääräys ihmisten noin erottaa toinen toisistaan ne jotka suuri Luoja näyttää määränneen yhdessä asumaan ja elämään. Ettehän te olisi muuta pyytäneet kuin saada rauhassa viljellä näitä maita, jotka esiisänne ja monessa sukupolvessa olivat korvesta ruokanneet. Mutta sekään ei ole vainolaiselle riittänyt, että se olisi rajamuurilla pirstonut tämän köyhän inkeriläisten suuren maan ja erottanut omaiset omaisistaan. Viestit ovat kertoneet ja yhä kertovat kuinka vieraalta rauhan sopimuksista, juhla- ja lupauksista on huolimatta ajaa pois Inkerin kansan vuossataislta asemajoiltaan, kuljettua heidät orjan töihin laajan valtakuntansa kaukaisiin kolkkiin.

Kun tämän näette tapahtuvaksi tuossa melkein silmäinne edessä Rosonen toisella puolella aukeavan inkeriläisen maan piirissä, kun sydämeenne jähmettyy yhä uusien viestien joen toiselta puolelta kertomaan siitä ahdistuksesta, jonka alaisen elävät ja nähtävät omaisenne tuon ylipääsemättömän rajan takana eikö silloin toiselta puolelta täyty kiitollisuudella siitä, että itse saatte elää vapaan heimokansan Bestin asemajoissa, kiitollisuudella niitä eestiläisiä valtiomiehiä kohtaan, jotka ovat valtionmiehiä teidän

voittaneet tämän maan teille ja meille kaikille.

Bestin Inkerin asukkaat, tämä pieni maan kolikka, jossa asutte ja elätte, nämä muutamat harvat kylät, ne ovat ainoa vapaa osa laajasta Inkerin maasta. Pitäkää tämä aina mielessänne ja muistakaa se suuri velvoitus, joka siihen sisältyy. Oppikaa yhä enemmän ja enemmän rakastamaan omaa kielinkieltänne, tätä kieltä jota jo vuosisadat esi-isämme ovat puhuneet, tätä rakasta kieltä joka on uhraten kaikkea mukalaisuuttamista vielä viimme vuosiin saakke ihmeellisesti säilynyt jop. ai - van monimiljoonaisen Pietarin esikaupunkienkin liepeillä. - Te tiedätte hyvin, että tällä alueella täällä Bestin Inkerissä oli mukalaistuttarien silloin kun vapautenne koitti saavuttanut monta voittoa. Kun ensi kerran täällä luonanne kävin, en silloin kuullut suomalaisten itäisten kansanlaulujen soivan nuorisonne huulilta. Vain joku vanha yksinäinen runolaulaja saneli minulle kuin arkoillen kalevalaista runoa. Tapasin kyllä monta jotka tätä kansansa alennustilaa surivat, mutta he olivat erittäin yksinäisiä köyhyytensä painamina. Ei kaikunut myöskään oma äidiltä opittu kielenne kouluissanne. Te olitte kuin kuoleva kansa. Mutta mikä ihmeellinen muntos olikaan tapahtunut jo kun kaksi vuotta myöhemmin olin tilaisuudessa näillä samoilla rakkailla seuduilla käymään. Tuli vastaan poikajoukko, ja jo kajahti reippaana laulu, tuttu jo lapseudesta Suomesta. Oli syntynyt kirjastoja oli lukutupia oli laulukoroja oli tämä komea koulu jossa kaikui oma kielinen opetus.

Nuo yksinäiset kansansa alennustilaa surevat olivat löytäneet toisensa ja se riitti he eivät erillään ollen pystyneet sen he olivat saavuttaneet yhdessä: he olivat singonneet kansallisen tulen kiipinän kansansa keskuuteen ja sen liekit paloivat kirkkaina eri puolilla Bestin Inkeriä. Ja kansallisen herätyksen kanssa rinta rintaan kaikki edistyi kuten aina silloin kun kansallinen työ on ainoa ja väärentämätöntä.

Bestin Inkerin asukkaat. Laajan Inkerinmaan ainoana vapaana kansan osana on teidän hartioillenne

ne laskettu suuri velvoitus.

Vain yksimielisyydellämme, vain paremmudellamme, vain uskollisuudella kuolemaan asti me Suomen heimon jäsenet voimme seisoa lujina monimiljoonista itää vastaan ja säilyttää sen vapauden, jonka vihdoin olemme omalta osaltamme saavuttaneet. Heidän Suomen heimon jäsenten on opittava rakastamaan jokaista tuuman alasta vapaasta maastamme sellaisella rakkaudella ja valmistauduttava sitä niin puolustamaan, ettei vaimolainen huokaakaan, ettei sen kannata, että sille tulee liian kalliiksi yrittää tätä rata meiltä riistää.

Bestin Inkerin asukkaat. Laajan Inkerin maan ainoana vapaana kansan osana ja Bestin orään tärkeimmän rajaseudun vartioina on teidän hartioillenne laskettu suuri velvoitus. Käyttäkää oikein nämä rauhan vuodet jottei vainolainen tapaisi teitä valmistumattomina. Antakaa kansallisen tulen palta kirkkaana mielissänne tällä eteentyönnettyllä vartiopitalanne. Kehittäkää itseänne siveellisesti ryhdytkääksi kansaksi. Asettakaa päämääräksenne suorittaa pienetkin velvollisuutenne hyvin, niin että voitte omalla tunnollenne tehdä työstänne tiliä ja vastata ylpeydellä muille, kuten esim. Leander Reijon sotaväessä ollessaan, kun kysytään kuka on tuo joka noin hyvin on menetellyt

o l e n i n k e r i l ä i n e n

Siten saavutatte sen valtakunnan, jonka osana olette - Bestin - ihailun ja luottamuksen, tuotatte kunniasta suomalaiselle nimellenne. Ja olkaa vakuutetut siitä, että aina on auttava käsi myös lahden takaa ojentuva teille niin rauhan kuin vainon päivinä.

"Isuri" jälleen kummittelee .

"Besti Höimä" n:o 3 kirjoittaa raisteri V. Ernits, että rovasti O r t a m o piti isurinkielisen jumalanpalveluksen Ylikallan kirkossa. Tuntuu

omituiselta, kun maisteriksi lukenut henkilö heimoasioista kirjoittaessaan käyttää katukielen pilkanimityksiä. - Mitä oli se "isurinkieli", jota ro-
vasti O r t a m o puhui? Kyllä se oli puhdasta suomea, vähintään yhtä puhdasta kuin "Sanasepän" käyttämä kieli, josta maisteri E r n i o t s vähän edelläpäin puhuen tunnustaa sen olevan suomenkieltä ja inkeriläisten omaa. Sehän on anteeksiantamatonta, etteivät maisterit viitsi niin paljon oppia, että voisivat inkeriläisiä kutua oikealla nimellä.

Saman "Besti Höimin" heimokronikka kertoo, että "Tarton Akateemisen Heimoklubin" vuosikokouksessa 4 p:nä lokakuuta, ylioppilaskunnan esiries T a s s o ehdotti, että inkeriläiset virolaistutettaisiin. Tehti ei kyllä mainitse, minkä suunnan heimoklubi hyväksyi, mutta kirjoituksesta käy selville, että kokouksessa vaadittiin aktiivisuutta Inkerin suhteen ja että uudestaan valittu johtokunta kuuluu ylioppilasnuorisoon, jonka sanat hehkuvat kansallisuudesta.

Valitamme, että ylioppilaskunnan esiries ainoastaan muutama päivä Suomen-Bestin ylioppilaspäivien jälkeen ehdottaa käytäväksi inkeriläisten virolaistuttamiseen. Toivomme kuitenkin, etteivät "Akateeminen Heimoklubi" ja ylioppilasnuoriso ole samalla kannalla kuin herra T a s s o. On kerrassaan käsittämätöntä, että virolaisten kansallistune vaatisi inkeriläisten kansallista tuhoa, ja toivomme, että "Tarton Akateeminen Heimoklubi" kävisi entistä tarmokkaammin tukemaan inkeriläisten kansallisia pyrintöjä.

HEIMOJUHLA KALLIVIERESSÄ.

Viime kuun 24 p:nä vietettiin Kallivieren kansakoululla suuret heimojuhlut. Juhlan oli saapunut 25 suomenalaista ja muutama bestiläinen heimoveli. Juhlan ohjelman suorittivat suomalaiset vie-

raarme. Jo puolen päivän tienoilla alkoi kansaa kootua Vanhankylän laiturille, johon vieraiden oli saavuttava kello 13.00-ksi. Innostus oli suuri, ei lukeen välittänyt arkipäiväisistä askareistaan, eikä huolinut kylmästä itätuulesta. Taimentorven puhujat, Kalevalan laulajat ja nuoret täynnä isänmaan rakkautta, täynnä intoa ja ennenkaikkea täynnä ryssän vihaa odottavat vieraita.

Pian alkaa näkyä koottorivenho pensaiden lomasta. "Laiv' tulloo! Laiv' tulloo!" Rajatkaa sieltä ja täältä yhteen äänenn. Jo kaikuu taimentorvesta tervetuliaismarssi, jota seuraa naisten voimakas tervehdys laulu ja Inkeri-Seuran puheenjohtajan hra E. K o s t e i n s a l o n tervetulijaissanat. Tervetuloa heimoveljet Suomesta ja Bestistä, sanoo jokainen inkeriläinen, nuori sekä vanha sydämossään. Yhdessä marsit on rajalle. Uuden Arsian kylään asti. Siellä kulkue pysähtyy. Näät paljastuvat ja voimakkaana kaikuu yli rajan: "Henkemme uhrotkaamme, kansamme ja synnyinmaamme, onni ja vapaus, kun voit tivat vaani!"

Rajan toisella puolella oleva ryssän soitto, kuuluu voimakkaan sydämeistä lähtevän laulun ja alkaa kaputkea kylään päin. "Jospa olisit lähempänä" sanoo usea laulaja, haggasta purren.

Kävellään takaisin Kallivieren kouluhuoneelle. Siellä puhutaan päivän tapahtumisista ja kerrotaan paikallisista oloista. Pian saavutaan määräraikkaan, Kallivieren kotiaan kouluhuoneeseen. Kaunisti liehuvat Kalliv. kouluhuoneen evaren juhlasalin kattoon kiinnitetyt kansallisväriset nauhat, jotka jo itsestään tekevät hyvin juhlallisen vaikutuksen. Juhlan alun ilmaisivat pianosta lähteneet marssin sävelet ja lopun "Hause Inkeri" hymni. Rajon oli vierailamme ohjelmaa: kyllä lauluja ja soittoja, kyllä puheita ja kertomuksia, mutta vielä enemmän olisi kuultu, koska se kaikki oli niin innostavaa ja mieltä liikuttavaa.

Vierat poistuivat heti juhlan päättyttyä. Yhdessä mentiin joenrantaan, jossa laiva odotti. Siellä puristettiin jäähyväiseksi kättä, siellä lau-

loivat naiset jäähyväislaulunsa, joka päättyi yhteiseen voimakkaan lauluun: "Sua suojelemme, verin varjelemme!"

Laiva poistui, vei vieraat mukanaan, mutta kaunis muisto jäi jälkeen.

KIRJE SUOMESTA 10. 8. 32.

(Elok.kumeroa varten.)

Arv. "Sanasepän" toimitus!

Jälleen näemme kuhilaan pellolla ja vakkean tuvassa. On käsissä korjuuaika. Sato tuntuu muodostuvan kohtalaisen hyväksi. Varsinkin rukiin sato. Totta on vanha sananiasku: Eivät puutakesän lapset nälkään kuole. Pitkät ukkossateet ovat hoitaneet ja pitkittäneet sadon korjuuta.

Kennyt viikko oli kuumeinen - olympialas - kuume! Suomen joukkue oli monen mielestä liian suuri. Mutta voiko ja saako kysyä, kannattiko Paavo Nurmen lähettäminen Los Angelesiin? Juotsiakuninkamme kun sai koko ajan pysyä vain katselijain riveissä, kiitos "emännän" "voittoisaa" tuomari - dustajan! Ei auttanut "jyrisevä" vastalauseemme. Oli miten oli. - Paljon nämä olympialaiset toivat pettymyksiä. Mutta eräässä mielessä Paavo Nurmen "osanotto" merkitsi arvaamattoman paljon. Tunsi salaista iloa kokiessaan, kuinka täydestä sydäimestä urheilijava Suomi yhtyi viheittämään "sweeseille". Kansassa päivä päivältä kasva. tunto siitä, että on päästävä irti Ruotsista. Pysyköön kauan miehissä kuohuttava Hurmijuttu! - Milloinkahan kuullaan sellaisia "juttuja", jotka taas lujittavat päivä päivältä kansassamme siteitä hajallaan. Lauviin heimolaisiin?

Sanomalehdissämme on viime päivinä ollut, paitsi olympialaisuutisia, suurin kirjaimin tietojakin "Häntsälän kaupan" tutkimuksista. Kanss odottaa

änneti, kuten tuleekin, asiain kehitystä anteen oikeusistuimelle täyden työrauhan. - Tutkimuksen kulussa on kyllä saatu kuulla paikalleen osuneita painavia sanoja siitä epäkohdasta, että "tutkintövalteus" saa atkua vaikka kuinka kauan. Tuloksista emme vielä paljon tiedä, mutta kaikesta päätetään eivätkä niiden oiveet tule täyttymään, jotka ovat ilman muuta olleet valmiita leimamaan "kapinen" johtajat valian - e. ppaukeen hankitsijoiksi.

P. T.

IMPERIELÄMÄ.

Kautta maisen synkkyuden
polku pitkä vie,
tuntematon varmaan sen
kävijälle lie.

Outo lienee matkasies
vasta-alkava,
eksyy usein hukaties
syrjään polulta.

Polku näyttää katseelle
pitkä, loputon,
kun jo pääsit perille:
kesti tuokion.

Vaihtelevat varjot sen
koko matkalla,
usein polun värttien
päivän valolta.

Yökin usein ehtien
varjot turmentaa,
vaarat niissä vannonien
uhkaa kulkijaa.

Vaikka määrä varmans
johtaa matkasies.

saattaa myrsky raivoisa
tiellä saavuttaa.

Silloin vankka, pysyvä
voima tarvitaan,
ettei tarvis eksyä
myrskyn pauhinaan.

Synkkä on ja varjoinen
myrskyraailra,
tunterattoria sen
polut kulkee.

Vuorotellen vaihtuvat
usein keskenään
onnenpäivät valoisat
yöhön pimeään.

Ulkä jostus alussa
siltä näyttäisi,
ettei matka konsena
loppuun tuluisi.

Lehtitiehen saapuen
askele nopeenee,
yön ja päivän kilvaten
taivaan hupenee.

On kuin polku synkkyden
ihmis-elämä,
jolle joutuin rientäen
voipi eksyä.

Taistellen kun rat'asi
riennät riemuiten,
voitat jaksot määräsi
voiton saapuen.

kirjoittanut "Ääni", mukailnut E. L.

TERVEHDYS RAJAATTAKA ISÄLLÄ IMETRIEL 4. ERI-

MOPÄIVÄN JOHDOSTA (15.-16. lokak.)

Lämmin tervehdys liidelkööön yli rajaaiden
Itkevän Inkerin kahleissa huokaaville veljillemme.
Raja, säälimätön, kylmä piikkiliianka-aita
on eroittanut veljen valjosta. Se on särkenyt sirpa-
leiksi kansamme, on eroittanut laulavan lapsen -
äidistään.... Ja siksi juuri, että tämä kaikki on
tukeutunut sydämiimme, siksi tuntuukin se niin kipe-
ältä, katkeralta ja mieltä rasentavalta.

Silloin, kun viettävät veljeemme heinopäi-
vää etelässä Itämeren (Baltian) rannoilla ja tankana
karussa pohjoisessa, haluaa mielenne nousta korkeamal-
le tavallista. Väkisin hynnettyvät ahavoituneet ja
murheen nurtamut kasvonne. Elävästi muistuu mieleen
teidän läsnäolonne ja meidän ja meidän yhteiset
taistelunne olemassa olemme puolesta. Muistuu mie-
liimme 6. p. joulukuuta, jolloin särkyivät parhain
pien poikienne toiveet. Toiveet särkyivät, mutta ki-
pinä ei sammunut!

Inkeri, joka olet vuodattanut poikiesi
verta Kaprion, Yhimäen, Miikkulaisen ja Pirjasalon
kentillä, olet varmastikin saava kauan kaivatun vapauden.

----- " -----

KANSAKOULUT ovat aloittaneet toimintansa.
Kullan sekä Tallivieren koulussa tapahtuu opetus
suomenkielellä, mutta Väikylän koulussa yhä vielä
venäjänkielellä.

Opettajien riveissä on tapahtunut pieni muu-
tos. Väikylän koulun opettaja Fietari K o n t t o on
poistettu opettajatoimestaan. Hänen sijalleen on tul-
lut neiti M. I v a n o v a. Neiti Ivanova on päättä-
nyt Tallinnan pedagogiurin ja on venäläinen.

Suomen Kirje.

Herra Robert T e i j o.

Oljessamme koolia Raumalla lähetämme Teille ja Teidän vauttanne Inkerin suomalaisille parhaimmat tervehdyksemme toivoen Teille etuvartiija-asemassanne jatkuvaa innostusta ja sitkeyttä.

Heimopäivänä 15.10.1932.

Satakunnan Nuorisoseurain Liiton
Kotiseutuosaston Johtokunta.

"

Kiitän puolestani ja koko Eestin Inkerin suomalaisen väestön puolesta Satakunnan Nuorisoseurain Liiton Kotiseutuosaston Johtokuntaa sydämeellisistä terveistä. Vain yhdessä, käsi kätte liitettyinä me Suomen heimon jäsenet saavutamme suuren päämäärämme.

R. Reijo.

"

M a a t a l o u t t a.

Apilanurmien syötöstä.

Maanviljelys meillä useassa suhteessa on vielä perin alkuperäisellä kannalla. Yhteinen maanomistus oli tähän saakka suurimonsa esteenä ajan vaatimuksia vastaavien viljelystapojen käyttäntöön ottamisessa. Nyt, kun maan yhteisomistuksesta on päästy, on jokaisella pienelläkin maanomistajalla tilaisuus henkilökohtaisesti soveluttaa maanviljelykseen järkipäisempiä menetelmiä. Eräs seikka pyrkimyksessä siihen suuntaan

on apilan viljelys.

Kun meillä kasvivuorotus ja säännöllinen viljelyskierto ovat jokseenkin tuntemattomia, niin ei voida apilaan viljelyksestään puhua sen varsinaisessa merkityksessä. Se on vielä tilapäistä kokeilua, josta sen kuitenkin on kehittymisen säännölliseksi rehun viljelykseksi, jota ilman maanviljelys ja karjanhoito eivät voi menestyä. Apilaan kasvatus paikkakunnallamme, vaikka ei olekaan aivan uutta, ovat tavat sen hyödyksi käyttämisessä vakiintumattomia. Kuten uusissa yrityksissä aina sattuu tekemään virheitä, joista voi koitua tuntuvaakin vahinkoa, niin apilaan suhteenkin on tavalla taikka toisella erehdytty. Tämän kirjoituksen tarkoituksena on kosketella hiukan erästä sellaista väärinkäyttöä.

Kun katselee peltoja, niin huomaa paikalla, miten leveäperäisesti ja huolimattomasti menetellään apilaan kylvönsien suhteen. Meillä kylvetään apilaa keuhilla joko ruukiin oraasen taikka yhdessä toukokuun kanssa. Viljakasvien varjossa noussut apilaan oras, sen jälkeen, kun vilja tavallisesti elokuussa korjataan, tarvitsee kaiken sen lyhyen ajan, mikä lokipukesta ja syksystä on jäljellä, rauhassa varttuaanseen vahvemmaksi talven ankarausta vastaan, voidakseen sitten seuraavana kesänä kasvaa satoa. Kasvaessaan kesän viljan varjossa, johon auringon säteet eivät pääse vaikuttamaan, nuori heinän taimisto ei jaksakaan kehittyä voimakkaaksi. Heti, kun viljasato korjataan, on lyhteet vietävä pois pellolta, eikä asetettava apilaan oraan päälle kuhilaille, sillä ne hävittävät altaan oraan tyystin. Meillä sen sijaan jättävät jotkut kuhilansa viikkomääräksi pelloille ja kun ne sieltä viimein korjataan, ovat paljaksi jääneet keltaiset laikut osoittamassa paikkaa, missä kuhilaat ovat seisoneet. Varmaankin harmissaan siitä, että apilaan taimistoa on jäänyt sentään jällelläkin, tulee isännille ja erännille kiire viedä kaikki neiljaltaisensa sekä sarvelliset että sarvettonat pelloille, missä ne tilvan hävittävät hentoa apilaan nousua. Tällä tavalla raivataan yhden ainoan viikon tulussa sadon lupaavakin heinän oras hehtaarin alalta.

Eläimien riistäessä kasveilta lehdet, kasveilta lehdet, kasvien ainevaihdos keskeytyy, jolloin niiden on mahdoton kasvaa, ennenkuin ovat saaneet uudet lehdet. Taimet jäävät sen seurauksesta heikoksi. Litten eläimet taltatessaan vioittavat maan pinnassa sijaitsevaa juuristoa, mikä vielä on kehittyvä ja helposti rikkoutuu. Taimen jatkoksi tulevat eläimet pahmeen pelon kamaran hautoihin, tehden sen epätasaiseksi. Näihin kokoutunut veisi, etenkin keväällä, jäättyessään voi tulla kohalokkeksi usealle taimelle, kun ne syötön seurauksesta ovat muutenkin taltattuja ja heikkoja, eivät kestä ankaraa talvea vaan kuolevat. Jäljelle jääneet ovat voimattomia antamaan sitä satoa, minkä ne oikein hoidettuina olisivat voineet antaa. Se näennäinen hyöty, mikä eläimien liehkimisestä saadaan, koituu moninkertaiseksi tappioksi pienemmän sadon muodossa. Eläin syö ainoastaan muutamien kerran vatsansa täyteen, mutta siitä johtuva sadon vähennys on laskettava moninkertaiseksi. Nuorta apilaa orasta ei saa syksyllä syöttää ollenkaan, jos todella mielittää saada apilaa viljelyksestä hyötyä. Tämän yhteydessä on paikallaan huomauttaa, ettei mitäkään apilaurastusta, joista keuhilla on korjattu sato ja siotun jättää toiseksi vuodeksi kannata lokakuussa enää eläimille syöttää, vaan on niidenkin syöttö lakkautettava viimeistään syyskuun lopussa. Se olisi vähin vaatimus. Toisin voi menetellä niiden nurrien kanssa, mitkä syksyllä kynnetään.

Lokakuun hylättävä on apilaa orasmaiden syksyllä syöttäminen ja odotaman syöttäminen niin myöhään kuin lokakuussa. Apilaa siemen on ostettaessa valjasta, joten siitäkin syystä ei kannataisi olla niin välittämätön kylönurrien kunnestymisen suhteen, vaikka maan- ja korjantuotteet ovatkin nykyään niin halpoja. Tietämättömyys tässäkin rankaisee itsensä. Se tuntuu sekä lehrän tilassa että isännän kukkarossa.

"Hammies"

SUOMEN SUOMALAISET INKERISSÄ .

20 - 24 p. syyskuuta viipyivät Inkerissä 7 suomalaista vierasta. Heidän täällä oleskelunsa tarkoituksena oli tutustua paikallisiin oloihin sekä tehdä valmistustöitä heimojuhlaa varten josta lehdestämme on kerrottu. Suomalaisien vieraiden joukossa oli myöskin Suomen kreikkalaiskatolisen kirkon lähettämä rovasti O r t a m o . Rovasti O r t a m o piti jumalanpalveluksia Väikylässä, Kallivieressä sekä Vanhassakylässä. Nyt saivat väikyläläiset sekä muutkin Bestin Inkerin kreikkalais-katolilaisista uskontoa tunnustavat inkeriläiset seurata suomenkielistä jumalanpalvelusta. Ihmeelliseltä se tuntui useamman mielestä, mutta niin se kumminkin on, että myös inkeriläisille kreikanuskoisille voidaan ilmoittaa Jumalansanaa omalla kielellä, eikä vain venäjäksi, kuten tähän saakka on tehty ja ikävä kyllä, tehdään vieläkin. Rovasti O r t a m o n käynnistä oli paljon hyötyä Inkerin kansallisasiaan nähden. Kiitämme Suomen kreikkalais-katolista kirkkoa ja enne kaikkea rovasti O r t a m o a, joka kirkollisen kutsunsa ja heimorakkauden johtajana matkan vaaroista ja vaikeuksista huolimatta läksi pitkälle matkalle kaukaisien heimoleisiensa luokse.

Suomalaiset ylioppilaat, toivat mukanaan Inkeriin paljon suomalaista kirjallisuutta. Suurin osa kirjoista sijoitettiin Kalliviereen, osa Marvaan, seurakunnan kirjastoon ja osa Kullalle, Inkeri-Seuran kirjastoon. Kalliviereen tuli siis uusi suomalainen kirjasto, jonka hoitajaksi lupautui Albert S ä k k i. "Sanaseppä" tuo mitä nöyryyden kiitoksen niille kustantajille jotka ovat rautaneet meitä niin arvokkaalla lahjalla.

SUOMALAISTEN KIMPPUUN.....18 p:nä syyskuuta hyökkäsivät Kallivieren venäläisrikeliset, Kallivieren seuratalolla Kullankylän suojeluskuntalaisten

kirppuun. Asia selveni kumminkin ilman suurempaa
tappelua. Rohkeus ja yksimielisyys vie aina voittoon!

Y L E I S Ö N H U O M I O O Mahdollis-
en väärinkäsityksien välttämiseksi ilmoitamme tä-
ten lehtemme arvoisille lukijoille, että Inkeri-
Seuran naisosasto on lakautettu 15 p. toukokuu-
ta v. 1932 ja sen jälkeen on perustettu Eestin
Inkeriin itsenäinen, Inkeri-Seurasta riippumaton
"Eestin Inkerin Naisseura, jonka puheenjohtajana
on opettajatar rva Katri L o h i Vanhastakylästä.
Nykyään ei ole Inkeri-Seurassa yhtään naisjäsentä,
joten pyydämme olemaan varovaisia niiden henkilö-
jen suhteen, jotka esiintyvät Inkeri-Seuran nimes-
sä. Tuormoiset toimikoot täydellisesti omalla vas-
tuullaan.

Tänä syksynä ovat menneet Suomeen opiskelemaan se-
raavat neitokset: Roosa R e i j o Kullalta Sortava-
lan opettejaseminaariin, Hilma O r p o Arsialta
Jamilahden kansanopistoon ja Hilda S ä k k i Kal-
livierestä Jaakkiman kristilliseen kansanopistoon.
Menossa ovat vielä: Paavo P ä g i Vanhastakylästä
Helsingin Sörnäisten kristilliseen kansanopistoon
sekä rva Linda R e i j o n lähettämänä Emilie
H a r a k k a Kullalta ja Etti V o i p ä ä Kalli-
vierestä Niittylahden kansanopistoon.

Niitä arvoisia "Sanasepän" tilajia jotka ei-
vät ole suorittaneet 1932 v. tilausmaksuja pyy-
dämme toimittamaan ne lehtemme toimitukselle en-
nen kuluvan vuoden loppua. Koko vuosikerran hin-
ta on Eestin Inkerissä 50 senttiä ja Suomessa
1 kruunu.

Loppu .

SANASEPPÄ

ESTIN INKERILÄISTEN MÄNENKANNATT J.

Ilmestyy kerran kuukaudessa

Toimituksen osoite: Narva-Jõesuu, Kallivere, Kullank.

Julkaisija: Inkeri-Soura, vast. toim. E. Kosteinsalo.

Päätoimittaja: R. Reijo.

N:o 1

Tammikuu vuosi 1933.

8. vuosik.

Tapantukoon sinun tahtosi.

Mitä on tulevaisuus, tämäkin vuosi, tuova mukanaan? Näin on varmasti moni vanhan vuoden vaihtuessa uuteen joutunut ajatuksiinsa kyselymään. Varsinkin kristityn, joka on siinä suhteessa läsnäolijasta ihmisestä edellä, että hän Jumalan hänelle antaman armon mukaan saa katsella asioita ja tapahtumia Kristuksen kirkkauton valossa, on tähtynyt tällaiset ajatukset mielessään astua uuteen vuoteen. Hän on nähnyt, minne ollaan menossa. Jumalattomuus leviää leviämistään. Ketkä ovat käyneet suorastaan taisteluun kirkkavaltuudesta Jumalaa vastaan, ketkä jälleen ovat nähteen nähden oivan välinpitämättömiä seurakon vainon liiansa tahtoa ja heikutuksia. Ja kaikki tämä tapahtuu aikana, jolloin Jumala on lähettänyt koko ihmiskunnalle monenlaisia, ankaria kehoituksia tahtoon varmasti niidenkin kuita etsiä kanoansa, pelauttaa kadotuksen tiellä olevat takaisin Isän syliin. Tätä katsellessaan on hän lisäksi ohki vielä pelvarmin kuin muuton saanut tuntea oman heikkoutensa. Hänellä ei ole ollut voimaa edes heittäytyä tydyllisesti sen armon varaan, joka hänelläkin Kristuksessa

on tarjottu.

Uskokaa Jumalaa ja uskokaa minun", sanoo Herra. "Niissä sanoissa on vastaus noihin kristityn kysymyksiin. Tulevaisuus samoinkuin nykyisyyskin on Jumalan kädessä. Rakkaudessaan hän ei tahdo muuta kuin ihmiskunnan pelastamista. Ja tätä pelastussuunnitelmaansa toteuttaessaan hän kuljettaa sitä mitä moninaisimpien kohtaloiden kautta. Herättäen, opettaen, kasvattaen ja rakentaen hän sitä tekee. Mutta myös pääduttan ja tuomiten." Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu." Niin koleramat, Jumalan omat ja maailman omat, kypsyvät Herran päivään asti, toiset kulkien "kirkkaudesta kirkkouteen", toiset tehdn sitä, mikä ei sovi, Jumalan hylkääminä turmeltuneen mielen valtaan. (Room. 1:28.)

Jumala on pitävä murheen oristaan. Hänessä yksin on turvamme tänäkin vuotena. "Sentähden juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilpailussa silmät luotuina uskon alkunpanijaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen." Ja siinä mielessä meidän on nöyryyttävä Isä meidän rukoukseen: "Taupahtukoon sinun tahtosi."

H. K. Erviö.

T u r v a h ä d ä s s ä .

Jumala oppi turvamme, voimakas vahva aivan. Siis häneen aina luotamme aikana kaiken vaihan. Jos viholliset pahhatkoet ja vihaissansa raivotkoet, niin Herra auttaa meitä.

Tun kanssanne on Jumala, hän voiton malle tuottaa. Me häneen voimme turvata ja yksin häneen luottaa.

Siis pelkäämättä oteempain, nimensä voimaa ylistäin!
Ei kiitos, Luoja taivaan!

Muokelma.

TOIVOMUKSIA UUDEN VUODEN ALULLA.

Seisomme uuden vuoden alulla - uuden tunteettoman ajanjakson edessä. Mitä tuo uusi vuosi meille talokin tullessaan ja mitä se tuopi eri kansoille, sitä me emme tiedä. Tuoko se vapautuksen itkevälle Inkerille, vaike pakkomallan kahleet sitä vielä ankaramin painavat? Tuoko se lievennystä kansojen taloudelliseen ohtinkoon, vaike puute ja köyhyys sitä onemman puristavat kansakuntia? Siis tunteeton on tulevaisuus.

Mutta me tiedämme minkälainen on ollut menneisyys. Me tiedämme että kulunut vuosi oli ankara ja raskas vuosi koko maailmassa. Sitä raskaampi ja vaikeampi se oli pikkuiselle Inkerin kansalle siellä ja täällä puolen kirjavan rajaniivan. Me tiedämme, että kohtalokkaan raja viivan toisella puolella niin monikin inkeriläinen isä ja äiti istui rauhan ja riehman juhlena - joulunakin - puna vanhikassa, tai Siperian ja Kuolan kylmillä maille pakkotöissä. Ei valaisseet joulukynttiläin valot Inkerin kotoja, kouluja ja kirkkoja; ei saaneet Inkerin pienokkaiset laulaa ja leikkiä joulukuusen ympärillä eikä joulu - mies tuonut heille lahjoja. Siis kolkkua, kylmää ja niin mustan mustaa sekä epätoivoista oli Inkerin kansan menneen vuoden taival.

Ja eikös Bestin Inkerin - tubin rajakansan - o - lämä ollut kuluneena vuonna myös pelkkää taistelua leipäpalansa puolesta, sillä taloudellinen puristus rajamailla oli arnoton. Mutta ikävintä oli se, että keskinäiset riidat ja kihauskset, sekä epäsoju on rajoittanut vähäisiä voimia ja turmellut yhteistä enar - ta työtä.

Nyt kun astumme uutta vuotta taivaltamme, tulee meidän muistaa mennyttä vuotta ja oppia siitä. Jos olemme siellä erehdyksiä tehneet, niin alkavalla vuodelle jääkööt ne tekemättä, sillä siitä on hyötystä ja siunausta itsellemme ja koko kansallemme.

Tokisi mieli toivoo, että uutena vuonna katoaisi riitä ja epäsope, jopa vihakin eri kansallisuuksien ja eri työntekijöiden välillä. Vähäisyyksien ja eri työntehtävien välillä. Vähäisyyksien on voimat Eestin Inkerissä ja kaikkien tulisi yksimielisesti yhteisymmärryksessä toimia kansan ja yhteisen isänmaan onneksi ja siunaukseksi. Riittä hajoittaa, seppä rakentaa - tämä on ikivanha totuus. Työtä löytyy kaikille, olkooppa vaan työntekijöitä. Inkeriläisten ja eestiläisten tulee tietää, että olemme molemmat yhden emon lapset, yhdestä kodista lähteneitä. Olojen pakosta kieleemme on kehittänyt erilaiseksi, mutta veljeksi. Veri sykkii sydämissä, se veri, joka voi meidät yhteiseen vapaussotaan. Yhteisellä sankariverellä on Eestin Inkerinkin vapaus lunastettu. Eestin ja Inkerin poikien veri on priiskoittanut Harvaan ja Inkerin rannat. Kunnallemme kansalle on rakastus oma maa ja kieli. Meille, inkeriläisille on pyhä pikkuinen vapaa Eestin Inkeri. Se on meidän oma kammari. Siellä kaikuu kodissa, koulussa ja kirkossa meidän oma rakas äidinkieli - suomi - meidän oma rakas äidinkieli - suomi - meidän oma virsi. Sen edestä vuodatimme verta, sen edestä kaatuivat uljaat poikamme taistelutontereilla ja se on meille kallista.

Inkeriläisille, jotka ovat "venäjän-askoa" tuoneen uusi vuosi heille jokaiselle sen selviön, että he eivät ole venäläisiä, vaan suuren Suomen suuren ilokkaita isia ja älykkäitä äitejä, pötrie poikia ja sieviä tyttöjä.

Rakkaus rakentaa - olkooppa uuden vuoden tunnuslause. Tätä yhteisymmärrystä toivon kaikille, jotka haluavat Eestin Inkerin kansan hyväksi työtä tehdä.

Käjähtäkoon uutena vuonna myös vapauslaulu serretuissa Inkerissä. Häipyköön orjuus, ja valon,

vapauden päivän puolesta!

Onnelli toivoja rauhallista uutta vuotta!

Antti Soppinen.

EHDOTUS SUOMEN KANSALLISLAULU SI.

Minä pari vuotta sitten käsitte i "Lumen Heimo" kysymystä Suomen uudesta kansallislaulusta, josta oli ehdotettu Jostenniemen runoa "Isänmaan kasvot". Asiasta viritetty väittely päättyi siihen, että "Isänmaan kasvot", kauneudestaan huolimatta, hylättiin.

Uykyisen Suomen kansallislaulun suomenos on niin pitkä, että se täyttää 11 säkeistöä, joten juhlatilaisuuksissa laletaan vain ensimmäinen ja viimeinen säkeistö. Ensimmäinen säkeistön aineisto on jotenkin niukka, siinä ei ehditä muuta kuin sanoa, että Suomi on rakas ja kallis. Viimeinen säkeistö on jo rikkaampi, se kun sisältää toivon Suomen paremmasta tulevaisuudesta ja isänmaanrakkauden noususta. On myös oikein perusteltu väitös, että suomalaista, joka todella rakastaa syntymämaansa, loukkaa jo se tunne, että kansallislaulu alkuaan on ruotsinkielinen ja vailla kotoista äidinkielen sointua, joten se ei voi olla luonnollinen, eikä tyydytä sommoisena kansalaisen itsetuntoa, vaan jättää riippuvaisuuden tunteen, mikä ei sovi vapaille kansalaiselle. Vapauden ensimmäinen ehto on se, että ihminen on henkisesti vapaa ja jos tuolle henkilölle vapaudelle on viritetty sulku, niin se koettaa ennen kaikkea murtaa sen.

Suomen kansallislaulu syntyi aikana, jolloin suomenkansan kansalliselle vapaudelle ensimmäisiä polkuja raivattiin. Kansallinen sivistys oli vielä kirkon kappelissa, muukalais-kansallinen vaikutus oli vielä liian voimakas jonka johdosta suomalainen kansainvälinen ei voinut sitä välttää. Runeberg on kyllä herättänyt kaunista isänmaallista tunnetta, mutta kieleltään hän on jäänyt suomenkansalle viereksi.

"Isänmaan kasvot" on runoilta suomenkielellä ja jo yksistään tämä seikka antaa sille yksinäisyyden tulla Suomen kansallislauluksi. Toinen seikka on se, että

se käsittää vain neljä säkeistöä, joten se voidaan missä juhlatilaisuudessa tahansa laulaa kokonaisuudessaan. Ja kun vertaa kummankin laulun sisältöä, voittoa "Isänmaan kasvot" kilpailijansa. Kun Rungbergin laulu on liiaksi kertova ja menisänainen, on Koskerniemen laulu tiivistetty, sisältörikas ja mikä juuri tällaiselle laululle ominaista sekä parhaiten sopivaa - siinä on voimakas velvollisuuden tunto, jossa isänmaataan rakastava kansalainen tuo alttiiksi kaikkensa isänmaan vapauden alttarille, josta nykyinen hymni aincastaan sivumennen lausuu.

Ainoa epäkohta, jonka takia laulu sai hylkäävän tuomion, ovat viimeisen säkeistön kaksi ensimmäistä säettä. Niissä sanotaan: "Sun kukoistukses kuorestaan on käynyt kukkahan", sitävastoin kun nykyisessä kansallislaulussa vastaava lause kuuluu: "Sun kukoistukses kuorestaan kerrankin puhkeaa". Ensimmäinen näkee Suomen kukoistuksen jo puhjenneena, kun toinen sitä vasta uskalttaa toivoa.

Horää kysymys: Onko Suomi saavuttanut kukoistuksensa? Se voi kyllä valtiollisissa rajoissaan mahdollisesti kukoistaakin, mutta niin kauan kuin suuri osa Suomen kansaa Inkeri ja Viena huokaavat orjuudessa, ei sen kukoistus ole täydellinen ja vaapauskin on vain rajoitettua.

Tuntuisi sääliittävältä, jos "Isänmaan kasvot" näiden kahden säkeen tekia syrjäytetään. Ne vois muuttaa semmoiseen muotoon, että laulu kelpaisi laulettavaksi sekä nykyään, että tulevaisuudessa, väikkape näin: "Sun kukoistukses aikoinaan käy täyteen kukkahan". Tällöin laulu on hyvin sopiva, kun siinä ilmaistu isänmaan kukoistus ei ole määrättyyn aikaan sidottu, sillä onhan kukoistuksellakin nousu- ja laskekautensa. Toisin ajoin se voi kohota korkeammalle toisinaan taas laskea. Jollcinkin voivat kukoistaa tie, taide ja runcus, taikka sitten teollisuus ja kauppa, toisinaan taas maanviljelys ja karjanhoito. Siis, kukoistus käy ajasta aikaan. Näin laulettuna ehdotetut säkeet ovat sopusoinnussa valan kanssa: "Mik ikään kohtalomme lie, se kasvois eteen vie". Samaten kuin kansalla on aikojen kuluessa vaihtelevia kohtaloja voivat niiden mukana kukoistuskaudet vaihdella. Sitten toisen säkeistön kolmas säe oli-

si kauniimpi näin muutettuna: "Myös polvet, jotka nousevat". Alkuperäinen muoto: "Ja polvet kerran nousevat", ei ole niin satuttava, kun siinä sana "kerran" antaa holposti sen käsityksen, että puheena on kaukainen, epä-määräinen tulevaisuus.

Niin/kuin isänmaan rakkaus kannusta kansalaisia työhön, nosteakseen maansa yhä suurempaan kukoistukseen, kuten laulun sanat kuuluvat: "Sun eestäs kaikki uskaltain, se ennemme on vain"; samaten saa vielä vapauttaan kaipaava, yhtä hyvin kuin sen saavuttanutkin laulaa: "Soi laulu Suomen vapahan, soi ajast aikahan!"

Julkaisemme, tässä laulun muunnettuna.

ISÄNMAAN KASVOT.

Sun kasvois eessä, Suomenmaa,
on isät astuneet.
Nyt missä vilja aaltoaa,
se kertoo heidän kunniaan.
He ovat uskoin kyntäneet
ja toivoin kylväneet.

Ja missä isät astuivat,
käy siitä meidän tie.
Myös polvet, jotka nousevat,
sun eessä valan toistavat:
Mik ikään kohtalomme lie,
se kasvois eteen vie!

Oi, Suomi sini järvien
ja kesäin valkeain!
Suot meille kodin armaisen
ja haudan alla turpehen.
Sun eestäs kaikki uskaltain,
se ennemme on vain!

Sun kukoistukses aikoinaan
käy täyteen kukkahan.
Sun lastes lempi voimassaan
sen kantaa valoon, kunniaan.
Soi, laulu Suomen vapahan,
soi ajast aikahan!

E. Kosteinsalo.

TEERINJTIMI LIIVLISTON. Ingermaa suuomlist
puuolst meeg teerinjtir andji liivlistji ja taeräon
paagirij jeudö nähtö, kis tietöä tyyedö pishki liiv
rou jövak.

Tuoin.

HYVÄÄ JA OITTOA UUTTA VUODEN
päivä jolloin "San. Seppä" ja Inkerin ystävillä!
Toimitus.

RAULALAIKUUTTA.

Bestilijien tuloa ehdittiin on viime aikoina kir-
joittanut tuttuun tapaan Inkeri-Seurasta perättömiä.
kun niiden asiamme ei voida järkevillä summa, hyö-
tyään henkilöitten imppuun.

PAIKALLISUUTIA. Parvan suora ai-
sen seurakunnan kirkkoneuvosto erotti sunnuntai t.
k. 15 p:nä pidetyssä kokouksessaan seurakunnasta 90 jä-
sentä, jotka eivät ole suorittaneet seurakunnallisia
maksuja.

Vanhassakylässä ovat jo jätinpää aikaa käynnissä nei-
ti Vatterin ohjaamana keittokurssit. Kurssija tullessa
järjestämään myöskin Kullalla.

15 - 22 t.k. viipyivät Vanhassakylässä maatalous- ja kar-
janhoitoneuvojat hrat Mets ja Bear, pitäen esitelmiä
maataloudesta ja karjanhoidosta. Järjestettiin käytän-
nölliset karjanhoitokurssit. Hra Mets vävääsi myöskin
Kullalla luennoimassa.

"Vanaskyla elä" sanoi eräs aikaansa seuraava. Totises-
ti se elää, koska siellä lähiaikoina tullessa järjestä-
mään myöskin tanssikurssit. Kurssien johtajaksi tulee
hra Kyttim Tallinnasta.

Bestin Inkerin-Talaisseura vietti 6 p:nä t.k. yhteisen
teeillen. Tilaisuudessa viipyi myöskin kirkkoherramme.
Kallivieren Naanaisseura vietti 6 p:nä t.k. myöskin
yhteisen teeillen. Tilaisuudessa piti seuran esimehkon
suomenkielisen puheen. Esitettiin myöskin yksinlaulus
Toivomme hyvää jatkoa toimia kansallisessa hengessä ja
että seuran toimihenkilöt yhä enemmän syventyisivät
kansallisasiaan. Kaikukoon keskudessanne helkkyvä äi-
dinkieli!

HUOM! HUOM!

Niitä arvoisia "Sanaseppä" lukijoita, jotka
eivät vielä ole suorittaneet tilausmaksuja pyydämme
sen tekemään. "Sanaseppää" nr.2 v.1933, joka ilmes-
tyy helmik. lopulla ei lähetetä niille, jotka eivät
siihen mennessä uudista tilauksia. "Sanaseppä" maksaa
I. Inkerissä 50 sentt. Best. post. 75, Suomessa ja muual-
la ulkom. Ekr.1:-. Tilauksia voi lähettää: toimitukselle,
Kallivieren post.toim., A. Voipäälle sekä V. Varkille.

SANA SEPPÄ

ERSTÄIN TEKEMÄLÄISEN ÄÄNENKANNATTAJA

Ilmestyy kerran kuukaudessa.

Toimituksen osoite: Narva-Joensuu, Kallivere, Kullank.
Julkaisija: Inkeri-Seura, vast. toim. E. Kosteinsalo.

Päätoimittaja: K. Reijo.

N:o 2-3 helmi-maalisk. v. 1933 7 vuosik.

Jerusalemia kahden!

Ja Jeesus päätti vaka-
asti suunnata kulkunsa
Jerusalemiin. Luuk. 9:51.

Syvän murheen ja suuren riemun juhla on lähestymässä. Syvän murheen juhla, joka tuo silmämme eteen elävämmin kuin mikään muu ihmiskunnan äärettömän pahuuden, jonka sietäminen vaati Herramme ja Vapahtajamme viattoman kärsimisen ja kuoleman. Suuren riemun juhla, joka kirkasti tälle langenneelle ihmiskunnalle Jumalan mittemättömän rakkauden, sen rakkauden, joka ylösnousseessa Kristuksessa sitä vieläkin etsii. Tämä juhla- ja sitä valmistava paastoaika tahtoo viedä meidät uudelleen ja uudelleen seuraamaan sitä taistelua, jota käytiin valon ja pimeyden välillä ja joka päättyi pääsiäispäivänä Kristuksen voittoon. Mutta meissä tuo taistelu yhä jatkuu. Saatana yrittää kaikkensa, että meistä tulisi kadotus sen lapsia. Vain yksi voi meidät siitä pelastaa: Jeesus Kristus, pimeyden vallan voittaja.

Kun Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, ei hän lähettänyt häntä maailmaa tuomitsemaan vaan pelastamaan. Hänen tahtomaan ei ollut, että mo,

sinä ja minä, jaisimme synteihimme, vaan että me Kristuksen kautta tulisimme niistä vapahdettua. Mutta onko näin käynyt? Tätä tämä valmistusaika, jossa nyt elämme, meiltä kysyy.

Olipa vastauksemme minkäläinen hyvänsä, me emme saa jäädä etäältä katselemaan Kristuksen kärsimysratkaa. Meidän on mentävä hänen kanssaan. Kuten hän, hyvin tietäen miten tuo matkansa oli päättyvä, vakavasti suuntasi kulkunsa Jerusalemiin, niin on meidänkin häntä seuraten lähdettävä Jerusalemiä kohden. Siitä muodostuu meille kuten hänen opetuslapsilleen nöyryytysten ja kärsimysten tie, kuoleman tie, mutta ilman sitä ei uusi elämä pääse syntymään. Yksin emme sitä matkaa jaksaisikaan tehdä, mutta Herran mukana kulkien se on päättyvä voittoon. Ja silloin on tuosta Golgadan rististä, joka oli tarkoitettu kuoleman merkiksi, tuleva meillekin elämän merkki.

H. K. Erviö.

MIETTEITÄ EESTIN ITSENÄISYYDEN 15-VUOSIPÄIVÄNÄ.

Lähestyy Eestin tasavallan 15 vuotinen juhlapäivä. Viisiteista pitkää taistelurikasta vuotta on kulunut siitä saakka, kun Eestin Pelastuskomitea nykyisen termokkaan ja mainehikkaan riigivaneman K. Pässin johdolla julisti Eestin itsenäiseksi tasavallaksi. Se oli helmikuun 24 p:nä v. 1918. Se oli silloin, kun Saksan sotajoukot lännestä ja venäläiset punaiset pölvet idästä joka hetki uhkasivat hyökätä yli rajojen valloittaakseen pikkuisen maan ja pakoittaakseen pienen kansan oman kovan kouran alle. Uskottiin tällä julistuksella estää vieraiden joukkojen hyökkäämistä maahan, mutta toivo petti, sillä niin saksalaiset kuin punikitkin hyökkäsivät Eestin kimppuun kukistaakseen nuoren itsenäisen tasavallan ja hävittääkseen kauan kaivatun vapauden. Saksalaiset jo seuraavana päivänä alkoivat liikkua Tallinnaa kohti ja pian oli Viro raitaisen okupatsioonin kouriissa. Mutta Saksan vallankumous viimein mei kutsumattomat vieraat pois maasta. Silloin punaiset joukot idästä hyökyaaltona vierivät

eteempään ja suuri osa maata oli jo heidän hallussaan. Eestiläisten täytyi peräytyä kootakseen ja järjestäkkeeseen joukkojaan. Vihdoin eestiläiset alkoivat hyökätä ja punaisten oli pakko peräytyä. Suomalaiset veljetkin tulivat Eestille hädän hetkenä avuksi ja punikeisarta puhdistettiin maa ja ne paiskattiin vapaan isämaan rajojen toiselle puolelle, ja yhdessä inkeriläisten kanssa taisteltiin Inkerin kamaralla ja jo vapautettiin suuri osa Inkeriä, niin että Pietarin tornit jo alkoivat paistaa, mutta venäläisen mustan Pohjoisarmeijan saamattomuuden ja eripuraisuuden takia, joka rintaman toisella siivellä alkoi peräytyä ja joka keran riisui myös inkeriläiset vapaat joukot aseista luhistui koko Inkerinmaan vapauttamistaistelu.

Eestin vapaussota kesti lähes 2 vuotta ja kaikki jälkeempään vimmatut punaisten hyökkäykset lyötiin takaisin. Tartossa v. 1920 solmittiin kunniallinen rauha. Mutta se vapaussota vaati kalliin lunnaan, sillä 3450 Eestin uljasta poikaa ja koko joukko inkeriläisiä kaatui yhteisen asian puolesta.

Eestin vapaussota oli myös Inkerin vapaussota, sillä rinnakkain siellä taistelivat eestiläiset, inkeriläiset ja suomalaiset. Yhteinen veljesveri vuosi taistelu tantereella ja sen seurauksena oli; että osa Inkeriäkin vapautui punaisen serren alta, s. o. Eestin Inkeri, joka nyt elää rauhallisesti Eestin turvissa, Eestin sini-musta-valkeisen lipun alla.

Sentähden helmikuun 24 p:nä ei ole ainoastaan Eestin suurpäivä, vaan se on myös Inkerin, erittäin Eestin Inkerin riemu juhla. Me inkeriläiset voimme sittenkin kaikessa teivottomuudessa olla iloisia, sillä Narvajoen ja Rosenajoen rantamilla on olemassa näinä raskaina koettelemuksien ja kärsimyksien aikoinakin vapaata omaa Inkerin kamaraa, jossa humeioivat omat metsät, lainehtivat omat viljapellot ja jokien laineet laulavat vienoa ilon ja surun virttä. Siellä kajahtelee kodeissa, kirkossa ja kouluissa (ikävä kyllä ettei kaikissa kouluissa!) äidinkielen laulu ja puhe, opetus ja neuvo.

Eestin Inkerin kansa on ottanutkin tämän päivän myös omaksi juhlapäiväksi. Tämä on oikeus ja hy-

vä, sillä se on meidän yhteinen juhlapäivämme.
Liehuksaan siis Eestin itsenäisyyden 15-vuot-
sipäivänä rinnakkain Eestin sini-ruskea-valkeinen ja
Inkerin sini-puna-keltainen risti-ilippu! Keristakoon
ja kunnistakoon Eestin ja Inkerin monet monet liput
silloin Kalliviereh kuulusalta, jossa toivottavasti
sillä suurena päivänä järjestetään yhteinen isänmaal-
linen juhla!

Eläköön vapaa itsenäinen Eesti! Eläköön va-
paa Eestin Inkeri! Kestäköön Suomi Inkeri vaskana
seurien ja härsyjen aikana, kunnes nauti vapaa
päivä saapuu!

"Su ylä Jumal valvaka,
Mu armas isämaa!"

20.11.1933.

A. Seppänen.

K E T I N P .

Oot aina parhaimpessani,
sä arjassa Inkeri.
Pyhällä pinnallasi
on köyhä kotini.

Oot kyllä, koti kalbis,
sä vaille lobstria.
En kuitenkaan sun saalis
vaikeihin vajota.

Ei vieras mitään mulle
voi antaa parempaa.
Siis tahdon yksin sulle
vain muistat enistaa.

Vai onkin koti pieni,
en muistat suleina.
Jos minne käynee tieni
ain sua kaipailen.

Mukaella.

"POHJA KODUN" SUUVÄRKKI TAAS PUHUNUT.

Inkeriläisille ennestään tunnettu narvalai-
ren sanomalehti "Pohja Kodu", joka viime keväänä niin
innokkaasti ansioitui Inkeriä vastaan suunnattuun y-
leiseen sanomalehtiprovokatsioonin, julkaisee tämän
vuoden numerossa 29 14 päivältä maaliskuuta ilmoituk-
sen, jossa kehuu itseään, että se kaikkein parommin
ja oikeudenmukaisemmin valaisee maaseutu- ja kaupun-
kielämää ja sen sävy on suopea (solidi), eikä laske-
udu matalan ryhmähuviin polemiikkiin tasalle. Sillä ei
ole kilpailijaa Alueontakana eikä Virumealja. Tämä
ylevä reklaeri ei estä lehteä käyttämästä Inkeriä koh-
taan aitoheprealaista puhetapaa, jonka se pukee vuo-
risaarnan tekstiin. Tarkastakaamme mitä tämä raiho
Pohjolan immyt luonnonkauniista Inkeristä puhuu. Se
alkaa sanoilla:

"Inkeri tarvitsee suclaa.

Eestin kulttuuripropaganda. Intelligendit In-
keriin kesäalalle.

Tasavallan rajoja määrättäessä jäi Eestin ter-
ritorikon rivi niin sanottuja reunamaita, maita, jot-
ka sijaitsevat kahden valtion rajalla ja jossa varem-
min ottelivat niin Eestin kuin viereiset kulttuurivir-
taukset ylivallasta. Semmoisina maina on erittäin Se-
tunmaa merkittävä, samoin kuin Virun maakunnan rajoi-
hin kuuluva Inkeri. Tahtoisimme erittäin viimeisen
suhteen parilla rivillä sanaa käyttää, kun lopultakin
Inkeri, kuten Virunmaan itäisin kaikka, on tähän saak-
ka jätetty vaille suurempaa huomiota oman itsensä
huostaan.

Inkerissä nykyään ottelevat kolme kolme te-
kijää (môju), paitsi Eestiä vielä suomen ja venäjän.
Osa inkeriläisiä pitää itseään eestiläisinä, osa suo-
malaisina, osa venäläisinä. Kun todella katsoa kokonai-
suudessaan on Inkerin heimo, tulee koko tuo "vir-var"
ainoastaan siitä, että tämä pieni maa on niin monien
vastakkaisten vaikutusten tantereena. Muutama vuosi
takaperin oli Inkerissä hyvin vankka suomalainen pro-
paganda. Kun Inkeri nykyisin elää omaa kansallisen ho-
raamisen aikansa, on hyvin tärkeää suunnata eestin

kulttuuripropaganda sinne erikoisella terävyydellä, sillä epäilemättä on nykyhetkenä sysäyksen antamiseksi Inkerin tulevalle kulttuurisuunnalle ratkaiseva merkitys.

Tähän saakka on eestin kulttuuripropagandaa tehneet Inkerissä vain yksityiset, kuten suojeluskuntajärjestö, jossa erittäin Narvan maleva on Inkerille erikoista huomiota osoittanut, samoin myös paikalliset eestin toimihenkilöt rajavartiostossa j.n.c. Jo tämä työ on vienyt Inkeriä huomattavasti eteenpäin, mutta siihen, että hävittää paikan päältä vastakohtia, ei ole sitä kylliksi riittänyt.

Niinpä esimerkiksi ovat itseään suomalaisiksi pitävät inkeriläiset tähän saakka pyytäneet tiettyyn määrään eristäytymistä. Inkeri-Eestin valistusseura, kuten momentin suurin Inkerin kulttuurijärjestö tarvitsee mukaantulijoita myöskin ulkoapain.

Tästä pitäisi johtopäätöksensä tehdä niiden, joiden etujen mukaista pitäisi olla eestin kulttuurin levittäminen Inkeriin. Kun tämä on jokaiselle tosi eestiläiselle välttämättömyys, niin odottaa Inkeri erittäin tulevana keväänä ja kesänä eestiläisiä intelligenttejä, jotka kesäillan eivät halveksisi alkaa paikkakunnalla kulttuurilähetystöä ja iskeä aktiivisesti mukana eestin kulttuuripropagandatyössä Inkerissä.

Luonnonkaunis Inkeri jää odottamaan Eestin sivistyneistöä - ylioppilaita, kansanvalistus - , taide - ynnä muita työntekijöitä, jotka elisivat silloin suolaksi sen ensimmäisillä askeleilla kulttuuri-orientaatiomme löytämiseen.

Eestin inkeriläinen".

Tämmöinen on se "solidi" sävy, jota lehti suosi niin alttiisti vironinkeriläisen palstoillaan käyttä.

Ovatko Inkerissä "otelleet" vieraat kulttuurivierit? Eivät ei historia mitään tiedä. Ryssäläisen sortin alla ei voinut suinkaan "otella" kuten "eestin inkeriläinen" väittää, vaan se ulkonäköisellä mahdollisella suostuessa polki jalkoihinsa inkeriläisen kulttuurin. Ja vaikka se silloin olikin

jätetty "oman itsensä huostaan" on se säilyttänyt kansallisen erikoisuutensa, josta nyt "eestin inkeriläinen" pitää niin suurta suukopua. Häntä harmittaa kai, ettei inkeriläisiä ole saatu kaikkia ryssäläistyttyä ja hyökkää nyt kiikkasta sokeana hävittämään inkerin kansallista perintöä. Juuri ryssäläistä perintöä se on, että osa inkeriläisistä pitää itseään venäläisinä, ellei niin olisi, niin inkeriläinen kulttuuri olisi ainoa vallitseva Inkerissä, eikä kenenkään tarvitsisi niin paljon vaivaa nähdä sen sortamisessa, sillä ei yksikään inkeriläinen pidä itseään eestiläisenä. Sen voi ainoastaan olettaa mahdolliseksi tulevaisuudessa mutta me emme siihen tänään usko.

Että rajavartiostossa on inkerin muukalaistutajia, on meille tunnettu, mutta, että siihen olisi sekaantunut suojeluskuntajärjestö, on kirjoittajan keksimä tarkoituksellinen valhe, jolla se tahtoo herättää inkeriläisissä suojeluskuntalaisissa epäluottamusta päälystöön.

Sitten valitetaan, että "itseään suomalaisiksi pitävät inkeriläiset", eli vääristelemättä sanoen, kansallistuntoiset inkeriläiset, "pyytävät eristäytymistä", kun "Inkeri-Eestin valistusseura tarvitsee mukaantulijoita myöskin ulkoapain". Tällä kirjoittaja tunnustaa, että mainittu seura on Inkerin muukalaistutaja järjestö. Se tekee kirjoittajalle kipeää, että inkeriläisissä on sentään semmoisia, jotka pitävät kansallisuuttaan arvossa, oivätkä liitty tuohon sekaantuneeseen. Tuohon on opettaja Karl Elkenin virittämä vanha virsi, sillä hänen aloitteestaanhan aikoinaan tahdottiin Inkeri-Seura liittää tuohon hienhampaan (etterme sanoo: virr-varriin), jotta valistusseuran "pedagogisilla" olisivat vapaat kädet toimia. Ja kun Inkeri-Seura ei saatukaan niin helpolla kukistaa, kuin herra Elken ja hänen kannattajansa olivat arvioineet, aloitettiin hyökkäys. Viimekeväinen provokatsioni oli kai alkuperäisessä siihen hyökkäykseen, jota nyt ihan iskutempossa valmistellaan ja jonka jälkilaukauksena tuon tuostakin sanomalehdet pampauttavat katkeamattomassa sarjassa. Ja Inkeri muka tuota iskujoukkoa päivä päivältä suurella ikävällä odottelee. Se olisi varmaan hy-

vin hauskaa. Niin luullee tuo eestin inkeriläiseksi itseään nimittävä eestiläinen ja luulottelee itselleen, että hän yksin edustaa koko Inkeriä. Kun nyt eestiläisetkin muuttuvat kaikki inkeriläisiksi, ei tarvitse inkeriläisiä ottaa ollenkaan huomioon. Tuo silmänkääntäjätemppu, josta Lapin noidatkaan eivät muinoin voineet uneksua, on niin repäisevän hauskaa, että pistää ihan lauluksi.

Joutseneneni joutuos,
lemmenlaulu joikuos.
Kenokaula, ylväs pää
sydämeni lämmittää.

Höyhenpuku valkoinen,
liike siro, pehmoinen,
siivenlyönti hurmaava,
joiku surunvoittoisa.

Tavoittelon taivahat,
ilman pilvet ihanat,
lennä, liidä joutuissaan
yli vetten, yli maan.

Laskeudu lähdelmaan,
sini virtaan vilpoisaan,
muodollasi jalolla
lemmen riemut omista.

Kiitämme kohteliaimmin tarjouksesta. Inkerin suosisatoja vanha kansallinen sivistys on sikäi olinvoimainen, ettei se tarvitse "Eestin inkeriläisen" mautonta suolaa.

"Suomen inkeriläinen".

INKERILÄISET

"Sanaseppä" ainoa äänenkannattajamme Eestissä, siksi se joka kotiin!

"Sanaseppä" helmikuun numero myöhästyi teknillisistä syistä ja julkaistaan nyt kaksoisnumerona.

Toimitus.

JÄRKYTTÄVÄ TAPAUKSEN SUOMENLAHDELLA.

Viimeaikana ovat sanomalehdet kertoneet kalmasta mielläjärkyttävästä ihmiskohtalosta Suomenlahden jäällä.

Helmikuun lopussa kalme murta inkeriläistä, Neuvosto-Venäjä terroria paeten ylittivät Eestin rajan. Rajavartijat, jotka pidättivät pakolaiset, selittivät heille, että Viro ei voi ottaa pakolaisia vastaan, joten heidän olisi palattava takaisin Venäjälle. Inkeriläiset rukailivat armaa ja toivoen, että Suomi ottaisi heidät turviinsa, pyysivät yhteyttä Suomen konsulaattiin. Tätä heille ei kuitenkaan myönnetty, vaan vietiin jäälle,

viitattiin päin pohjoiseen ja sanottiin: "Siellä on Suomi, zenkää sinne!"

Seuraavana päivänä alkoi myrsky raivata ja vanhin 25-vuotias putosi mailaan. Toverit vetivät hänet ylös, mutta seuraavana päivänä märkinä ja nälkäisenä uupui ja paleltui kuoliaaksi. Kalmen päivän perästä paleltui toinenkin nuorukaisista ja nyt jäi viimeinen yksin talvemaan, taistellen kylmää ja väsymystä vastaan. Vastoin kahdeksantena päivänä saapui kuolemasta pelastunut lahesten ja kompastellen Tytärseareen kasvat, kädet ja jalat paleltuneina, josta merivartioloituksen lentokone nauti hänet Helsinkiin kirurgiseen sairaalaan. Kuolneiden ruumit on löydetty ja haudattu Tytärseareen.

Meillä on pidetty heimoapäiviä ja järjestetty juhlatilaisuuksia, puhuttu ja innostuttu, tehty kunnioituspöytäkirjoja ja suunnitelmia, mutta kun juhlat on huijattu, muuttuvat puheet pelkiksi unelmiksi, joille ei ole todellisuuspohjaa ja arkipäiväinen todellisuus astuu esiin kaikessa elämänsä todellisuudessa. Todistaako ylläkerrottu tapaus heimorakkaudesta? Todistaako se edes tavallisesta virallisesta kohteliaisuuden vaatimuksien kunnioittamisesta? Ei sitäkään. Missä on heimoa? Missä yhteistö? Tässä on tehty teko, joka suorastaan pyöräyttää. Kalme heimoa on työnnetty elävältä kuolemaan. Jos se olisi kehdannut jostain ruuta maasta tai kansakunnan jäsentä, olisi se synnyttänyt solkkauksia ja syylliset olisi vedetty edesvastuuseen. Mitä tohdään reillä. Sen

on tulevaisuus osoittava.

Julkilausumme syvimmän paheksumisemme ja in-
homme tuommoista sydämetöntä menettelyä vastaan.

-----"
"HELSINGIN UUTISIA."

Ei ole vaikea päästä perille nykyhetken Hel-
singin huomattavimmasta uutisesta. Missä pari kolme
henkeä on koolla, sen jo kuulee. - Itse asiassa ei
tämä uutinnan niinkään "uusi" ole, sillä kysymys Hel-
singin Yliopiston suomalaistamisesta on vuosikausia
ollut milloin enemmän milloin vähemmän polttava päi-
vänkysyys. Ruotsalaisuuden poiskitkemisen ajatus
ainosta Valtionyliopistomme ei ole eilispäivän tu-
ma. Kun tämä kysymys ei ole saanut suotuisaa ratkai-
sua, ovat ylioppilaat, joita asia lähinnä koskee, ot-
taneet sen sitkeästi aina uudelleen edille. He ovat
käyneet lähetystöinä niiden luona, joilla on sanan-
valtaa yliopiston suhteen, ovat koonneet tuhansia ni-
miä adresiin, ovat viimein ärtyneinä tässä vuosi sit-
ten ryhtyneet luentolakkoon, saadakseen laajempaa ka-
natusta asialleen ja pakottaakseen sen pääsemään voi-
tolle. - Yhä toistamalla vaatimuksella: "Yliopisto o-
saatava suomalaiseksi!", täytyy siis ilmeisesti olla
vankat perusteluunsa.

Ymmärtääksemme tämän vaatimuksen luonnollisuu-
den tarvitsee vain tarkastaa yliopiston tehtävää yh-
teiskunnassa. - Yliopiston pitäisi olla korkeakoulu,
t.s. välikappale, jonka avulla voimme tutustuttaa para-
ta minäämme. Jotta tämä olisi mahdollista, täytyisi
meidän tunkea yliopisto omaksemme, nähdä sen koko o-
lemuksessa toiminnalle vertaustuva, suojelusolento,
joka kerää ympärilleen valistusta saamaan tulleet jo-
kot, jalostattiset "Isänmaan toivot". Yliopiston olis-
otettava yhä tarkemmin kansallinen tehtävänsä huomi-
oon. Vasta saavutettuaan tukevan pohjan jalkoiensa al-
la kansallishengen läpitunkemana on sen mahdollista
suorittaa tärkein tehtävänsä, kasvattaa Isänmaan pal-
velukseen kelpo miehiä. V. s. yleisen tieteen vilje-

ly on kansainvälistä työtä ja siten vasta toisella si-
jalla yliopiston tehtävien joukossa.

Viime aikoina on ylioppilasmassassamme ja
yhä laajemmassa osassa kansaamme alkanut kiteytyä va-
kumus yliopiston todellisista tehtävistä ja samalla
ovat nykyisen yliopisto-järjestelmämme puutteet käy-
neet yhä ilmeisemmiksi. Sen kaksikielisyys on saata-
va poistetuksi hinnalla millä hyvänsä. Jo tarpeeksi
on arvoja sen vuoksi mennyt hukkaan. - Käytännölli-
sesti on asia ylioppilaspireissä päätetty järjestää
sitte, että vedotaan ensi syksyyn mennessä vielä mi-
tä voimaperäisemmin kansaan, jotta se valitsisi sil-
loin tapahtuvissa eduskuntavaaleissa maan johtoon mie-
hiä, jotka täysin ymmärtävät yliopistomme suomalaist-
amisen tärkeyden sekä saattaisivat sen vihdoin
päättökseen.

K. J.

KOMMUNISTIEN VERITYÖ KALLIVIERESSÄ.

Sunnuntai 19 p:nä maaliskuuta maanantain
vastaan yönä joutui 19-vuotias nuorukainen Alek-
santeri Voipää Kallivierestä kommunistien verikoston
uhriksi. Joukko Kallivieren poikia palasivat Inkeri-
Eestin valistusseuran iltanastta. Voipää kävi toisten
kanssa edellä. Iivana (Johannes) Vainel, joka kulki
jällelläpäin hyökkäsi äkkiärvotetta Voipään kimppuun,
kun hän oli jäänyt paikalle toisten kanssa juttelemaan,
ja iski häntä kängällä päähän. Voipää kaatui tiedot-
tomana maahan. Hänet toimitettiin Narvan kaupungin
sairalaan jossa lääkärin ilmoituksen mukaan on nyt
teipunaapäin. A. Voipää oli päivällä ollut suojelus-
kunnan harjoituksilla ja tietä palatessa oli Kalli-
vieren raivokkain kommunisti Kokkoti uhannut, a mo-
on: "Näin kaik pitää täppä". Tämä todistaa, että ve-
rityö oli ennakoin suunniteltu, a roin sekin, että J.
Vainel oli ottanut kangen jo koululta lähtien, että
isäi vasta kahden kilometrin päässä Kallivieren ky-
lästä.

Mit oli tämä nuorukainen tehnyt, että h'net

niin petomaisesti aiottiin murhata? Hän oli liittynyt suojeluskuntaan. Se oli ainoa syy, jonka tähden hänen kimppuunsa hyökättiin. Hänen käyttöksensä oli kaikinpuolin kiitettävä ja kelpaa esikuvaksi kelle hyvänsä, mutta välittääkö renkajoukko siitä! Tämä - miehen on sen hampparisakin merraali ja tuon kaikkia ja kaikkea uhmaavaa hävityshaluisen, ryssäläisen koulun kasvattaman hylkyjoukon avukla tahdotaan riistää Inkeriltä sen kansallinen olemus. Ne, jotka Inkerin muukalaistuttamisessa neijautuvat tuohon vastuuttomaa ainekseen, ovat valinneet väärän suunnan, joka ei vie perille. Inkerin parhaimmiste pysyy sittekin vankkumattomana paikallaan, eikä alistu millekään terrorille, vielä vähemmän sille alhaiselle, yksityisten harjoittamalle toiminnalle, jota "kulttuurin" ja "solidarisuuden" nimessä Inkeriä kohtaan niin kiikkeästi harjoitetaan.

KARJAN KOERUOKINNAN TULOKSIA EESTIN INKERISSÄ.

Kirjoittanut kons.M.Mets.(suom.)
15-22 päivään tammikuuta t.v. järjesti Alueeentaan Maamiesseura Eestin Inkerissä käytännölliset karjankasvatus- ja maatalouskurssit, joiden ohjelmissa oli myös lypsykarjan koeruokinta. Siihen otettiin Vanhankylän neljästä taloudesta lehmä, mitkä tarkoitukseen valitussa yhteisessä navetassa 6 päivän kuluessa olivat täsmällisen tarkastuksen alaisina. Koeruokinnan tarkoitukset: 1) saada tietää, minkä verran ruokinnan sekä myös hoidon muutos vaikuttaa lehmien tuotantoon, 2) minkä verran kannattaa tällaisen muutos ja onko nykyisen taseen vallitessa ajateltavissa lisärehujen ostaja 3) antaa vastaavia tietoja ja kokemuksia piirikunnan maamiehille lypsykarjan hoidossa, mikä vuoroitetaan aiheuttaisi karjantarkas-yhdistyksen perustamisen Eestin Inkerissä.

Näiden kysymysten ratkaisemiseksi mitattiin tuloksissa koolehmille tähän asti käytetty rehumäärä samoin maidon tuotanto ja rasva %. Sen jälkeen järjes-

tettiin ruokinta uusien rehuannoksien pohjalle maidontuotannon ja rasva % mukaan, samoin sovellettiin navettaan tarkkaa järjestystä. Maidontuotanto mitattiin joka päivä. Lopuksi vertailtiin ensimmäisen ja viimeisen koepäivän tuloksia, josta antavat selvän kuvan seuraavat taulukot.

Näyte kokeissa olleista lehmissä:

Lehman nimi.	Ikä.	Elävä paino.	Rotu.	Peik.	Omistaja.
Kirjo nr.1.	6.	484.	S.	10.X.32.	V.Luts.
Musi nr.2.	6.	406.	S.	6.7.32.	S.Vader.
Luni nr.3.	8.	402.	S.	22.7.32.	J.Joutsen
Tuoni nr.4.	5.	399.	A.	19.X.32.	D.Kalju.

Kotolisella hoidolla käyttivät lehmät rehuja seuraavassa määrässä ja arvossa. Laskelmissa on otettu perustaksi seuraavat paikalliset hinnat pro klg: voi kr.1:15, kuorittu maito 1 sentti, pellavansiemenkakut 12 s., sekoitettu jauhe 10 s., suoheinä 2 s., olet 2 s., akanat 1 s., perunat 2 s., juurikasvit 1 s.

Lehman nimi	Käytetty rehumäärä klg.						Rehuj. arvo	
	Jauh.	Juurik.	Perun.	Suoh.	Oik.	Akan.	Kr.	Snt.
Kirjo nr.1	2.0.	12.0.	-	18	5	2.	-	60
Musi nr.2	-	-	3.	17.	-	2.	-	42
Luni nr.3	1.2.	1.0.	-	17.	-	-	-	47
Tuoni nr.4	2.8.	12.0.	-	16.	-	2.	-	74
Yhteensä.	6.0.	25.0.	3.	66.	5.	6.	2.	43

Koeruokinnan aikana käytettiin rehuja keskimäärin päivässä:

Lehman nimi	Käytetty rehumäärä klg.					Rehuj. arvo	
	Pellavansiemenk.	Jauh.	Juurik.	Perun.	Suoh.	Kr.	Snt.
Kirjo nr.1	2.0.	1.0	10.0.	-	10.0	-	64
Musi nr.2	1.0.	0.5	-	3.0.	10.0	-	43
Luni nr.3	2.0.	1.0	2.0.	-	10.0	-	56
Tuoni nr.4	2.0.	1.0	10.0.	-	10.0	-	64
Yhteensä.	7.0.	3.5	22.0.	3.0	40.0	2	27

Koeruokinnan tuloksista entisen ja järjestetyn karjanhoidon kestäessä antaa yleissilmäyksen seuraava vertailutaulukko:

-Lehmän nimi	15. I. 33.	ant.	Ant.	mait.	tammik.	p.	21. I. 33.	ant.			
	Mait.	%	Hint	16.	17.	18.	19.	20.	Mait.	%	Hint
	klg.								klg.		
Kirjo nr. 1	10.4	3.7	54s	11.9	13.2	13.4	12.5	12.9	12.6	5.6	95
Musi nr. 2	6.0	4.0	34"	7.4	8.5	9.0	9.2	10.7	10.8	5.5	79
Luni nr. 3	10.6	3.4	52"	12.4	13.9	14.8	14.5	15.6	15.2	109	
Tuomi nr. 4	9.8	3.2	46"	10.0	11.5	12.1	12.6	12.8	14.1	5.4	95
Yhteens.	36.8		186"	41.7	47.1	49.3	49.1	52.0	52.1		378

Kokkeiden tuloksia seuratessa pistää terävästi silmään tuntuva maidon määrän samoin kuin rasvaprosentin nousu mikä on suorastaan yllättävä niin lyhyen ajan kuluessa. Syynä siihen voivat olla: 1) Rehunkäytön uudestaan järjestely. Liki kaksi kertaa eläimen tarvetta suurempi, aliarvoisen korsiheinin (luhtaheinin) syöttö rasitti tarpeettomasti eläimien ruuansulatuselimiä, eikä tehnyt mahdolliseksi maidontuotantokyvyn ilmenemistä. Sen ohella oli muiden rehujen väkirehun ja juurikasvien annos riittämätön taikka puuttui kokonaan. Hyvien elieettisten ominaisuuksien ja korkean, helposti hyväksikäytettävän rasvapitoisuuden kanssa pellavansiemenkakkujen, kotoisessa taloudessa löytyvän jauhon sekä juurikasvien ja perunien annos näytteli suurta osaa maidontuotannon ja rasvaprosentin nousussa.

3) Parempi lypsytekniikka. On varmaa, että kotoi-
sella hoidolla suuri määrä maidon ja juuri kaikkein

4) Säännöllinen eläinten puhdistus. Kotoisella hoidolla ei omistettu huomiota eläinten puhtauteen. Kuitenkin edistää se ainevaihdoista ja vuorostaan suurentaa siten tuotantoa. Tämän yhteydessä tulee huomauttaa, että korkea rasvaprosentti, mikä ilmeni koeajan viimeisenä päivänä, on ominaista suurelle osalle paikkakunnan lehmistä, jota todistavat lukuiset maidon rasvakokeet.

Karjanhoitokurssien ja koeruokinnan järjestäjinä olivat Pöllutöökodan konsulentti M. Metsä ja Alueen-
toiminnan Tarkastusyhdistyksen assistentti A. Saar. Kaikissa
koeruokintatöissä oli mukana ryhmä kurssilaisia, joiden
avulla ja tarkastuksella toimitettiin myös mittaus,
maitonäytteiden otto, rasvaprosentin määräys sekä kann-
nattavuuslaskelma. Koeruokinnan parhaaksi tuloksek-
si ja sen tunnustukseksi on Ingeri-Eestin tarkastus-
piirin perustaminen.

LUF IJA! LEVITA" SANASEPPAA!"

Tämäkö oli syy minkä takia olisi pitänyt liittyä yhdistykseen, se on - syötti suuhun ja koukku leukaan.

-----8-----

EESTIN ITSENÄISYYDEN 15-VUOTISPÄIVÄNÄ järjestettiin Kallivieoren koululla yhteinen juhlatilaisuus. Tilaisuudessa viipyivät myöskin 6 eestiläistä ylioppilasta, suorittaen osan ohjelmasta.

8 p:nä helmikuuta pakenivat Neuvosto Venäjältä Eestiin veljekset Varlaamovit, Pärspään kylästä. Venäjän Inkerissä elämä mahdoton. Karkoituksia ja vangitsemisia joka päivä. Suuri Inkeri elää raskaimpaa orjuuden aikaa. Tarkemmin sikäläisistä oloista ensi-numerossa.

Maanantaina 6 p:nä maaliskuuta tiistai vastaisena yönä vieraili herra Sommer Eestin Inkerissä. Paikkaansa näkyy pitävän "Sanaseppä" nr. 7 v. 1932 kerrottu uutinen, että herra Sommer pitää kunnankirjurin Loyn ja opettaja Elkinin kanssa kokouksia kapteenin luona. Mitä herrat suunnittelevat on toistaiseksi epätietoista. Itse tarkoitus lienee kuitenkin selvä.

"SANASEPPÄ".

1. Sanaseppä hyvä, Kylvät kultajyvää, Neuvot aina meitä, Johdat valon teitä.	3. Neuvoistasi aina- Ne sä mielen paina- Saapi ohjasta Sekä ojennusta.
2. Sanaseppä jalo, Löydä joka talo, Joka tölöi soma, Joka koti oma.	4. Kiitos siis nyt sulle, Lehti rakkahin; Ystävää mulle Oot aina parahin.

A. S.

-----Loppu-----

SANA SEPPÄ

EESTIN INKERILÄISTEN ÄÄNENKANNATTAJA.

Ilmestyy kerran kuukaudessa.

Toimituksen osoite: Narva-Jõesuu, Kallivere, Kullank.
Julkaisija: Inkeri-Seura, vastaava t. E. Kosteinsalo.
Päätoimittaja: R. Reijo.

N:o 4

huhtikuu

v. 1933

7 vuosik.

"Minä uskon ruumiin ylösnousemisen."

Pääsiäisjuhla on ylösnousemusjuhla. Kaikkivaltias Jumala, jonka käsiin ristiinnaulittu Jeesus Kristus antoi henkensä, ei jättänyt häntä kuoleman valtaan, vaan herätti hänet esikoisena kuoloon nukkuneista (1. Kor. 15:20). Näin hän kukisti kuoleman valian, joten se ei voi enää niitä peloittaa, jotka Herraan luottaen odottavat ylösnousemuksen päivää.

Tämä ylösnousemus, johon me uskomme, on kahdetalainen. On elämän ylösnousemus, mutta on myöskin tuomion ylösnousemus. Näistä Jeesus sanoo, että edellisestä pääsevät osallisiksi ne, jotka ovat hyvää tehneet jälkimäisen tullessa jälleen niiden osaksi, jotka ovat pahaa tehneet (Joh. 5:29). Näin ollen ratkaistaan jo tässä elämässä se, minkälainen ylösnousemus tulee kohtaloksemme. Ja ratkaisijana on kukaan ihmisen elämä, se, kylvämmekö lihaamme vai kylvämmekö Henkeen (Gal. 6:8).

Lihaansa kylvävä ihminen on sidottu synnin orjuuteen; jossa hän maailmaa rakastaen ja himojaan seuraten kulkee tuomiota kohtaan. Tästä orjuudesta voi vain Kristus hänet pelastaa. Hänen on tartuttava Herran ojennettuun käteen ja lähdettävä jokapäiväisessä

parannuksenteossa kilvoittelemaan kaitaa tietä. Hänen on ruvettava kylvämään Herran avulla Henkeen, ei enää lihan mukaan eläen vaan Hengellä kuollettaen lihan teot (Room. 8:13). Aihetta kerskaukseen ei tällainen kilvoittelu tuo mukanaan. Yhä alemmaksi joutuu ihminen siinä painumaan, yhä enemmän itsestään tyhjentymään. Jäljelle jää vain Jumelan armo. Mutta siinä onkin kaikki, mitä tarvitaan. Siihen hän nyt panee toivonsa sen uskon mukaan, jonka ylösnoussut, armahtava Kristus on hänessä synnyttänyt. Tuo hänen toivonsa on toivo siitä, ettei hän joudu tuomittavaksi vaan että hän on siirtynyt kuolemasta elämään, toivo siitä, että hänkin on pääsevä elämän ylösnousemukseen. Ja se toivo ei ole häntä häpeään saattava.

Ystävät, onko meillä tämä toivo?

H. K. Erviö.

PÄÄSIÄISMIEETTEITÄ.

Jälleen saapuu pääsiäinen, saapuu Kristikansojen suuri kevätjuhla. Koko kristitty maailma juhlii pääsiäistä voiton juhlanä kuoleman yli. Maailman kansat juhliivat näinä päivinä oman suuren opettajansa haudasta ylösnousua, hyvyyden ja oikeuden voittoa turjuuden ja vääryyden yli. Ja ei turhaan, sillä pääsiäisevankeliumi julistaa meille ihmislapsille suurta riemusanomaa: Kuolema on voitettu.

Kuolema on kolikko ja kamala vieras meille. Tämän elämän loppu on kuolema. Luonto, eläimet, ihminen-kaikki Herran kiihtuvat. Sentähden on ihminen koko voimillaan asettunut taisteluun kuoleman voimia vastaan, että elää. Mutta kova kuolon viikatemies tulee odottamatta ja vie meidät sinne, kussa on iäinen rauha.... Maailman elämä on päättynyt ikuisesti. Mutta elävän uskon kautta meille kristityille kajahtelee korvissa ja sydämissä pääsiäisaamun ihmeellinen ja suuri ilosanoma: "Minä elän ja te elätte minussa!"

Täten on toteutunut salaisempi ja korkeampi ih-

missielun pyrkimys elää, elää ei ainoastaan täällä murheiden ja taistelujen mailla, vaan iankaikkisesti. Se elävä usko ja voimakas pyrkimys elää ihmisrinnossaan ja se antaa elämällemme arvon ja osoittaa tien, mitä myöten ja minne tulee ~~xxxxxxx~~ taivaltaa elämän ilossa ja surussa.

Myös pikkuinen Inkerin kansa kantaa sydämensä - sään tuota pyhää uskoa ja pyrkimystä. Näinä kansamme raskaina keuhkeiden ~~xxxx~~ aikoina on tuo ihmeellinen tulisoitu värähtelevä valosoitu antanut itkevän Inkerin kova osaisella kansalle sitä sisäistä voimaa, jota se eniten kaipaa, että jaksaisi kestää ajan ankarat hyökkäykset. Pääsiäisjuhlan suuri valosoitu heijastaa läpi punaisten vankilamuurien. Ne tuhannet inkeriläiset talonpojat, jotka kylmästä väristen on pakotettu viettämään elämänsä pääsiäisjuhlanakin Siiperian kaukaisilla karuilla perukoilla tai Kuolan kuoleman mailla. Sielläkin heidän sydämiänsä lämmittää se ihmeellinen tulisoitu. Niinkauan kuin tämä kummallinen valo heijastaa inkeriläisiin koteihin ja inkeriläisiin sydämiin, niin kauan elää Inkeri ja Inkerin kansa, sillä ei suurinkaan orjuus ja pakkovalta voi murkata ja murhata koskaan sitä kansaa, jolla sisäiset voimat ovat hävittämättömät, ovat loppumattomat.

Mutta ei ainoastaan uskonnollinen merkitys ole pääsiäisellä, vaan se on kevään pyhä, on symboliksi luonnon heräämiselle talven unesta, elämän voitolle kuolon yli.

Niin kuin luonnossa, niin myös kansoissa ja yksityisessä ihmisessä kyttee vapauden kaipuu, elämän halu. Jokainen kansa tahtoo olla vapaa, että itse voisi vapaasti järjestää omaa elämäänsä. Ei kituvana puuna toisten alla ja varjossa, ilman aurinkon valoa ja vapaata ilmaa, vaan täysimertaisena ja itsenäisenä yksilönä toisten rinnalla.

Pikkukansojen elämässä on usein ajan jaksoja, joita voi vertailla talviunen kanssa luonnossa. Voimakkaampi suurkansaa voi heittää sen itsensä alle ja niin ollen kahlehtia sen omaperillisen vapaan elämän etenemisen. Mutta kevät, ylösnousemisen suuri pyhä saapuu myös pikku kansoille. Niin kuin luonto keuh-

lä herää uuteen eloon, niin myös pitkä Inkerin kansa sopivalla hetkellä heittää orjan kahleet iltansa ja kansa alkaa elää uutta vapaata elämää.

Inkerin itkevä kansani, oma kallisi Inkerini on kaameiden kahleiden vallassa, on punaisen pakkovallan helvetillisessä orjuudessa. Inkerin pääsiäinen on raskampi kuin koskaan ennen. Mutta kevät lähenee ja luonto pian vapautuu talven kahleista. Niin myös kerran saapuu Inkerini ihana vapauden kevät, saapuu Inkerin kansan ylösnousemisen juhla - kultainen vapauden pääsiäinen.

Oi, saavu sa ihana odotettu aika! Tulovermaale Inkerille, tule orjuutetulle kansalle!

Siis terve, sa takkaan synnyinmaani suuri vapauden kevät! Terve sa kansani vapauden ylösnousemisen juhla - vapauden pääsiäinen!

Antti Seppänen.

KANSALLINEN HÄVITYSTYÖ EESTIN INKERISSÄ KIIHTYY.

Herra Sommerin käyntiin Eestin Inkerissä josta viime numerossa mainitsimme, liittyy tällä kertaa taaskin puuha inkeriläisen kansakoulumme tuhoamiseksi. Herrä Sommeria kannattavat, kuten inkeriläiset tietävät, sihtööri Loy, opettaja Elken, kapteeni Kukeinsmann ja eräs meille hyvin lähoinen rouvasihminen, jonka nimeä kohteliaisuuden tähden emme tahdo mainita. Jo vuotena 1931 teki mainittu ryhmäkunta aloitteen kansakoulun virolaistuttamiseksi, kokoamalla allekirjoituksia maanunнан hallituksen sivistysosastolle osoitettuun kirjelmään, mutta se jätettiin silloin huomioonottamatta. Nyt ovat nuo herrat toimineet kaikessa hiljaisuudessa, pitämällä kokouksia öisin ja muutenkin koettaneet järjestää asiansa niin vähän huomiota herättäväksi kuin mahdollista. Saman koulusien kimppuun on jälleen itsepintaisesti takeruttu, kun on saatu lisätukea kansallisesti jälelle jääneiden keskuudessa. Vanhassakylässä on eräs ryssäläismielinen henkilö koonnut allekirjoituksia kansakoulun muuttamiseksi.

käyttäen siinä hyväkseen kansan tietämättömyyttä, alentunut petoksella viekoitteluun nimillä paperille. Ryssäläismieliset inkeriläiset ovat yhtyneet noiden muutamien virolaisten Inkerin virolaistuttamiseen siinä yksinkertaisessa uskossa, että kun kansankieli saadaan poistetuksi kansakoulusta, annetaan sen sijaan ryssänkielisen tunteja, mutta kaskin on luultavaa, että virolaiset myöntäisivät silloin venäjänkielille sijan opetuksessa.

Me inkeriläiset lausumme omata vakavuuksenamme, ettei suomenkieltä enää poisteta kouluista. No, jotka tahtovat sitä hävittää, ovat oikeissaan surkeasti erehtyneet. Puuhailkoott ja rimpailkoott ryssän kätyrit miten paljon tahansa, mutta kansan kielen ei-keuksia he eivät kykene meiltä riistämään. Jos kerran meille on myönnetty oikeus äidinkielen käyttöön, olisi sen riistäminen meiltä liian huutava vääräys, joka toisi mukanaan ainoastaan lisää onnettomuutta kansallemme. Varoitamme vakavasti kaikkia inkeriläisiä tarttumasta salaisten kuiskuttajien pyydykseen ja antamasta allekirjoituksia millekään kansamme tuhoa tarkoittavalle anomukselle tai kirjelmälle, huolimatta siitä kuka tahansa sellaista esittääkin. Petkuttajat ovat kyllä koettaneet välttää semmoisia henkilöjä, jotka eivät suostu tuchen törkeään itsensä häpäisemiseen, mutta kuten jo huomautimme ovat muutama vedetty ansaan petokella. Vastaisuudessa saanemme tilaisuuden kirjoittaa asiasta yksityiskohtaisemmin.

INKERIN KANSA KUOLEMAN PARTAILLA!...

Raskas täynnä sortoa ja mielivaltaa, täynnä verta ja kyyneliä on ollut Inkerin kansan menneisyys. Vuossatoja on sitä painanut ryssäläinen sortovalta, milloin hieman lievemmin, milloin taas niin ankarasti, että kansa oli menehtyä sen alle.

Tässä tahdomme kertoa minkälainen on sen nykyisyys. Mitä kertovat viimeiset tiedot rajanvakaajista onnettomasta Inkeristämme. Mutta että "Sano Seppä" on pieni, tahdomme sen vain muutamilla sanoilla, ilman

siiyiskeitä pysähtymättä.

Tuntuu melkein mahdottomalta sitä kaikkea uskoa. Joka päivä uudistuvat vangittomiset ja karkoitukset. Se joka tänään on talossaan isäntänä, se joka tänään saa pitää emanaan viimeistä lehmäänsä taikka hevostansa, se joka tänään saa vapaasti ohortaa kotipellollansa taikka istua illalla liedon luona, lämpöisen lieden luona laulellen ikivanhoja surulauluja ei saa sitä huomena enää olla ja tehdä. Tekosyillä hänet karkoitetaan kodista, viedään jonnekin Siperian taikka Kuolan kylmille maille odottamaan, odottamaan milloin kuolema hänet sieltä vapauttaa. Muuta toivoa sieltä vapautumiseen hänellä ei ole. Sivistynyt maailma ei näe hänen polttavia kyynelaita, eikä kuule hänen katkeraa apuun huutoa, taikka jos kuulee, niin ei ole kuitenkaan kuulevinaan.

Ja sinne missä hän oli syntynyt ja kasvanut, sinne tuodaan sisävenäjältä umpir ryssiä, venäläistytämisen tarkoituksessa. Länsi Inkeristä on tällä tavalla karkoitettu kodeistaan ja häädetty kauas pakkotöihin seuraavasti: Pääspäästä 42 taloa, Kurkusta 18, Kaipaslasta 20, Kirjamosta 8 j.n.e. Kesti- ja Pohjois Inkeristä on karkoitettujen lukumäärä suhteellisesti paljon suurempi. Kirkot ovat jo suuremmaksi osaksi jo hajoitettu taikka muutettu tanssi saleiksi ja navetoiksi ja jos vielä ei ole, niin muutetaan määräyksen mukaisesti tämän vuoden kuluessa.

Nämä ovat viimeiset uutiset suuresta Inkeristä armonsta isänmaastamme. Mutta me uskomme ja tiedämme, että kansojen Jumala ei salli sen kansan kuolemaa, joka pyrkii elohon ja siksi sanomme: Kestä vielä se paljoon kärsinyt, monta kovaa kokenut Inkerimme, sillä myös sinun kevääsi tulee kerran- tulee onnesi vihdoinkin.

RYSSÄLÄISYYS ON SAATAVA POIS INKERISTÄ!

Kallivieren kylässä toimiva "Fitinka" palokunta yhdistys yleisessä kokouksessaan 12 p:nä maaliskuuta käsitteli m.m. yhdistyksen nimen muuttamiskysymystä. Ehdotuksia oli tehty kolme. Vanhakyläläiset sekä kop-

teeni tahtoivat, että yhdistyksen nudeksi nimeksi annettaisiin "Eestin Inkerin palokunta yhdistys" (Eesti Inkeri tulotõrje ühing), mutta Kallivieren suomalaismieliset tahtoivat tulkita nimen vain suomeksi s.o. "Kallivieren palokunta yhdistys". Eopputuloks oli kuitenkin se, että yhdistyksen nimeksi jäi edelleenkin "Fitinka". Asia on joutunut Kallivieraisten korviin ja täällä ei olla tyytyväisiä, vaan sanotaan: "Pois ryssäläisyys Inkeristä!" Ja jos asiaa ei korjata voivat nämä sanat johdattaa tekoihin, siitä on meillä esimerkkejä kylliksi. Kallivieren palokuntayhdistyksen nimi on muutettava ja muutettava suomalaiseksi!

68

ALEKS. VOIPÄÄN TERVEYS PARANEMASSA.

Maaliskuun 19 p:nä kommunistien verikoston uhriksi joutuneen Aleks. Voipään terveys on lääkärin ilmoituksen mukaan paranemassa. Lyöjä I. Vaimo on vangittu ja häntä odottaa raskas tuomio.

INKERI VOITTOON!

Jänedalla maaliskuun 5 p:nä pidetyissä Eestin tasavallan mestaruus kilpailuissa 30 km. hiihdossa tuli voittajaksi inkeriläinen V. Krasnikov. V. Krasnikov on kotoisin Venäjän Inkerin Lakkosin kylästä ja elää nyt pakolaisena Nartassa.

Samana päivänä järjestettiin myöskin kokeita käsittävät 10 km. hiihtokilpailut ikämies - sarjalle josta toisen palkinnon sai Inkeri-Seuran jäsen maanviljelijä Matti Olavi.

12 p:nä helmikuuta järjestetyissä Nartan alueen välisissä kilpailuissa (4 km. hiihto nuorille) tuli voittajaksi myöskin inkeriläinen Nestor Sakki Kallivieren kylästä.

INKERIÄ PUHDISTETAAN!

Kolme tunnettua Kallivieren kommunistia karkoitettu rajo-alueelta.

Sisäministerin määräyksen mukaisesti karkoitettiin Kallivieren kylästä veljekset Erilinen ja Toimittori (Sivistys) sekä M. Lillepuu. Minitut hen-

kilöt ovat aikoneet murhata paikkakunnan 9 suojeluskuntalaista - suomalaismielistä nuorukaista. Saavatko he avustusta rajan takaisilta aatetovereiltaan on poliiseilla toistaiseksi epänettä. Heidän karkoittaminen taikka vangitseminen olisi pitänyt tapahtua jo aikoja sitten. Monenkin kullalaisten ei olisi tarvinnut istua silloin tappelun tähden vankilassa sekä suojeluskuntalaisen Aleks. Voipään, joka joutui kaikkein ensiksi heidän uhriksi kitua nyt vaikeasti haavoitettuna Narvan kaupungin sairaalassa.

Mihkel Lillepuu oli Narvan kunnan neuvoston jäsen sekä "Eivinka" palokuntayhdistyksen puheenjohtaja. Herra Triifa oli v. 1932 Inkeri-Eestin valistusseuran johtokunnan jäsen. Hän oli yksi niistä, joka innokkaasti vastusti valistusseuran laulukuorossa suomalaisten laulujen ohjelmaan ottamista. Hän niinkuin muutkin valistusseuran johtohenkilöt eivät voineet aavistaakaan mitä se merkitsi kuorolle, sillä kaikki suomalaiset poistuivat kuorosta ja kuoron oli pakko lopettaa toimintansa. Herra Triifasta niinkuin Kokotista että Lillepuustakin on "Sanasepässä" jo aikaisemmin kerrottu.

Jumalan palveluksia pidetään: Pitkänäperjantaina sekä ensimmäisenä pääsiäispäivänä kello 10 Narvan kirkossa, toisena ja kolmantena pääsiäispäivänä kello 10 Kallivieren kirkossa.

---

23 p. maalisk. - 8 p. huhtikuuhun viiptyi kirkkoherramme H. K. Erviö heimoveljiemme liiviläisten luona Latviassa. Myöskin liiviläisillä ilmestyy oma äänenkannattajansa "Livli". "Livli" on kirjoitettu liivin-kielillä. Lehden kustantaa Akateeminen Heimoklubi Hels.

HYVÄÄ JA RAUHALLISTA

PÄÄSIÄISVIETTOA TOIVOMME "SANASEPÄN" LUKIJOILLE JA YSTÄVILLE !

Toimitus.

-----Loppu-----

SANASEPPÄ

EESTEN INKERILÄISTEN ÄÄNENKANNATTAJA.

Toimituksenzosote: Narva-Joesuu, Kallivere, Kullank.

Julkaisija: Inkeri-Seura, vast.toim. Antti Harakka.

Päätoimittaja: R. Reijo.

N:ro 5-7

touko-heinäkuu v. 1933

7.vuosik..

"Minä uskon, auta epäuskoani !"

Mark. 9: 14-27.

Epätoivoinen isä, jonka poikaa mykkä henki riivasi, oli varmaankin jo koettanut niitä moninlaisempia keinoja saadaakseen hänet terveeksi. Hän rakasti poikaansa, ja rakkaus pakoitti hänet uudelleen ja uudelleen liikkeelle etsimään parannuskeinoja, etsimään parantajaa. Niin hän on kuullut Jeesuksen ja tämän opetuslastenkin tekemistä parannusihmeistä, ja nyt hän on näiden luona, toivohikkain mielin. Mutta opetuslapset eivät veikaan hänen pyyntöään täyttää. Ja siinä seisoo nyt isä Jeesuksen edessä, epätoivoinena, avutonna. Pyyntönsä saaman Jeesuksen vastauksen johdosta pusertuu hänen syvä, sisäinen hätänsä sanoihin: "Minä uskon; auta epäuskoani!"

Lukijani, oletko sinä ollut koskaan tällaisessa hädässä? Jokainen ihminen on sisällisesti sairas, kuoleman sairas, sillä synti ei jätä ketään koskematta. Monet, monet eivät vain tiedä tai eivät tahdo tietää mitään tästä sairaudesta. Mutta kun Jumalan sana on saanut herättää ihmisen synnin unesta, avautuvat hänen silmänsä näkemään tänäkin, sairauksista vakavimman sairauden. Eter mykkä pojan isä, joutuu hänkin nyt etsimään itselleen parannus-

keinoa, perantajaa. Monenlaisia mieltä on tarjolla. Hän tarttuu hädässään milloin yhteen, milloin toiseen, mikä hänestä näyttää helpolta ja varmalta. Mutta miten käy? Hän luulee jo olevansa sairautensa herra, kun hän saakin nähdä itsensä jälleen verisään, maassa makavana. Jumala riisuu häntä. Ja siinä hän vihdoin seisoo Jesukseen edessä, lyötynä, lujastomana, tyhjänä. Hän kuulee sanat: Joka uskoo, hän pelastuu, mutta silloin hän huomaa, ettei hänellä ole edes uskoakaan. Herran pitää sekin hänelle antaa, ja niin puristuu hänen rinnastaan huokaus: "Minä uskon; auta epäuskoni!"

Lukijani! Herrä sanoo: "Tulkaa minua tyhköni kaikki-- minä annan teille levon."

H. L. Erviö.

ÄITIEN PÄIVÄNÄ

14 p:nä toukokunta järjestivät paikkakunnalla nuoret Kallivieren rukoushuoneessa juhlan äideille. Julkaisemme tilaisuudesta pidetyn puheen lyhennettynä.

Hyvät Äidit! Tänne pienen rukoushuoneeseen olette kokoontuneet tänään suurella joukolla. Te olette tulleet kuuntelumaan ja katselumaan, mitä meillä nuorilla on tänään, teille pyhitettynä päivänä sanottavana ja tarjottavana. Te tietysti oletitte. Me emme pysty antamaan teille paljon mitään. Pienen kukkakimppu on kukin teistä vain lahjaksi saanut. Mutta koska me tiedämme, että olette vähään tyytyväisiä rokkonimme kutsun teidät tähän tilaisuuteen. Mutta tarkoituksemmehan ei ollutkaan antaa teille lahjoja, vaan me tahdomme teitä Äidit tänään kiittää. Tahtoisimme sanoa nöyrän kiitoksemme kaikesta siitä äärettömästä rakkaudesta, äärettömästä hellyydestä ja uhrautuvaisuudesta, jota meitä kohtaan olette osoittaneet. Sitä kaikkea emme osaa yksityiskohtaisemmin ilmaista, mutta tiedämmehän kaikki sen, että te Äidit, sinä äiti, olet-

te meidät synnyttäneet, kuolemallanne meille elämän antaneet, rintamaidellanne meitä pienokaisina ravinneet, monet ja monet yöt kehtanne ääressä valvonneet, ja kehtomme keikutellessa laulelleet.

Olette ja ohjaten olette meitä kasvattaneet. Monet, monet rukoukset olette puolestamme rukoilleet. Itkenne olette suruistamme ja illoistamme olette ilolla osallistuneet.

Runoilijat seipittelevät teidän äärettömästä rakkaudestanne runoja. He osavat antaa arvoa teidän rakkaalle ja vastuun laiselle elämällemme. Mutta ennen kaikkea he osaavat ottaa vastaan teidän hellyyden ja ilmiänsä per sanoissa. He osaavat antaa kiitoksen teille muuakin kuin tähän, tänä iltana kehtonuntaina, jolloin koko sivistynyt maailma juhlii teidän kuoliakseen. Mutta me turkin osamme niin tehdä. Te Äidit jotka olette tänne kehtonut olette saaneet varmaan vähän iloa meistä. Pienistä, kehtolapsista olin teidän iloksi, nyt suuruus ja surheus. Tänä iltana tahtoisimme juhlistaa teitä arkipäiväisyyttänne: runoilla, puheilla, kortteilla ja lauluilla. Tahdomme valistaa teille ilon.

Mutta koska olemme inkeriläisiä emme voi unoittaa sitä inkeriläistä äitiä, joka syntynyt nyt täällä heikkokkin rajan toisella puolella olevassa kotona, rikkinäisyydessä kodissaan. Kyynelөөt vaivattavat nytkin hänen silmistään ja vierevät polttavina pisaria myöten alas. Hän itkee lastansa, joka saa kitua Dschovikkin vanhilleen, taikka ohittaa orjansa heidän pakkotöihinsä. Hän itkee poikaansa, joka on aivan hirtettyä pöytänsä nähty jolle eikä joutunutkaan veljekkään tarviin. Kehtä sinäkin orjuutettu Inkerin Äiti. On tuleva päivä jolloin myös sinun surusi on iloksi muuttuva. Jaloisin myös sinun rintasi on kaunistava lauseksi nostama kaunis kukka, valkoinen kevät kukka, joka on symboliseksi Äiti. Luoja on antanut Teille suuria velvollisuuksia täytettäväkseen, mutta hän on antanut samalla teille myöskin sen tahtonsa toteuttamiseksi

ja se on äidin mahti. Olkaa varmoja, että ne kyy-
neleet jotka olette puolestamme vuodattaneet ja ne
rukoukset, jotka edestämme rukoilleet eivät ole
hukkaan menneet. Olkaa varmoja, että se aate, jon-
ka meihin olette istuttaneet, pysyy meissä. Olkaa
varmoja, että se kieli, jota lauloitte meidän nuk-
kuessamme pienokaisina kehössämme jää meidänkin
kieloksemme ja se maa, jolle meidät synnyttitte on
omistava meidät.

KANSAKOULUMME NYKYHETKELLÄ.

Kuten yleisesti tiedetään, toimii Eestin
Inkerissä ryhmä eestiläisiä, joiden tarkoitukse-
na on eestiläistyttää inkeriläiset. He saavat tu-
kea useelta taholta, mainitaksemme vain "Piiri-
maade Seltsin". Yksityisistä henkilöistä on prof-
essori Mägistee kiihkeimpiä inkerin eestiläistyt-
tämisen lietsojia eestissä. Tämä ryhmäkunta on pe-
sinyt Inkeri-Eestin Haridusseltsiin ja mainittu
seura tukikohtana se tekee hyökkäyksiään Inkerin
kansallisuuteen tuhoamiseksi. Se on jo kauan aikaa
häärinnyt Inkerin kansakoulun kimpussa, tahtoen
hävittää suomalaisen kansakoulun ja perustaa ees-
tiläinen sijaan. Kun he, entisistä kokemuksista
viisastuneina, eivät uskaltaneet käydä vaatimaan
täydellistä suomenkielen poistamista kouluista, va-
litsivat he sukkelan kiertotien. Viimeaikoina he
ovat innokkaasti puuhanneet eestiläisen rinnakkais-
osaston perustamista Kallivieron kansakouluun.

Tämä herätti valvetuneet inkeriläiset myös
kin toimintaan. Inkeri-Seuran aloitteesta laadittiin
anomus riigivanemah nimelle, johon inkeriläiset an-
teivät runsaasti allekirjoituksia. Anomus toimitet-
tiin kesäkuun lopulla riigivanemalle henkilökohtai-
sesti kolmihenkisen lähetystön kautta. Riigivanem-
otti lähetystön vastaan ja lupasi esittää asian va-

listusministeriölle. Meillä on toiveita, että kan-
sakoulujen opetusohjelma Eestin Inkerissä jää on-
nalleen.

Sanomalehdet, jotka alussa vaikenivat, o-
vat nyt alkaneet ilmaista suhteensa inkeriläistii.
Meidän tietoomme on tullut "Päevaleht" ja "Põh-
ja Eestin" kirjoitukset asiasta. Ne ulvovat oikein
suden tavalla. Emme viitsi ruveta selostamaan nii-
den kirjoituksia, huomautamme vain mihin suuntaan
yleistä mielipidettä Inkeriä kohtaan Eestissä tah-
dotaan muokata. Se on lähtemätön häpeä tahra Inke-
rin heimon historiassa, johon omat heimolaisemme
eestiläiset ovat tehneet itsensä syytäiksi.

"Yksi kolmesta".

HALTIJAIN KEHOITUS.

Haltijat keinuivat ilmojen yllä,
katseita maahan loivat.
Maisia melskeitä nähtyä kyllä,
äänensä vienot soivat.

Häipyen kuutamon kalpeaan hohtoon,
haltijat hiljaa liitti
valkeat siipyt tähtien johtoon,
kunnes vrin suuntaa riitti.

Tähtien johtoa ilmojen joukko
seuras, oespäin liitäin,
montalon kätöksä maalina loukko,
jonne se saapui kiitäin.

Liinon käärössä puhdasta unta
uinuvi immyt vakaa.
Läheni taivahan saattuekunta
outoja käskyjä jakaa.

Kuiskivat nukkuvan neitsyen puoleen:

- Sankarin seppel laita!
Huomio kiinnitä hempeään huoleen -
ruusuista oksat taita!

Unien mailla nyt neitonen sorja
haltijain kuiskeen kuuli.
Innolla taipuvi vartalo sorja,
nähtäensä totta luuli.

Tappurapensasta ruusut hän taittoi,
seppelen kauniin sepi.
Taidolla kohta sen valmiiksi laittoi
sormia piikit repi.

Aikejen tannerta sankarit kulki,
säilyen säilät päilyi.
Taistojen kuutamot muistoja sulki,
maineensa polviin säilyi.

Uljimman luokse nyt neitonen astui,
haltijain kästyn täytti.
Sormet ne hennot kun haavoista kastui
tarmonsa kaiken käytti.

Pistävä tappura- piikkiö keidon
sankarin otsaa kieri,
poskelle huolia huokaavan neidon
katkera kyynel vierä.

- Syntymämaa kun on kahleista vapaa,
kunnian seppel oiva
päätäsi hellästi kietoon tapaa,
riemu on lauluin seiva.

- Ruusut ne antavat lempeän tuoksun
piikit ei otsaa raasta.
Sankarit päättivät urheen juoksun,
hääsivät peikat maasta.

13. 7.-33.

E. Kosteinsalo.

SUOMEN YLIOPPILAIDEN KÄYNTI EESTIN INKERISSÄ.

Kesäkuun 23-25 vietettiin Tallinnassa koko maata käsittävät laulujuhlat. Tähän tilaisuuteen oli saapunut vieraita myöskin lahden taiselta puolelta. Osa laulujuhlilla olleista suomalaisista pötkesi myöskin Eestin Inkeriin. Retkikunta saapui tänne 27 p:nä kesäkuuta ja poistui 29 p:nä.

Retkikunnan tarkoituksena oli tutustua paikkakuntaan sekä paikallisiin oloihin. Samalla järjestivät he myöskin runsasohjelmallisen juhlan Kallivieren kansakoululla, sekä jumalanpalveluksen Kallivieren kirkossa. Huolimatta kiireisistä työpäivistä oli kumpaan tilaisuuteen saapunut kansaa runsasti.

Retkikunta toi terveiset tänne Suomen veljiltämme, jotka innolla seuraavat meidän elämää ja toimintaamme täällä. Ja se sai samalla viedä terveistämme myöskin sinne, isompaan maahan. Ne terveiset, joita kohoitettiin viemään itkuvirsin, ja terveiset, jotka lähetti kylmä piikkilanka aita ovat surullisia.

Retkikunnan otti vastaan Inkari-Seura, Eestin Inkerin Naisseuran avustajana. "Sanaseppä" lausuu sydämölliset kiitokset Akateemiselle Karjala - Seuralle, jonka aloitteesta lähti retkikunta Inkeriin. Tämöisten retkikuntien käynti on omiaan vahvistamaan ja innostamaan meitä toimieksamme kielempä ja kansallisuudamme puolesta. Samalla myöskin kiitämme Eestin Inkerin Naisseuraa ja sen innokasta johtajaa opettaja Katri L o h t a.

HEIMOJUHLAT LIIVINRANNALLA.

Heinäkuun 2.p:nä oli liiviläisaluennan keuhukseen, Iren kylään, kokontunut kolmen heimokansamme edustajia, liiviläisiä, eestiläisiä ja suomalaisia, viettämään Liivin valistusseuran 10 - vuotisjuhlaa. Juhla-entalle oli näiden lippujen lisäksi kohotettu pisimpään tankoon neljäs lippu, Latvian, jonka tur-

vissa, kuten juhla puhuja lausui, liiviläiset olivat saaneet nostaa liehumaan vihreä-valko-sinilippunsa. Eestistä oli saapunut vieraita 10, Suomesta 15, joista mainittakoon liiviläisten hyväntekijä, professori Lauri K e t t u n e n.

Juhlat alkoivat liivin-, eestin-, suomen- ja latviankielisellä jumalanpalveluksella, jota seurasi varsinainen juhlatilaisuus. Iltapäivällä oli liiviläisten kuoron konsertti sekä illalla juhannustuli, kokko, jonka ympärillä kaikuiivat myös liivinkieliset laulut.

10-vuotiskautenaan Liivin valistusseura on saanut paljon aikaan, jostaan eivät kaikki toiveet ole vielä täyttyneet. Yksin pieni heimokansamme ei jaksa ponnistella eteenpäin. Se tarvitsee voimakkaampien veljiensä apua. Sitä alkäämme milloinkaan unhettako, ettei meiltä kerran kysyttäisi, missä on veljemme, liiviläiset.

Jumala siunatkoon alkaneen uuden vuosikymmenen!

H. K. Erviö.

RYSSÄLÄISYYDellä EI SAA OLLA SENA INKERISSÄ....

Toukokuun 21.p:nä järjesti Väikylän Maalaisseura Kallivieren kansakoululla iltaman. Juhlan ohjelma oli pääasiallisesti ryssänkielistä. Juuri silloin, kun kuoro esitti lauluaan, tapahtui ennen kuulumatonta: Yleisö, joka on jo kyllästynyt ryssäläisyyteen, alkoi viheltää ja heitellä herneillä. Kuoron johtaja käsitti asian ja keskeytti heti laulun.

Tämä ei ole ensimmäinen kerta, jolloin julkisesti ilmaistaan, että ryssäläisyydellä ei saa olla sijaa Inkerissä, mutta milloin saamme sen pois tetuksi on vaikea sanoa, sillä suurin osa inkerikkoja ovat vieläkin kansallisuudestaan epätietoisia. Tähän ovat syypäinä etupäässä ryssänkielinen koulu ja kirkko.

Mainittu mielenosoitus, järjestetyssä il-

lunassa synnytti paikkakunnan ryssäläismielisissä paksua verta. Erittäin suurissa huolissa on tästä asiasta opettaja neiti I v a n o v a.

OPETTAJA K. ELKENIN VASTALAUSEN JOHDOSTA.

Herra Karl E l k e n on lähettänyt vastalauseen "Sanasepän" toimitukselle, mutta, että se on niin peräti lapsellista ja raakaa, ettei sitä karsimatta voi julkaista, jätämme sen julkaisematta. Tuommoiset "pedagogiset" kirjotukset pyytäsimme osoittamaan joko "Pohja-Eestiin", tai "Pohja-Koduun".

Opettaja Karl E l k e n i l l e sanoisimme vielä lopuksi: Pitäkää vähemmän huolta meistä ja meidän toiminnastamme. Tarkastaka enemmän itseänne ja muistakaa, ettei tällaisella tule "maailma makiaksi". Kuten herr E l k e n on suunnitellut sanon. Eikä Inkeri ole mikään "tervopytty" ja kyllä täällä vielä "rohellisyyttäkkin" löytyy. Jos herr E l k e n olisi yhtä rohellinen kuin me, niin ei hänen tarvitseisi pelata kaksintaistelua peliä.

HELSINGIN KIRJE 2. 6.-33.

Tahtoisin ensinnäkin kertoa vähän toukokuun 16:nnesta, v pousotamme päättämisen 15-vuosisuhlapäivästä.

Jos monta päivää aikaisemmin nähtiin kaupungilla miehiä, joilla oli sinivalkeat nauha käsivarsissa. Heitä tuli tänne josta junalla sankot joukot, 16:nneen p:n aamuun oli heitä yli 5000 miestä. Siinä oli miestä jos mistä maan kolkasta ja kaikki ho

olivat olleet vuonna 1918 vapauttamassa maata ryssien ikeestä. Nyt tulivat he tänne verestämään vanhoja muistojaan. Täällä tapasi moni vanhan aseto verinsa, jota ei ollut nähnyt ehkä 15:sen vuoteen. He tapasivat myös vanhan ylipäälikkönsä, kenraali M a n n e r h e i m i n ja moni sai puristaa hänen kättänsä, kun "Valkoinen kenraali" tarkasti rintamamiesten joukot paratissa. Kaikkiaan otti paraatiin osaa 12'000 miestä, suojeluskuntaa ja sotaväkeä oli paraatissa yhteensä 7000 miestä.

Täällä tuntuu nykyään uusia tuulahduksia, jotka viittavat siihen, että isänmaallinen ajattelutapa ja viha ryssää vastaan on pääsemässä parempaan asemaan siitä surkeasta olennuksesta, johon se on joutunut, kun sosialistien ja oikeisemmin jopa kommunistienkin on annettu levittää hapatustaan. Tätä kuvastavat viimeaikaiset tapahtumat Tampereella ja Hämeenlinnassa.

Kaukana näyttää monta kertaa Inkerinkin vapaudenhetki olevan ja niin monen matkan takana, mutta joskus se on koittava. Meidän ponnistuksemme ei saa eikä voi mennä hukkaan.

Meillä on oikea päämäärä.

A. A.

KARKOITUS JATKUU.

Toukokuun 18 p:nä karkoitettiin rajan takaisesta Kullankylästä neljä inkeriläistä perhettä rakkeiksi käyneiltä kotikonnuiltaan kauas Siperiaan pakotettiin. Tuntui sydäntä pököttävältä katsella sitä kaikkea täältä, toiselta puolelta rajaa, jonka ylitse ei mitään voinut. Voisimmeko arvostaa, mitä ajattelivat onnettomat lähtiessään pois syntymäseuduiltaan ja kodeistaan. Lähtöä pois maasta, jonka vapauden puolesta ovat itsekin saaneet taistella, taistella, mutta turhaan. Lähtöä pois vieraan kansan kauhuteen, jossa ei kaiju oma rakas äidinkieli, eikä helähtele hoidon virsi.

Kyynel silmin ja käsi nykkiin puristettuna

katselimme tätä murho-näytelmää ja meissä heräsi kysymys: Oletko kuolensa tuomittu isänmaamme, Inkeri? Hengitätkö viimeistä kertaa? Sykköhtätkö viimeisen kerran raju sydämmesi tänä punaryssäin serto kautena? Mutta samalla nousi vastaus sisimmästämme:

"Et sortua saa, et kuolla voi,
ikivirsien heimo herkkä!"

INKERILLE.

Ällös horju, kansani armas,
Älä lannistu, Inkerin mies.
Älä polkää, vaikka maljasi karvas.
Suotta pelkos, vaikka synkkä on yös!

Inkerin mies, älä polkää,
Astu oospäin, vaikka synkkä on tie.
Sillä tiesi, mik synkältä näyttää,
Viel voittoon ja onnehen vie!

Ole varma, viel aamusi koittaa,
Viel murtuvi ryssän ies.
Sillä oikeus, ihmisyyys voittaa
Ja onnehen vie sinun ties!

"Mikko"

ESTIN INKERIN AINOA 6- LUOKKAINEN SUOMENKIELI-
NEN KANSAKOULU MUUTETTU KAKSIKIELISEKSI.....

Tasavallan Kouluhallitus kirjossään nr.3812
tiedoitti meille, että Kallivieron kansakouluun on

perustettu eestiläinen rinnakkaisosasto. Paikka -
kunnan eestiläiset ovat saaneet tahtonsa toteutu-
tuksi, mutta miten paljon oppilaita t^ullee mainitus-
sa rinnakkaisosastossa elämään on epätietoista ja
riippuu siitä, kuinka paljon löytyy Eestin Inkeris-
sä niitä inkeriläisiä, jotka tahtovat vapachtoisast
ti luopua kielestään ja kansallisuudestaan, jonka
meille, meidän isämme vuosisatoja kestäneen verisen
taistelun jälkeen ovat perinnöksi jättäneet.

----- " -----
"ELLEI NYT, NIIN EI KOSKAAN viedä Roope Reijon
vankilaan", sanoi yksi niistä paikkakuntamme "suur-
miehistä" lähes kuukausi sitten, jolloin poliittinen
pliisi liikkui näillä mailla. Poliisien tulosta oli-
vat p^o ikk^u kuntalaiset jo useamman päivän ennen tie-
toisia, koska henkilöt joiden kutsusta oli poliisi
tänne saapunut ilmoittivat jo aikaisemmin iloisuuden
hengenheimelaisilleen yllämainitun asian.

Asiamiehessä henkilössä herätti tämä juttu
ainoastaan huvia, koska häntä kehtaan nostettu syy-
tös oli perätön. Eestin lippua ei ole heitetty Ku-
sakuun 28 p:nä Kallivierossa järjestetyssä hoimojuh-
lassa, kuten eestiläinen sanomalehdistö on kirjoitta-
nut.

Kusakuun 22.p:nä vangittiin poliittisista syis-
tä Kallivieronkylässä asuvat Matti ja Johannes
V a n s k a t.

Neuvostolassa jatkuu kirkkojen hävitys. Viime-
aikaina on särjetty Kosomkinan kirkon torni. Kosom-
kinan kirkko on rakennettu v. 1879.

Heinäkuun 26 p:nä iski salama huoliaaksi nei-
ti Olga L u l l a n. Olga Lulla on syntynyt Kullal-
la 16.12.1914 Hän oli m^o E. Inkeroja Naissaar.jään.

SANASEPPÄ

ESTIN INKERILÄISTEN ÄÄNENKANNATAJA

Toimituksen osoite: Narnia-Jöensuu, Kalliviera, Kullank.
Julkaisija: Inkeri-Seura, vast. toim. Antti Harakka.
Päätoimittaja: R. Reijo.

N:ro 8-9

elo-syyskuu v. 1933

7. vuosik.

P U H E

Jonko maistori U. Peltoniemi piti hengellisiä-iskänsä-maallissa juhlassa Kallivierassa 27. 8. 33.

Rakkaat hoimoisaret ja -veljet.

Olemme tulleet yli Suomenlahden tuomaan Teille tervetuloa Suomen kansalta, siltä kansalta, johon tekin kuulutte, vaikka elättäkkin täällä meren takana toisen valtakunnan alamaisina.

Suomen kansa on vuosikatojen kuluessa joutunut kovin hajalle. Suurin osa siitä elää nykyisen Suomen valtakunnan rajojen sisällä, mutta paljon suomalaisia asuu myöskin naapurivaltakuntien alueilla: lännessä Ruotsissa, pohjoisessa Norjassa, etelässä Eestissä sekä idässä ja kaakossa Neuvosto-Venäjällä. Rajat halkovat Suomen kansaa jakaen sen viiden valtakunnan, Suomen, Eestin, Norjan, Ruotsin ja Venäjän kesken. Kansainvälinen, yleisesti hyväksytty ja oikeaksi tunnustettu periaate on: Jokaisen kansan on saatava muodostaa oma, itsenäinen valtio. Tähän vedoten me suomalaiset vaadimme, että nykyiset, väärät ja mielivaltaisesti vedetyt rajat siirretään niin kauaksi, että niitten sisälle mahtuu koko Suomen kansa. Me emme tunnusta ny-

kyistä Tynkä-Suomea isänmaaksemme. Meidän isänmaamme on Suur-Suomi, jonka rajojen sisälle kuuluvat nykyisen Tynkä-Suomen lisäksi vapaa Inkeri ja Karjala.

Suur-Suomea ei kuitenkaan anneta meillä lahjaksi. Meidän on omalla työllämme ja, jos niin vaaditaan, verellämme se luotava. Meidän on sitkeästi ja määrätietoisesti tehtävä työtä sen hyväksi, sillä meidän on oltava valmiita silloin, kun Ryssän valtakunta, tuo ulkonaisesti vahvalta näyttävä, mutta sisäisesti heikko jättiläinen lopullisesti sortuu. Meidän on oltava valmiita voidaksemme silloin rientää niitten sukulaistemme avuksi, jotka nykyään nääntyvät ryssän orjuudessa. Silloin on Suur-Suomen, koko Suomen kansan valoisan tulevaisuuden luomisen hetki. Jos me olemme olleet valttaja, emmekä ole valmistautuneet sen hetken varalle, niin silloin Suur-Suomi-unelma ei toteudu. Se on silloin meidän syyimme ja me olemme tehneet rikoksen kansaamme kohtaan. Me olemme syyllisiä siihen, että Suomen suku menettää esi-isänsä raivaamat pellot ja me olemme syyllisiä siihen, että meidän lapsemme ja lastemme lapset jäävät toisten kansojen orjuteen. Älköön koskaan pääskö tällainen hirviävä rikos painamaan meidän omiatuntojamme. Meillä pitää olla työhön ja uhreuksiin valmis mieli, mutta meillä pitää olla myöskin kaikki se tieto, taito ja kunto, mitä tarvitaan niin sodan kuin rauhankin aikana työhön kansan ja sen vapauden hyväksi. Kaikilla on paikkansa tässä rintamassa ja jokaisen on selvitettävä itselleen, mikä on hänen paikkansa ja miten hän siihen parhaiten voi valmistautua. Jos joku on valtto eikä valmistaudu, niin silloin hän ei voi täyttää hänelle määrättyä tehtävää ja hän pettää silloin toverinsa, heimolaisensa ja koko Suur-Suomi-aatteen. Älköön joukossamme olko yhtään tällaista petturiä! Valmistukaamme!

Suur-Suomen luominen on niitten suomalaisten kunniakas, mutta myöskin paljon vaativa velvol-

isuus, jotka nykyään elävät vapaina, siis Suomen ja Eestin suomalaisten velvollisuus, ~~jotka~~ Siihen ei voi valmistautua kansa rajan takana. Te tiedätte millaiset ovat olot siellä. Siellä on kansalta kielletty kaikki alkeellisetkin ihmisoikeudet: siellä ei kansa uskalla kokontua kirkkoihinsa palvelemaan isiensä jumalaa, siellä ei kansa voi päättää omista asioistaan, vaan kaikista määrävät pistimien avulla valtaansa ylläpitävät komisaarit, siellä ei ole muuta kuin orjuus, nälkä, vilu ja alituinen maastakarkoittamisen pelko. Ei sellaisissa oloissa elävä kansa voi valmistautua Suur-Suomea luomaan, se voi vain toivoa, että parempiosaiset sukulaiset rajan takana tekisivät työtä heidänkin tulevaisuutensa hyväksi.

Mitä voi Eestin inkeriläinen tehdä sukunsa ja Suur-Suomen hyväksi? Käytän nimeä "inkeriläinen" ja tarkoitan sillä täällä asuvia suomalaisia ja inkerikkoja, sillä olettehan kaikki samoja suomalaisia ja ~~kinneja~~ saman Inkerin asukkaita. Kun suomalaiset tuhatkunta vuotaa sitten siirtyivät näiltä seuduilta yli meren Suomen puolelle jäivät inkerikot samoin kuin karjalaisetkin näille entisille asuinsijoille. Mutta kun suuret sodat hävittivät paljon inkerikkoja ja maa tuli autioksi, niin muutti joukko suomalaisia takaisin Inkeriin. Heidän jälkeläisiään olette Te Inkerin suomalaiset. Näinä muuttojen aikana oli Kristinusko tuotu tänne pohjoiseen Suomenlahden rannoille. Sen toivat ruotsalaiset ja ryssät. Ruotsalaiset käännyttivät suomalaiset kristinuskoon, ryssät käännyttivät inkerikot ja karjalaiset. Tästä johtuu, että Suomen kansa jakantuu kahden eri uskon kesken: suomalaiset luterilaisia, inkerikot ja karjalaiset kreikkalaiskatolilaisia eli Venäjän uskoisia. Tämä uskon aiheuttama ero suomalaisten ja inkerikkojen välillä syntyi siis vasta muutamia vuosisatoja sitten. Sitä ennen oli meidän yhteisillä esi-isillämme sama pakanallinen usko, sama kieli ja samat tavat.

Te inkeriläiset olette suomalaisia niin rajan tällä kuin tuollakin puolen ja Teidän on myöskin pysyttävä suomalaisina. Teidän on oltava uskollisia sille kielelle ja niille tavalle, jotka te olette perinneet isil-

tänne vuosisatojen takaa, ja Teidän on edelleen jätettävä ne perinnöksi lapsillenne ja lastenne lapsille. Täytyy suorastaan ihailla Inkerin kansaa, joka vuosisatoja on esanut ryssien keskuudessa, ja kuitenkin on jaksanut säilyttää suomalaisen mielensä ja kielensä. Tämä sitkeys on hyvä todistus siitä, että Inkerin kansa on suomalaista, tämä sikeys on sitä samaa maailmankuulua suomalaista sisua, joka on vienyt suomalaiset urheilijat voitoista voittoon. Loistava näyte Inkerin kansan suomalaisesta sisusta on 17-vuotiaan pojan Antreas Styfin eli Antti Kirjamon pakomatka yli Suomenlahden jääsaavojen Suomeen. Jos sillä pojalla ei olisi ollut suomalaista sisua ja elävää uskoa kaikkivaltiaaseen Jumalaan ei hän milloinkaan olisi saavuttanut kaukana hämmöittävää Suomen rantaa, hänet ei kuitenkaan lannistunut usko eikä sisu, vaan hän jatkoi yksin matkaansa kahden toverin jäädyttyä kuoliaaksi taipaleelle ja hän saavutti päämääränsä. Antti Kirjamon pelasti usko Jumalaan ja suomalainen sisu ja ne kerran pelastavat koko Inkerin kansan, jos se on puhtaana säilyttänyt tämän isiensä perinnön.

Teidän inkeriläisten on säilytettävä kielenne ja tapanne ennonkaikkeaksi, että sillä tavoin te parhaiten rakennatte Suurta Suomea. Silloin kun ryssän valtakunta sortuu, on Teidän sukulaisina riennettävä auttamaan elämisen alkuun rajantakaista, orjuudesta vapautuvaa heimoanne. Jos Te hylkääte isienne kielen ja tavat, vieraannutte Te omasta heimostanne. Jos niin käy, niin ei Teitä eikä Teidän jälkeläisiänne enää tunneta sukulaisiksi rajan takana, Eestin inkeriläisiin ei enää suhtauduta sillä luottamuksella kuin sukulaisiin pitäisi. Vaikka Te tahtoisittekin rientää sukulaisina orjuudesta vapautuvaa Inkerin heimoa auttamaan, niin Teidät voidaan ottaa vastaan vieraana kansana -olettehan hyljänneet sen mikä Teitä yhdistää yli rajan toisiin inkeriläisiin, olette hyljänneet yhteisen esi-isienne perinnön, Inkerin kielen ja tavat. Näin alkoon tapahtuko! Jokainen Inkerin nainen

ja mies muistakoon velvollisuutensa Inkerin heimoa ja sen tulevaisuutta kohtaan. Muistakaa, ettette Te elä vain omaa itseänne ja perhettänne varten, vaan Teillä velvollisuuksia koko heimoanne kohtaan. Teidän täytyy olla kansallisesti heränneitä, Teillä pitää olla heimohenkeä.

Vaikka onkin hiukan sopimatonta asettaa itsensä esimerkiksi, niin kuitenkin puhun meidän suomalaisten ylioppilaitten heimoharrastuksesta, sillä siten saan esitykseni helpommin ymmärrettäväksi. Jos meissä ei olisi heimohenkeä, jos meissä ei olisi elävää velvollisuudentuntoa kansaamme ja sen tulevaisuutta kohtaan, emme me tulisi tänne kaukaiseen ja köyhään Inkeriin Teitä sukulaisiamme katsomaan, emme lähettäisi Teille kirjoja ja sanomalehtiä, emme iloitsisi ja surisi yhdessä Teidän kanssanne. Me teemme kuitenkin kaiken tämän velvollisuudentuntomme pakosta, me tahdomme tehdä kaikkemme kansamme ja Suuren Suomen hyväksi.

Vaikka tulemmekin tänne Inkeriin sisäisestä pakosta, niin me tulemme kuitenkin ilomielin, sillä täällä meidän uskomme Suureen Suomeen ja sen suureen tulevaisuuteen vahvistuu. Tapaammehan täällä kansaa, jolla on sama usko kuin meilläkin, naisia ja miehiä, jotka myöskin tahtovat tehdä kaikkensa sorretun ja kovaosaisen heimomme hyväksi. Me toivomme, että tämä heidän ja meidän yhteinen uskomme ja tahtomme leviäisi koko Inkerin kansaan, niin suomalaisiin kuin inkerikkoihinkin. Me toivomme, että jokainen inkeriläinen antaisi saman lupauksen kuin inkeriläinen kansanrunoilija R ä i k k ö n e n. Kun hän näki miten ryssät turhaan koettivat saada inkeriläisiä luopumaan äidinkielestään ja tavoistaan, niin hän sanoi ylpeästi koko heimonsa puolesta:

"Me suomalaiset olemme
ja suomalaisiksi jäämme.
Me Suomen tavat pidämme
ja suomalaisen päämme!"

Eläköön tämä isien henki myöskin nykyisessä inkeriläispolvessa! Vain se voi kirkastaa Inkerin kova-osaiselle ja paljon kestäneelle kansalle uuden valoisamman huomenen.

-----"

HELSINGIN KIRJE 2. 8.-33.

Ensiksi kai pitäisi puhua kesästä, ihanasta kesästä, joka on meille yläopistossa opiskeleville mitä siunauksellisinta aikaa. Kesäkuun alusta elokuun loppuun saamme viettää lomaa. Se on tarpeeksi pitkä aika virkistymiseen. Mainiosti voi silloin tyydyttää retkeilyhaluansa. Ja tosiaan: aivan ilahduttavan paljon näkee matkalaisia milloin jalkaisin tai polkupyörällä, milloin taas muita kulkutapoja käyttäen tutustumassa synnyinmaahansa. Heimolaisia tervehtimässä käydään myös. Varsinkin akateeminen väen kesäisiin ohjelmiin kuuluvat nämä viimemainitut retket eräänlaisella sisäisellä välttämättömyydellä.

Niin- kesää olemme kaikki täynnä. Ulkona ovat rukiinniitot käynnissä, heinät on jo korjattu talteen. Huolimatta alkukesän suunnattomasta kuivuudesta-niinpä voi sanoa Etelä-Suomessa poudan kestäneen kaksi kuukautta, Itä-Suomessa satoi kuitenkin jonkunverran- tuli sato varsin hyväksi; "keskinkertaista parempaa" ilmoitetaan virallisesti. Siis: viljan saamisen suhteen on kesä täyttänyt toivomuksemme.

Mitenkähän lienee tilanne nyt Eestissä ja teillä Inkerissä. Ruis lienee melkoisesti "palanut" teidän muutenkin kuivan maanlaatuinne vuoksi. Toivottavasti myöhemmät sateet ehtivät antaa kesäviljain kasvua.

Mutta liian poutaisella kesällä on muitakin vaaroja. Metsäpalot ovat näet ainaisena uhkana. Tänä vuonna ei saanut edes noudattaa ikivanhaa tapaa juhlie juhannuksena kesän tuloa "kokkotulin". Huolimatta muistakin varovaisuustoimenpiteistä on kuloja sittenkin päässyt syntymään. Niiden laajuus on ollut kerrassaan hirvittävä. Kymmenien kilometrien pituudelta usein hyviäkin metsämaita on tuhoutunut. Kokonaisia taloryhmiä, jopa suorastaan suuren kyläkunnankin rakennukset on tuli niellyt. Sadoittain

ihmisiä on koja vailla.

Tämä kesä on metsäpalojen suhteen ollut ankara opetus. Taukoamattoman helteen aikana on tulita käsiteltävä mitä varovaisimmin.- Mutta lienee useitakin metsäpalotapauksia, joihin talonpojillemme ei ole mitään syytä. Tämä on senvuoksi varmaa, koska on tavattu henkilöitä kuloja sytyttämässä. Myös kuloalueiden melkoinen paikallinen rajoittuneisuus varsinkin Pohjois-Hämeeseen ja Etelä-Pohjanmaalle on synnyttänyt tämänsuuntaisia epäilyksiä.- Mikä rangaistus olisikaan näille törkeille murhapolttajille kyllin suuri. Antaa tällaisena aikana tahallaan tulelle valta, se on todella liiallista leikkimistä, leikkimistä toisten ihmisten hengellä ja omaisuudella. Mutta omaa henkeään, kaikkein kurjinta, ei murhapolttajan tarvitse pelätä. Maamme lait näet- valitettavasti- estävät kuoleman tuomion täytäntöön panon.

Kesäkuun lopulla oli melkoinen retkeläis joukko vierailulla Inkerissä viipyen teidän parissanne kolmen päivää. Mukanaolleen käyttänyt nyt tilaisuutta kiittäkseni mitä lämpimimmin hyvästä huolenpidostanne meistä.- Nuo päivät olivat erittäin rikkaat. Saimme elävän kuvan teistä ja teidän elämästänne. Siinä määrin olette te osanneet säilyttää tapoja, jotka ovat koko heimomme kaunistuhsena ja kunniana. Ehdimme nähdä, miten koettelemuksista rikasta eläminen rajalla on. Mutta saimme myös tuntea mikä isänmaarakkaus ja jumalanpelko teissä jokaisessa yhtyy. Kaikkein valoista ja lohdullisinta oli tuntea teissä juuri nämä elämän perustavimmat voimat.

Vielä kerran: parhain kiitos teille noista päivistä.

Heimotervehdyksin K. J.

INKERIN LAPSILLE SUOMALAISET NIMET!

Vanhemmat, kun heidän pitäisi antaa lapselleen nimi, joutuvat usein suureen pulaan. Heillä on mielessään ehkä useitakin nimiä, muttei yksi-

kään niistä tunnu sellaiselta, jonka tahtoisi omalle lapselleen antaa. Toisinaan ovat vanhemmat jälleen kuulleet jonkun vierasperäisen, komealta kalskahtavan nimen ja joutuneet sen lumoihin, huolimatta siitä, etteivät he itse osaa sitä lausua, vielä vähemmän kirjoittaa, joten lapsi voi saada hyvinkin merkillisen ja oudon nimen. Nimi on kuitenkin ikäänkuin lippu, josta käy selville nimen omaajan kansallisuus. Siksi Inkerin lapsille suomalaiset nimet, sillä etteivät te, vanhemmat, tahdo olla sellaisia, jotka häpeävät omaa kansallisuuttaan.

Nimen valintaa helpottakseen julkaisee "Sanaseppä" seuraavassa valikoiman kauniita, Inkerin lapsille sopivia nimiä.

Poikien nimiä.			Tyttöjen nimiä.		
Aapeli	Arvi	Into	Aili	Helinä	Kerttu
Aarne	Arvo	Jaakko	Aino	Hellevi	Kirsti
Aarni	Aukusti	Jalo	Aira	Helli	Kyllikki
Aaro	Eero	Johannes	Alli	Hellä	Lahja
Aarre	Eino	Jorma	Anja	Helmi	Laili
Aatami	Eljas	Jouko	Anna	Hilja	Laina
Aatos	Ensio	Jousia	Annikki	Hilkka	Leila
Aatto	Erkki	Juhana	Aune	Hilma	Lempi
Ahti	Esko	Jyrki	Eeva	Ilta	Liisa
Aimo	Hannu	Kalervo	Eila	Impi	Lyyli
Akseli	Heikki	Kimmo	Elina	Inkeri	Maila
Alpo	Heimo	Kosti	Elli	Irja	Maria
Antero	Henrikki	Kullervo	Elsa	Irma	Marja
Antti	Iivari	Kustaa	Esteri	Kaarina	Marjatta
Armas	Ilmari	Kyösti	Helena	Katri	Martta.

(Jatk. seur. n:ossa.)

KANSAKOULUOLOJEMME NURINKURISUUS.

Eestin Inkerin suomalainen kansakoulu on joutunut viime aikoina kansalliselle sivistyksellemme vihamielisten virtauksien heiteltäväksi. Jo siitä hetkestä asti, kun suomalainen kansakoulu sai toimintaluvan, ovat ryssäläis-kommunistiset ainekset tehneet hyökkäyksiään sen tuhoamiseksi. He ovat käyttäneet monenlaisia keinoja, saadakseen äidinkielen opetuksen kansa-

koulusta poistetuksi. Alussa he yrittivät ryssäläistää suomalaisen kansakoulun. Siinä tarkoituksessa lähetettiin monet kaipaukset ja anomukset itsehallintolaitoksille ja virastoille. Kun heidän pyrkimyksensä, kaikista ponnistuksista huolimatta, menivät myttyyn, alkoivat he vähitellen peräytyä vaatimuksissaan.

Eräät virolaiset piirit, jotka olivat tarkoin seuranneet kansallista taistelua Eestin Inkerissä, katsoivat suotuisan hetken tulleeaksi, hävittääkseen Inkeristä sekä ryssäläisyyden että suomalaisuuden samalla kertaa. Ohjasiko heidän toimintaansa isänmaallisuus vai isänmaattomuus, on toistaiseksi vaikea sanoa, sillä ensi silmäyksellä näytti siltä, että ne molemmat toimivat hyvässä yhteisymmärryksessä. Joka tapauksessa on kuitenkin selvää, että muutamat virolaiset toimihenkilöt asettuivat moskovalaisten patrioottien eturiviin ja lupasivat viedä heidän tarkoituksensa perille. Siinä käytettiin ulkonaista vaikutusvaltaa ja mahtipontisuutta, sekä suuria lupauksia. Vietävimpänä vaikuttimena oli tietysti lupaus, että jos suomenkieli saadan poistetuksi koulusta, niin silloin annetaan sijaan ryssänkielen tunteja. Orjamieliset ryssäläisyyden puolustajat alkoivatkin vähitellen muuttua ulkoapäin oikein isänmaallisiksi virolaisiksi, sillä sehän oli sukkela keksintö: Nyt ei enää tarvinnut pilkata omaa kansallisuuttaan ja omia kansalaisia ryssien nimessä, vaan vallitsevan kansallisuuden, virolaisten. Nuo koirankuriin mukautuneet ryssäläismieliset vaistomaisesti käsittivät, että kenen on valta sen on myös voima. Olisihan silloin tarkoitus saavutettu. Suomalainen kansallistunto hävitettäisiin kansasta ja sen vapaudenpyrkimys joutuisi haaksirikkoon.

Valhellisten lupauksien harhaan johtamina, antoivat tiedottomat kansalaiset viedä itsensä niin pitkälle, että johtajiensa houkuttelemina suostuivat kirjoittamaan nimensä anomukseen, jonka tarkoitus oli perustaa Kallivierennkansakouluun virolainen rinnakkaisosasto. Kouluhallitus on ollut sille myötätuntoinen ja nyt on vironkieli asetettu ensi sijalle kun taas suomenkieli on toisessa sijassa. Opettaja rouva Katri L o h i on erotettu koulusta ja hänen sijalleen

on tuotu kaksi virolaista naisopettajaa. Opettaja rva Katri L o h i oli Eestin Inkerin Nais-seuran johtaja, joten nais-seura on menettänyt johtajansa. Kysymme: mikä oli syynä, että suomalainen opettaja poistettiin suomalaisesta koulusta, koska me tiedämme, että opettaja L o h i oli kansalaisten suosima ja arvossa pidetty opettaja.

Ylläesitetty asiointila on omiaan synnyttämään ainoastaan rettelöitä, eikä tällä vielä voida suomalaisuutta hävittää. Riippuahan asia, käytännöllisesti katsoen siitä, kumpaan osastoon vanhemmat lähettävät lapsensa koulun, virolaiseen vai suomalaiseen. Kaikki rehelliset kansalaiset panevat täetysti lapsensa suomalaiseen osastoon ja auttavat siten viedä suomalaista kansallistaistelua Eestin Inkerissä lopulliseen voittoon ja samalla helpottaen sitä, sillä joka tapauksessa suomalaisuus Inkerissä on vietävä voittoon, huolimatta hetkellisen mielivallan asettamista esteistä. Me emme peräydy kansallisen taistelun tieltä.

Olkaa yhtä yksimielisiä kuin kullalaiset, niin ei yksikään kansallisen hävitystyön tekijä uskalla hyökätä kansakoulumme kimppuun.

RAUKKAMAISUUTTA.

Kallivieressä toimii jo pitempää aikaa palokunta yhdistys "Fitikka". Noin puoli vuotta sitten oli mainitun yhdistyksen puheenjohtajana kommunisti L i l l e p u u, joka viime keväänä karkasi Venäjälle. Hänen karkaamisensa jälkeen on mainittuun yhdistykseen valittu uusi johtaja sekä johtokunta. Emme tarkemmin tiedä ketä kaikkea nykyiseen johtokuntaan kuuluu, mutta sen suhtautuminen paikkakunnan suomalaismielisiin ja suomenkielen on kaikkea muuta kuin hyvää. Tuomme tässä yhden esimerkin siitä: Eräänä elokuun sunnuntaina vietti mainittu yhdistys yleisen kokouksensa. Kokouksen järjestämisestä oli pantu ilmoitus samassa kylässä olevaan S ä k i n kaupan ulkoseinään.

Mutta, että ilmoitus oli ainoastaan eestinkielinen ja että valtion lait lupavaat käyttää valtion kielten rinnalla myöskin äidin/kieltä kirjoitti eräs paikkakuntalaisista sen alareunaan: "Suomalaiset! Käyttäkää suomen- siis äidinkieltä!" Tämä oli kirjoittajan mielestä vain vilpittön kehoitus, mutta "Fitikka" johtokunta on päättänyt asiasta nostaa kärkeäjutun. Kirjoittaja ei paheksu tekoansa, häntä vain harmittaa se, että Inkerissä löytyy näinkin raukkamaisia suomalaisia, jotka haastavat kärkejiin henkilön, joka uskaltaa kehoittaa käyttämään äidinkieltä.

Tämä ei ole kuitenkaan yllätys meille, sillä palokunta yhdistykseltä voimme tuskin odottaa mitään hyvää, onhan sen nimikin ryssäläinen, eikä se muutu ennen kuin yhdistyksestä saadan poistetuksi kaikki Lillepuun tapaiset henkilöt.

HYVÄ UUTINEN.

Vanhankylän ja Narvan-Joensuun välillä rupesi joku aika sitten pitämään yhteyttä moottorivene "Provornõi". Emme tiedä mistä syistä tuli sen nimi muutama päivä sitten turvatuksi ja laiva kulkee nyt ilman nimeä. Kuulemme sen nautena nimenä tulee olemaan "Miku". Olemme tästä jutusta mielissä, sillä onhan meidänkin huutonamme: "Ryssäläisyydellä ei saa olla sijaa Inkerissä!"

"KOHTI VALOA JA VAPAUTTA".

Kirkkoherramme H. K. E r v i ö perusti Kalliviereen opinto kerhon. Kerho tulee toimimaan seurakunnan yhteydessä ja sen nimeksi hyväksyttiin perustavassa kokouksessa 13. 9. 33. "Kullervo". Kullervokerhoon on liittynyt 23 paikkakunnan neitosta ja nuorukaista. Sen menestys suurista vaikeuksista huolimatta on taatua, sillä lupautuihan sen johtajaksi perustaja. Johtokuntaan tuli vali-

tuksi: varapuheenjohtajaksi Aleks V o i p ä ä, sihteeriksi neiti Hilda S ä k k i sekä rahaston hoitajaksi neiti Elsa O r p o.

Sanaseppä toivoo Kullervo/kerholle hyvää menestystä. Yhtyköön mainituissa kerhossa "isänmaanrakkaus ja jumalan pelko".

SUOJELUSKUNTAJUHLA.

Syysk. 10 p:nä järjestivät paikkakunnan suojeluskuntalaiset lottien avustaessa suurenmoisen vuosijuhlansa.

Kello 11:30 oli Kallivieren kansakoulun edustalla paraati, jonka otti vastaan majuri L e p p. Pitämässään puheessa muisteli hän niitä sankareita jotka kaatuivat vapaussodan päivinä Eestin ja Inkerin vapauden puolesta. Valtava oli tunne, kun keskellä puhetta paljastimme päät, torvisoittokunnan soittaessa "Titanic" hymnin säveltä.- Kello 12:00 oli valatilaaisuus Kallivieren kirkossa, jonka toimitti kirkkoherra H. K. E r v i ö, pitäen puheen eestin- sekä suomenkielellä.- Erityisistä syistä oli valatilaaisuutta toimittamaan kutsuttu myöskin kreikkalaiskatolikkokirkon pappi. Osa suojeluskuntalaisista ei menneet toistamaan valaansa "vennään" papille, sillä heidän mieliinsä, tuli silloin kaikki se, mitä ryssäläinen kirkko ja sen pappisto vuosisatojen kuluessa on Inkerissä tehnyt.- Kello 14:00 oli yhteinen päivällinen Kallivieren kansakoululla. Sen aikana pidettiin useita puheita. Mainittakoon niistä: majuri L e p p sekä Narvan Lottayhdistyksen johtaja. Suomenkielisen puheen piti lehden toimittaja. Puheen keskellä huudettiin kolmekertainen eläköön huuto Inkerille, sen merkiksi, että me olemme valmiit tarpeen vaatiessa iskemään ryssään myöskin Inkerin vapauden puolesta.

AKATEEMIKOT INKERISSÄ.- Elok. 26-27 p:nä vierailivat Inkerissä maisteri Uno P e l t o n i e m i, pastori Martti S i m o j o k i sekä ylioppilas Paavo S i r o. Heidän täällä olon aikana järjestettiin paikkakunnalla useita hartaustilaisuuksia sekä uskonnollis-isänmaallinen juhla Kallivieren kirkossa. Vieraat jakoivat ilmaiseksi

SAVASEPPÄ

ESTIN INKERILÄISTEN YHDESKANNATTAJA.

Toimituksen osoite: Narva-Jõesuu, Kallivere, Kullank.
Julkaisija: Inkeri-Seura, pää ja Toimittaja vastaav:
Antti Hakka.

N:o 10 Marraskuu v. 1933 7. vuosik.

Hakka se poikki I

Tämä Jeesuksen antava käsky tuo mieleen suomalaisen soturin, hakkapeliittain sotahuudon, „hakka päälle I“, joka ensi kerran 300 vuotta sitten uhkavaan kuultiin 30- vuotissodan verisillä taisteluilla vihollisen kaukana, omien miesten innostuttajana. Tämän jälkeen hakkapeliitti on tullut suomalaisen soturin esikuvaksi, „hakka päälle I“ hänen sotahuudoksensa, joka tinkimättömyydenä ja uhkavana on kuultu suomalaisten miesten suusta niinhyvin Suomen kuin Inkerin, Karjalan ja Eestinkin vapaudusta taisteltaessa. Hakkapeliittain tinkimätön urhoollisuus ja rohkeus usein ylivoimaisen vihollisen edessä, hänen sitkeytensä taistelun heitossa ja hänen itsepintainen voittamistahtoonsa ovat velvoittavana esikuvana jokaiselle suomalaiselle: „hakka päälle I“

Sanoimme, että Jeesuksen käsky, „hakka se poikki I“ muistuttaa hakkapeliittain sotahuuttoa. Kumminkin innostuttavat taisteluun. Vihollinen on silmäin edessä, sen olemassa ololle ei saa ummistaa silmiä. Eroitus on siinä, että Jeesuksen käsky muistuttaa kaikkein vaarallisimmasta vihollisesta. Jos saatana saa suostutettua ihmisen huo-

lelleen, tuhoaa se hänet joko ylpeyteen, kateellisuuteen, riittaisuuteen, sydämettömyyteen, velttouteen tai suorastaan lihan himoon, viinaan ja siiveettömyyteen. Tällaisia, joko hienommilla tai karkeammilla verkoilla kiedottuja ihmisraukkoja on saatavalla hallussaan vaikka miten paljon.

Jeesuksen tarkoitus on tehdä meidät näistä siteistä vapaaksi. Joka syntinsä tunnustaa hänen luoksensa tulee, häntä ei ajeta pois. Hänelle kuuluu lupaus: „Jos me tunnustamme syntimme, hän on uskollinen ja vanhurskas, joka meille synnit anteeksi antaa ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä" (I Joh. I:9). Sinäkin, joka tätä lukiessasi tiedät olevasi synteihin sidottu, saat omistaa tämän sanan omalle kohdalliesi.

Mutta kun Jeesus vapautta ihmisen synnin siteistä, tahtoo hän tuosta ihmisestä vahvistaa taistelijan, joka on valmis hakkaamaan pois vaikka oikean kätensä, jos se viettelee hänet syntiin. Ankaraan taisteluun Jeesus tahtoo meitä johdattaa, Hän sanookin tullessaan tuomaan, ei rauhaa, vaan miekkaa. Kaavali sano, etteivät vottiot-vankassa raamatunsuomennoksessa luettiin, eivät pelmeät-teri Jumalan valtakunta. Tässä kysytään todellista mieluutta. Sinä tiedät, mikä on helmasyntisi. Jos et sattuisi tietämään, kysy kotiväliltäsi. Hakkaa se poikki I Nyt ja lopullisesti I Tee pesäero syntiin näiden. Jeesuksen käsky on lyhyt mutta tiximätön.

Taistelusta pelataan usein raajarikkoina. Jeesuksen käskyä noudattava ihminen joutuu raajarikoksi, kun hän on hakannut oikean kätensä poikki, s. o. kun hän väkivaltaisesti on luopunut hänelle siihen asti kaikkein tärkeimmästä rakkaimmasta, joka kuitenkin on viekoitellut hänet syntiin. Sotainväitit, sodassa raajarikkoutu-neet, eivät ole kuniasta katseltavaa. Koistuksen taistelussa raajarikoksi joutuneet ovat sopimat-tomia tälle mailmalle, pilkan ja häpeän alaisia. Mutta heillä on ihmeellinen parantaja. Hän, joka on pannut heidät taistelemaan verille asti, lää-kitse heidän haavansa: „Tulkaa minua tykönikk-

kaikki työtä tekevät ja raskantetut, niin minä an-nan teille levon."

Inkerin kansan ja koko Suomen heimon suuri tulevaisuus edellyttävä hakkapeliittain taistelu-henkeä, johon liittyy Koistuksen satureitten tin-kimätön taistelumieli saatamaa, maailmaa ja omaa lihaa vastaan. Emmekö lähtisi tähän taisteluun, vaikka joutuisimmekin sen aikana raajarikoiksi tälle mailmalle.

Martti Simojoki.

-----"

„Eesti" Höim" ja „Sanaseppä".

„Eesti Höim" lehden viimeisessä numerossa kirjoittaa professori Mägistie Eestin Inkerin kysymyksestä. Kirjoitus on pitkä ja monisanainen mutta siitä huolimatta se ei sano mitään; repostelee vain eräitten suomalaisten ja „Sanaseppä" kirjoitteluni samasta asiasta. Odottaisi, että prof. Mägistie heimotyön tekijänä uskaltaisi lausua selvästi ja päätäväisesti mielipiteensä siitä eestiläistämistyöstä jota viime aikoina niin räikeästi on Inkerissä tehty. Se lienee kuitenkin liikaa toivetta.

Mitä tulee prof. M. väitteissä Sanaseppä äänensäkeystä eestiläisyyttä vastaan, siitä muutama sana. Meidän inkeriläisten isänme on Eesti, jonka odestä clemme valmiit kaikkeenme uhraamaan. Me olemme Eestin kansalaisia ja meidän oikeuksimme turvana ovat Eestin lait. Mutta me tiedämme samalla, että olemme sekä kansallisuudeltamme, että kieleltämme suomalaisia ja tahdomme myös sellaisina säilyä. Jos nyt eestiläiset kanssakansalaisemme tekevät kaikkensa riistääkseen meiltä tämän kal-leimman omaisuutemme, ei „Sanaseppä" voi mitään sille, että sen täytyy mitään pelkäämättä paljastaa kaikki tätä tarkoittavat kanssakansalaistemme punomat juonet. Ja jos se ei aina ole heille kum-maksi, ei se ole suinkaan Sanaseppä syy. Emme näillä sanoilla tarkoita kaikkia eestiläisiä. Tiedäm-

ra, että meillä heidän joukossaan on paljon tiedelli-
llisiä ystäviä, jotka ymmärtävät asiamme ja ovat val-
miit sen hyväksi apuaan antamaan. Uskomme myös, mitä
prof. M. sanoi eetiläisestä heimotyöntekijöistä odo-
tamme kuitenkin, että nämä julkisesti esittäisivät
vastalauseensa siitä häikäilemättömästä eestiläistyt-
tämistyöstä, jota Inkerissä tehdään ja josta selvim-
panä todisteena on sortotoimenpide, joka siirsi Kal-
liveren koulun opettaja, rouva Lohen, pois Inkeristä.

-----"
Opinnälkäänsä tyydyttämään.

Tänä syksynä lähtivät Eestin Inkeristä Suo-
neen seuraavat nuoret:

Roosi Reijo Kullalta Sotavalan seminaariin,
Valentiina Tammi Hanikesta Jamilahden kansanopistoon,
Eoope Reijo Kullalta lahden kansankorkeakouluun, Jo-
hannes Kaulio ja Johannes Valtonen Kullalta länsi-
Suomen Kansanopistoon. Lähdessä on villä Osvald Mol-
lo Kullalta lahden maamiskouluun, „Saseppä" toivoo
näille nuorille mitä parhaita menestystä opintiellä.

Ja vielä Vanhasta Kylästä lähtivät Suomeen:
Johannes Vader Paimion ja Viktor Varkki Tuusulan kan-
sanopistoon. Piyäkää, nuoret mielessänne, että Eestin
Inkeri odottaa teitä takaisin palattuanne uusin innoin
ja uusin voimin ryhtyvän työhön kotiseutunne, maanne
ja kansanne hyväksi.

-----"
Maisteri U. Peltoniemi, Akateemisen Karjala-
Seuran sihteeri, intohimoinen savusaunan ystävä, pis-
täytyi alkukuun puolivälissä matkallaan Tarttoon
Eestin Inkerissä savusaunan löylyä ottamassa.

-----"
Kunnanhallituksen suhde uskontoon.

Tänä syksynä ansivat Narvan suomalainen seu-
rakunta, Väikylän kr;kat. seurakunta sekä helluntai-

laiset Narvan kunnanhallitukselta saada käyttää
Kallivieren koulun huoneustoa etupäässä nuoriso-
työtänsä varten. Anomuksiin kunnanhallitus antoi
kieltävän vastauksen perustellen sitä m.m. sillä
että Kalliveren koulutaloa kansantalona voi käyt-
tää vain yleissivistyksiin tarkoituksiin, kun
sensijan puolueet ja uskonnonhaarat lietsovat vi-
haa kansallisuuksien, puolueiden ja uskonnonlah-
kojen välillä, mikä ei ole hyödyllistä ei valti-
olle eikä ihmiskunnalle." Toisaalta kunnanhalli-
tus vakuuttaa olevansa „kaikkien kunnassa asu-
vien kansalaisten etujen valvoja," mutta kuten
edellisestä näkyy, ei tämä valvominen koske, nii-
tä kansalaisia joille tärkeimmäksi asiaksi on
tullut uskonto ja jotka eivät jaksa käsittää, et-
tä ne kevtohjelmalliset tanssiillamat joita Kalli-
vieren koulussakin tämän tästä pidetään, levittäi-
sivät yleissivistystä. Kristittyjen kansalaisten
velvollisuutena on pitää huoli siitä, että kunnan-
hallitukseen saadaan henkilöitä, jotka osaavat
antaa myöskin uskonnolle sille kuuluvan arvon.

Mainittakoon vielä että päätöksen allekir-
joittajina ovat kansalaiset: P. Terkin, N. Räkälä,
M. Golubev, K. Markellov ja M. Loy.

-----"
Suomen kirje 20.II.33.

Ne, joille Inkerin ja Karjalan kohtalo on
sama kuin veljen kohtalo, seuraavat nykyisin jän-
nittyneinä Euroopan ja maailman tapahtumia. Poliiti-
tinen taivashan on nykyisin sangen epäselvä, mjon-
ka selvitys helpostikin saattaa johtaa vakavintin
ristiriitoihin. Keski-Euroopassa Saksa vaatii yhä
voimakkaammin oikeutta ja tasa-arvoisuutta, jon-
ka se maailmansodan jälkeen menetti, ja idässäkin
on tavallinen rauha häirintynyt.

Venäjän tapahtumat ovatkin meille lähemsem-
piä. Siellä Venäjällä on yksistään Inkerissä tois-
ta sataa tuhatta suomalaista vielä orjuudessa, joi-

den vapautumisen hetkeä me aina odotamme. Monesti jo olemme nähneet vapauden toiveen tuikahtavan, mutta yhtä usein se on sammunut, turhaa on ollut odotus. Nyt taas on sellaista odotuksen aikaa. Japani ja ryssä ovat kaukana idässä joutuneet vastakkain ja siellä nyt moni toivoo avun tulevan. Idästä tulee toinenkin hyvä uutinen, vaikkakin vähän toivetta antava. Siellä kaukana Ussurin alueella on syntynyt talonpoikain kapina, lohon on yhtynyt punaisiin joukkojakin. Tällainen pieni kapina ei yksinään saa pallonkaan aikaan, mutta kun niitä enemmän ja enemmän, alkaa Venäjän kansa nousta rohkeammin sortajaa vastaan.

Eestin rintamamiehet saavuttivat vaaleissa loistavan voiton. Se tieto otettiin täällä vastaan iloisina. Täälläkin on jo kauan kärsitty heikkoa hallitusvaltaa, mutta kansa on noussut vaatimaan, että Isänmaan etu on kaikessa pantava ensisijalle ja puolueitten valta poistettava. Mutta täällä kansanliikkeellä, Isänmaallisella Kansanliikkeellä (IKL), on paljon vastustajia, jotka koettavat kaikin keinoin hävätä sitä. Nytkin marraskuun puolivälissä jotkut hämäräperäiset henkilöt järjestivät katumellakoita Helsingissä ja syy yritettiin saada kansanliikkeen niskoilte.

Tähän asti on vain opiskeleva nuorisoo puhunut heimoasiasta, mutta nyt Isänmaallinen kansanliike levittää tätä aatetta itse kansaan. (IKL) näkee Isänmaan sellaisena kuin se todella on, Suuren Suomen, johon kuuluvat myös Inkeri ja Karjala. -Tällä Isänmaallisella Kansanliikkeellä on Eduskunnassa 14 edustajaa (Eduskunnan 200:sta jäsenestä).

Heimoterveiset Suomesta. E.K.

Helsingin kirje.

I.II.-33.

Koska jutut usen aloitetaan ilmoista, voin kertoa alkuun hyvän uutisen: täällä on vihdoin sätänut. Koko syksy on ollut tavattoman

vähäsatista. Monin paikoin maassa on kuivasta ja lähtemistä loppunut vesi ja on täytynyt turvautua järvestä kannettuun veteen. Monet teollisuus ja voimalaitokset ovat kärsineet kuivuudesta. M.m. tärkeän teollisuuskaupungin, Tampereen, tehtaisten työteho on vähentynyt noin puoleen siitä syystä ettei koskessa ole ollut riittävästi vettä. Samoin on vesi muutamissa suurimmissa järvissä niin matalalla, että laivaliikenne on paikoittain vaikeutunut kun laiva on raapinut pohjakiviin. Nyt viime päivinä on kuitenkin saatu runsaasti sadetta koko maassa.

Tänä syyskautena on täällä Helsingissä ja koko maassakin eletty isänmaalliseen nousuun aikaa. Tämän nousun aikeuttajana on ollut Isänmaallinen Kansanliike (lyhennettynä: IKL). Se syntyi viime kevättalvella vanhan, kaksikielisyhteensä ja hajanaisuuteensa sortuneen, kommunismin vastaiseen Lapuan Liikkeen raunioista. Liike edustaa nyt tinkimätöntä suomalaisuuskantoa, mikä seikka on ollut omian lähentämään sitä erityisesti ylioppilasnuiorisoön.

Sen ohjelmassa julistetaan leppymätöntä taistelua Kommunismia ja yhtä vaarallista, luokkavihaa lietsovaa kansainvälistä sosialismia vastaan.

Se tahtoo poistaa kansamme pirstovat puolue-karsinat ja koota kaikki yhteisen, Isänmaan tunnuksen alle. Sen perusohje onkin:

Isänmaan yhteinen etu ryhmäetujen yläpuolelle. Se tahtoo kasvattaa kansalaisissa siveellistä ryhtiä ja vastuuntuntoa. Se julistaa: yksilön velvollisuudet ovat suuremmat kuin hänen oikeutensa. Meidän kannaltamme katsoen on sen heimo-ohjelma ilahduttava: „Kaikki Suomen heimot on liitettävä yhdeksi suureksi Suomeksi kansojen itsemääräämisoikeuden perusteella”.

Olen tahtonut näin kaikessa lyhykäisyydessä erittää IKL:een ja sen päämäärät sillä ehkäpä sinnekin asti on kantautunut se vastustajien vääristelevä panettelu, johon he viimeisin voimin ovat ryhtyneet horjuvaan asemaansa tukeakseen.

On käsittämätöntä, miten porvareistakin useat voivat olla niin punkkaihen sokkaisemia, et-

teivät vielä osaa eroittaa oikeaa väärästä. Mutta vastustuksesta huolimatta IKL:-een aatteet murtautuvat esiin voimakkaan virrantavoin. Rivit taajenevat päivä-päivältä. Voin mainita, että esim. Helsingissä on IKL:-een jäsenmäärä elokuusta lähtien kasvanut kolmikertaiseksi, ja muut paikkakunnat tulevat perässä parhaansa mukaan.

Tämän aatteen voitto merkitsee myös Inkerille uutta toivoa. Silloin kun IKL:-een aatteet ovat päässeet tunkoutumaan koko Suomen Kansan omaisuudeksi, silloin ei myöskään enään ole kaukana se päivä, jolloin aurinko nousee yli ryssättömän

KARJALAN JA INKERIN.

Heimoterveisin

LP.

Terveus juttu.

Noin, pari-kuukautta takaperin tervattiin Eestin Inkerissä Rosonaan joella matkustaja laiva: „Provornoi“, kai siitä syystä, että sillä on ryssälinen nimi. Ja nyt ihmiset huhujen mukaan ovatkin Kullalaiset syypäitä, vaikka itse siitä mitään eivät tiedä. Kun muutamat Kullalaiset pojat aikoivat matkustaa, mainitulla laivalla, sitään pahaa aavistamatta. Kun äkkiä laivan kapteeni siippa rouningin ja samalla huutaen, niin hirvittävästi että koko ympäristö raikui, pois tervajat, trukka laukaisen. Mutta pojat aikoivat kysyä, että mitä ammutaan, niin silloin ikänkuin lisättin terve tuleen. Se vaan raivostutti miestä kahta hullummiin, niin että vähällä oli mennä halki koko miesparka.

Huom Huom I

Jokaiseen Inkerin maan suomalainen, joka tunnusta itsensä suomalaiseksi ja samalla tuntee rakkautta oman maan ja kansan puolesta. Niin se myös tilaa „sinänselän“, sillä se on meidän äänensä kannattaja.

SANASEPPÄ

EESTIN INKERILÄISTEN ÄÄNENKANNATTAJA.

Toimituksen osoite: Narva-Joesuu, Kallivere, Kullank.
Julkaisija: Inkeri-Seura, pää ja vastaava Toimittaja:
Antti Harakka.

N:o 12 Joulukuu v. 1933. 7. vuosik.

Sota ja rauha.

Joulun sanoma kertoo meille Jeesus lapsen tänne maan päälle tuomasta rauhasta, Ei hän syntynyt tänne sitä varten, että hän tuomitsisi meidät perikatoon, vaan hän tuli pelastamaan meitä siitä. Ja pelastuksemme ehtona on, että me ennemmin tai myöhemmin saamme hänen kauttaan, hänen antamaan rauhan. Mutta sitä emme voi saada, ellemmme ole sen tarpeessa, ellemmme tunne, ettei se asusta sydämes-

sämme.

Vain rauhattomuutta ja levottomuutta, vain sotaa voi rauha seurata. Siksi pitää meissäkin jokaisessa petollisen rauhamme särkyä, sen sijalle tulee taisteluita, sotaa, rauhan kaipuuta ja ikävää. Vain silloin Herra Jeesus voi meillekin rauhaansa tarjota, rauhansa antaa.

Miten lienee sinun laitasi, ystävä. Onko sinulla niin paatunut sydän, ettei rauhaasi häiritse ei tämä mailma syntisine menoineen, muttei myöskään Jumalan sana. Pyydä silloin Herra hävittämään petollisen rauhasi. Hän voi ja hän tahtoo sen tehdä. Hän istuttaa sinuun syvän rauhan kaipuun ja antaa tuon ikävän myöskin täyttyä, tai ehkäpä olet jo keskellä taisteluita, keskellä sotaa. Rauhaa et näe missään, vain esteitä ja vaikeuksia, joita omat liha

si, tämä maailma ja saatana tiellesin asettelevat, älä pelkää. Tartu hänen evankeliuminsa, siihen armon käteen, jonka joulun lapsi sinulle ojentaa. Se vie sinut voittoon. Itse et voi mitään, Herra voi ja Herra tekee kaiken. Ja sinä, ystävä, joka olet jo rauhan saavuttanut, katso, ettei kukaan ryöstä sitä sinulta. Vaarat väijyvät kaikkialla, omassa lihassasi, ympärilläsi. Pysy Herran armossa. Älä liiku sen luota minnekään, ettet eksyisi omille teillesi, omaan itseesi, omiin ansioihisi toivoasi panemaan. Silloin on Herra antava sinulle voittopalkinnon, rauhan, jossa ei ole enää mitään epätäydellisyyttä, joka on iankaikkinen. Siksi taastele Herran antamin aseineen loppuun asti rauhasi puolesta.

Sotaa seuraa rauha. Sen voi vain Herra Jeesus sinulle antaa. Olipa tilasi minkäläinen hyvänsä, pakene siksi hänen turviinsa. Pakene heti, älä viivyttelä! Silloin muodostuu joulusta sinullekin Jumalan mielen mukainen juhla, jossa kunnia annetaan Jumalalle ja jossa tunnetaan oikeata iloa ja riemua siitä, että Vapahtaja on syntynyt maailmaan.

H.K. Erviö.

Arvoisa toimitus.

Turun Oppikoulujen Karjala-Seura lähettää sydämelliset terveiset Bestin Inkerin suomalaiselle kansalle. Suomen nuoriso tuntee syvää myötätuntoa Inkerin kovaosaista kansaa kohtaan sen nykyisen orjuuden vuoksi. Mutta me uskomme, että kerran on tuleva aika, jolloin raja-aidat murtuvat, ja vapauden päivä koittaa koko Inkerille.

Turussa 14. II. 33
Olavi Koponen.
puh. joht.

Toimituksen puolesta.

Kiitämme Turun Oppikoulujen Karjala -Seu-

ra lähettämästä terveisistä. On hyvä, että yhä laajemmat piirit Suomessa muistelevat meitä. Tämä antaa meille uutta voima ja intoa, toimestamme täällä Eestin tasavallan suojeluksessa, vihollisen kahleissa nääntyvän Inkerimme hyväksi.

Mee uskomme että, usko-vahva oikeuden meidät, voittoon vie. Hammastapurren kärsimme vaan.

Kestä Inkeri!

Oi oma Inkeri armas
Kotikansani kultainen.
Miksi, olet joutunut näin nytkin
kovan kohtalon osaksi?

Miksi, täytyy minun kuulla
itkua sun rannoiltas
Miksi, kodeistasi tuhansista
kuulen valituksen katkeran?

Miksi, on sun lastes hauta
Siperian erämaa,
Solovetskin saari kolkko
sekä Kuolaan niemimaa?

Miksi? nytpä tiedän, vainolainen
ryssä kavala, hän on ryöstänyt
sun kodit tuhanneet ja armeat,
vienyt Inkeriltä onnen kaivatun jo kahvan

Nosta Inkeri sä armas pääsi
vaikk' on raskas orjan ies
Kestä, vaikk' ei lastes hautojesi yllä
kotikuusi huminoi.

Suomi, äiti sua auttaa tahtoo
lastes rakkautta hellää osaksesä saat
Kestä siis sä sorrettu mun maani armas
niinkuin kestänyt dot vuosadat jo.

Kerran vielä koittaa sulle aika
nousee kodit uudet särkyneet,
nousee kansa Kullervoisen heimon.
sorrion yöstä, orjan kakleista.

K.V.

Matkustamme joulukirkkomme.

Nopeasti kuluvat talvipäivät vaikka luntakin
meillä Inkerissä ei ole mutta onhan sentään päivät
nyt lyheimmillä. Joulua lähenee lähenemistä, kaikkialla
näet ihmislapsia puuhailevan jouluhommissa
mutta ei sentään kaikkialla, jos katsomme kohti itää,
vain muutama kymmentä metriä, mitä näet sieltä?

Synkkänä ajatuksissa huokaa Inkerin kansa, odottaen jotain kauan kaivattua vapautta. Me Inkerin
nuoret millätavalla olemme me valmistautuneet joulua
vastaan ottamaan kun meillä on kaikki mahdollisuudet
siihen, pysyköön meidän mielessämme mitä tapahtui
lähes kaksituhatta vuotta sitten? Silloin syntyi
Vapahtajamme Jesus Kristus. Kaikki maa ja taivas
iloitsi, kiitti Jumalaa ja veisasi kiitosveisuja
Herralle. Nyt on kuluneet pitkät ajat, koko kristitty
maailma viettää Vapahtajamme syntymä juhlaa ja
iloitsee mutta millätavalla? Veisaammeko me
Herralle ylistysvirsiä? Me olemme unohtaneet hänet,
jotkut tallavat Jumalan sansan jälkoihinsa, tiedämmehän
me esimerkiksi Venäjän, siellä on suljettu Herran
temppeilit ja rangaistaan niitä jotka uskaltavat
Jumalaa rukoilla, siellä on hävitetty kristillinen
kirjallisuus. Herra miks'et rangaisee heitä
pirunkätyreitä-kommunisteja he jotka sortavat
kristittyjä, miks' annat heidän vapaasti työskennellä?
Olet kärsivällinen ja pitkämielinen.

Muisteleen! Kaksi vuotta jälkeenpäin kun kuulin
Kpsemkinan s.o. (Nabvusin) kirkon kellon soittoa,
se oli viimeinen kerta sillä jälkeen sen ei ole
kirkon kelloa siellä soitettu. Vain kaukana lä-

pi sinisen ilman näkyy entinen seurakuntamme kirkko,
siltä on risti vedetty katolta alas. Jokainen inkeriläinen
jolla on isänmaan rakkautta ja Jumalaan pelkoa seisee
kuin marttyri katsellessaan tätä kirkkoa.

Miksi niin mutkainen on maailman tie, missä on
maailman todellisuus, että inkeriläisten täytyy niin
hirveästi kärsiä punaista hirmuvuorot? Inkerin veli
vai sisko milläläilla vietät sä joulua Vapahtajamme
syntymä juhlaa, kuuletko ikinä kirkonkellojen
soittoa tai käytkö sä yhdessä ystäväsi kanssa
joulukirkkoon, sytyttävätkö lapsesi joulupuun ja
veisaavatko jouluvirsiä? Näitä ei mitään, sä vain
muisteleet, satut ehkä kuulemaan kirkonkellon
kilahduksenkin täältäpuolelta piikkilanka aittaa ja
näet kun punaryssät ei ole sua joulusi vielä
kotikonnultasi pois karkoittaneet, kuinka täällä
me riennämme joulukirkkoon. Me jotka olemme
vapaita täytyis muistaa edes esirukouksissamme
piikkilanka aidan takana elävä Inkerin kovakokenutta
kansaa ja niitä Inkerin poikia jotka kituvat ja
nähtyvät punavankiloissa ja pakkoleiressä.

TE Inkerin veljet ja sisaret, te jotka huokaatte
raskassa orjudessa me näemme teidän hätänne ja
tuntemme teidän tuskanne siksi toivomme me veljesrakkaudella
teille Hauskaa Joulua ja Onnellista Uuttavuotta
siinä toivossa, että alkava vuosi tuo tullessaan
kevään kansallesi, jolloin murtuisi juuttan
Marksin valta Inkerissä.

O. M.

Inkerin asia suomalaisten sydämiä lähinnä.

Suomessa olen aikamani olen tullut huomamaan,
kuinka suurta huomiota on täällä kiinnitetty Inkeriin.
Täällä on meille jo entudestaan tunnetut Akateeminen
Karjala-Seura ja Inkerin Liitto. Täällä on melkein
jokaisessa oppikoulussa Karjalan

Kernot, joissa otetaan jyrkästi Suur-Suomen asiaa. Mikä kaikista tärkein on se, että Isänmaallinen Kansallinen liike ei todista Isänmaakseen nykyistä tynkä Suomea, vaan "Sini-mustien" isänmaa on Suur-Suomi, johon kuuluu nykyisen tynkä Suomen lisäksi vapaa Karjala ja Inkeri.

Mutta myöskin Eestin-Inkeriin ovat kiintyneet Suomalaisten katseet suunnattu. He eivät tyydy siihen, että paikallisten kansainkavaltainen annetaan rauhassa toimia. Täällä vaaditaan, että heidän toiminnollensa on tehtävä loppu. Meillä Eestin-Inkeriläisillä ei ole siis syytä pelkoon, sillä tukensaamme on vapaa Suomen kansa.

Toivon "Sanasepän" toimitukselle ja koko Inkerin Kansalle rauhallista Joulua ja Onnellista uutta vuotta!

R. Reijo.

Tervehdys Tarton ylioppilalta.

Joulunkellot tulevat pian soimaan yli koko maan, julistaen sen asukkaalle rauhaa ja riehua. Meemme on kuluneena vuonna saanut kärsiä paljon katkeruutta ja murhetta. Se on vaatinut asukkailta ankaraa huolta ja paljon rakkautta ylittävään arkipäiväisiin murheita.

Tekin, Inkerin suomalaiset, itäisen rajamme uskollinen vartijaväestö, olette saaneet kärsiä yhteisen isänmaamme kärsimyksiä. Teillä on kuitenkin riittänyt voimia eläviin kansallisiin harrastuksiin suomalaistenne puolesta, jota te olette kyennet säilyttämään läpi kaikkien vaikeiden aikojen, samalla kestävyydellä, mikä on omainen kaikille Suomalaisugrilaisille kansoille, Valtiomme laki ja oikeus on omiaan tarjotaan suojaa teidän pyrkimyksillenne. Kansamme ystävyys on Teidän puolellamme - olettehan te suomalaiset, samaa sukua kuin me Suomen valtion asukkaat, heimo-veljet ja sisaremmet, joiden kanssa meillä on mitä parhain ystävyys, yhteisten taistelujen ja tulevaisuuden suunnitelmien solmimat ystävyssiteet.

Joulunkellot tulevat pian soimaan yli koko maan - niiden kaiku ulottuu pieneen Eestin-Inkeriin, kutsuen riemun ja valon pyhille, unohtamaan arkipäiväisen katkeruutta ja murheita lujittamaan uskoa tulevaisuuteen. Tuokoon tämä Joulun Inkerin suomalaisten pieniin taloihin valoa ja lämpöä, sekä täyttäköön tuvat uudella uskolla tulevaisuuteen.

Muistukoon samalla mielimme rajan toisella puolella asuvat inkeriläiset, ne veljet ja sisaret, joilta on kielletty joulunkin valo - niiden puolesta meidän on unohdettava katkeruus, on uskottava valon voimaan.

Toivottaen Inkerin suomalaisille hauskaa Joulua, esitän tässä eestiläisten ylioppilaitten parhaimmat joulutervehdykset!

Erika Veidenbaum.

Inkerille!

Kauas sieluni kaipaa,
Luokse impeni armaimman.
Kauas kaihoni kantaa,
Sylihin Inkerinmaan.

Onneni olet sä mulle,
Rintani rauhaa ei saa.
Kaikkeni annan mä sulle;
Onneton Inkerinmaa!

Luokseni kaipaen, sä parhain Sielä mun aatteni kulkee.
Helmas syntymämaan!
Illoin ja aamuin varhain, Tanhuilla syntymämaan.
En sinusta erota saa! Helmahas voit minut sulke
Impeni Inkerinmaan.

Roope Reijo.

Hyvä uutinen.

Iloksi voin ilmaista, että Sanasepässä marraskuun numerossa Suomen kirjeessä löytyi inkeriläisille Sanasepän lukijoille varsin hyvä uutinen. Sieltä luimme, että kaukana Ussurin alueella on syntynyt talonpoikain kapina, johon on liittynyt punaisia joukkojakin. Toivomme, niin Ussurin

kuin kaikille Venäjällä asuville kapinoitsijoille hyvä alkua rohkeutta ja voima. Sillä kipinästähan tuli syttyä, jos vihdoinkin murtuisi sieltäpäin Marksien mätä valta.

Sanasepän lukija.

Toimituksen puolesta.

"Sanasepän" toimitus toivoo kaikille, Sanasepän lukijoille hauskaa Joulua, sekä onnellista Uutta vuotta. Toivomme, että alkava vuosi menehdyisi kaikissa yrityksissä mitä parhaimmiin, sillä tämän vuoden aikana saimme kärsiä paljon katkeruutta, jota emme olisi voineet saavistakaan, niin yhdessä kuin toisessa asijassa. Mutta sittenkin me emme peränny ei niin askeltakaan, vain pystyyn päässä nosta uljas Inkerin mies!

Arvoisa "Sanasepän" lukija

Kehoitamme Teitä hyväntahtoisesti suorittamaan tämän vuoden tilaus maksun, sekä pyydämme tilaamaan ensi vuodeksi, sillä eihan se niin kallista ole s.o. paikkakunnalla viisikymmentä Bestin senttiä (50) sekä postitse seitsemänkymmentä viisi (75). Ja jos se sittenkin näyttää hiukan rasittavaksi, niin voi hän se maksaa kahdella kertaa s.o. kaksikymmentä viisi senttiä kerralla.

Inkerin kuningas.

Tämän kuun IVP. pantiin toimeen Kalliveren kansankoululla, näytöskappale: Inkerin kuningas. Joka muistutti mieleen meidän kadonnutta Leander Reijoa, meidän muistamme, että hän oli tunnettu isänmaan rakastaja, joka ei ryssäläisyyttä siedänyt. Mutta kuitenkin ryssäläisyys onpoistettava pois Inkeristä, sillä aito Suomalainen ei voi kärsiä sellaisia raatoja.